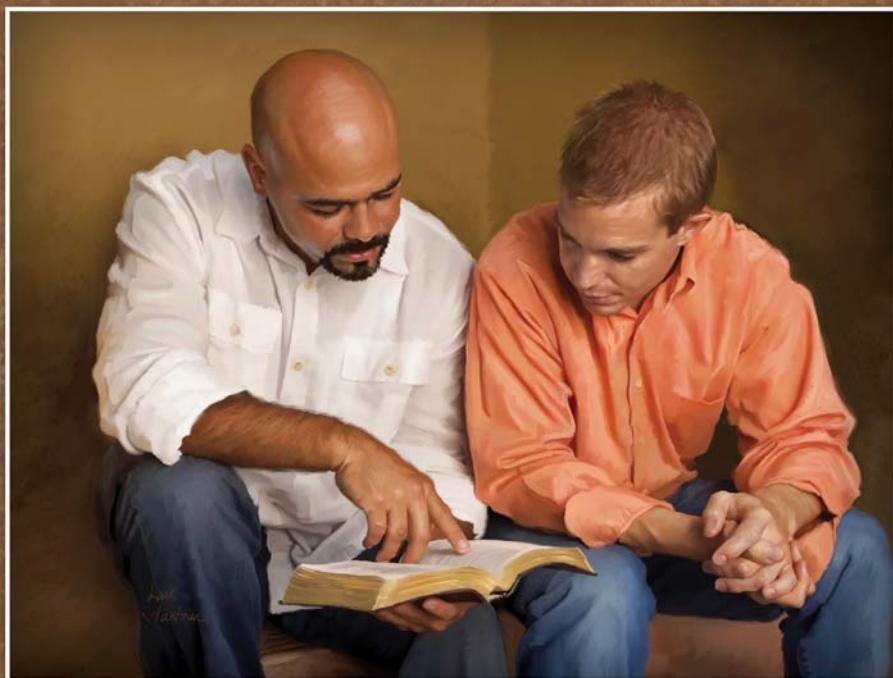

Täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükid

Evangelism ja tunnistamine

Joe A. Webb

aprill, mai, juuni
2012

Originaali tiitel:
Joe A. Webb
Evangelism and Witnessing

Joe A. Webb
Evangelism ja tunnistamine

Tõlge: AKEL 2012

Tõlkija: Mall Kaaver

Toimetajad: Andres Ploompuu ja Ly Kaasik

Kaaned ja küljendus: Indrek Ploompuu

Trükkis: Vali Press

Sissejuhatus

Milleks veel meie kogudus?

Kuigi asjatundjad pole üksmeelel selles, kui palju on kaasajal protestantlike denominatsioonide [uskkondi], on kindel, et neid on sadu, isegi tuhandeid.

See panebki küsima: milleks veel Seitsemenda Päeva Adventistide Kogudus? Mis on meie eesmärk? Mis tähtsust meil on?

Vastus on lihtne: Jumal algatas selle koguduse, et kuulutada „aja tõde“, Ilm 14:6-12 kolme-ingli-kuulutust.

Jah, eksisteerib arvukalt kogudusi ning paljudel neist on visa usukuulutamise ja evangelisatsiooni programm. Lõpuks aga on ainult üks kogudus, kes kuulutab erilisel Ilm 14. peatüki kolme-ingli-kuulutust. See on meie kogudus ja sellepärast oleme olemas. Punkt.

Niisiis, ennekõike ja üle kõige muu, mida meie kogudus teeb, peaksime sihikindlalt püüdma juhtida nii palju inimesi, kui saame, Jumala igavesse kuningriiki. Nimetagem seda siis „evangeeliumi levitamiseks“, „maailma evangeliseerimiseks“ või „käesoleva aja tõe“ kuulutamiseks – meie tuumiktegevuseks on ikkagi jutlustada Jeesuse lugu, soovides samal ajal, et inimesed võtaksid Ta vastu Issanda ja Päästjana, saaksid Tema jüngriteks ning teeksid ka ise kaasinimesi jüngriteks.

Kuigi enamik kohalikke kogudusi tegutseb ühel või teisel suunal, ning need valdkonnad on (ideaalis) head ja kasulikud, peaks meie silme ees seisma siht, et kõik, mida kogudusena teeme, oleks seotud tuumiktegevusega – jõuda „igavese evangeeliumiga“ (Ilm 14:6) ja kõigega, mida see kaasa toob, kadumaläinuteni.

Mõistagi on ülesanne hiiglaslik ja seda isegi kaasaegse tehnoloogia juures. Ja nii ehk naa langeb ülesanne miljonite vabatahtlike õlule, keda ajendab armastus Jumala ning kadumaläinud inimeste vastu – armastus nende vastu, kelle patte Jeesus ristil sama palju kandis kui meiegi omi.

Evangelism ja tunnistamine on iga uskliku isiklik kohustus, kuid samas on seitsemenda päeva adventistide usklike kogumil (kogudusel) ka ühine kohustus. Siis kui iga liige annab oma panuse kohaliku koguduse evangeelsesse eesmärki ja ettevõtmistesse, võidetakse Kristusele väärtuslikud inimhinged. Siin on koht, mida pole võimalik üle rõhutada: kui seda ei tehta kohaliku koguduse tasandil, siis seda ei tehtagi.

Usukuulutamisega seoses on oluline mõista ka vaimuandeid. Väga tähtis on julgustada liikmeid avastama, milliseid vaimuandeid neil on, kuid sama tähtis on pakkuda võimalusi neid andeid kasutada.

Põhitõe 16. punkt ütleb muuhulgas, et „Jumal jagab oma koguduse kõikidele liikmetele igal ajastul vaimuandeid, mida iga liige rakendab armastavas teenimises koguduse ja inimkonna ühiseks hüveks. Püha Vaimu kaudu antuna (Püha Vaim aga jagab igale liikmele nii, nagu Tema tahab) pakuvad need võimed ja tööskused seda, mida kogudus vajab selleks, et täita talle Jumalast määratud ülesanne“. – *Seventh-day Adventists Believe...* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1988), lk 206.

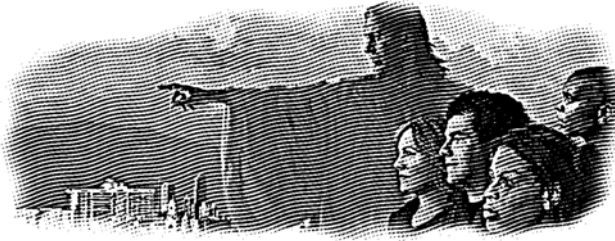
Evangeeliumiloo tundmine, millega käib käsikäes isiklik suhe Jeesuse Kristusega, võimaldab inimestel lüüa hingede päästmisel kaasa õigel ajendil. Evangelismi ja tunnistamise tagantõhutajaks peab olema vastuarmastus, mitte hirm ega süütunne.

Nii nagu igasuguse õppimise puhul, aitavad ka käesoleva veerandaasta õppetükid suurendada piibellike teadmiste isiklikku varu. Tore, kuid teadmiste omandamine, ükskõik kui imelised on teadmised, pole eesmärgiks omaette. Eesmärgiks on teadmisi hästi kasutada ning antud juhul on parimaks kasutamiseks see, kui räägime neile, kes seisavad igavese hävingu ees, võimalusest saada igavene elu.

Sel põhjusel on Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudus olemas. Milline põhjus saaks olla parem?

Joe A. Webb on Nambouri ja Yandina koguduste pastor Lõuna-Queenslandi Liidus Austraalias.

Evangelismi ja tunnistamise defineerimine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ap 4:33; 13:48; 1Jh 1:3; Ap 13:1-49; 22:2-21; 1Pt 3:15.

Meelespeetav tekst: „Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teid käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni“ (Mt 28:19, 20).

Juhtmõte: Kui asume täitma evangeeliumi suurt kohustust, peame mõistma, mida mõtleme „evangelismi“ ja „tunnistamise“ all.

Töövõtjale antakse sageli „töökirjeldus“. See on üksikasjalik loetelu ootuspärastest kohustustest.

Piiblis on ka juttu „töökirjeldusest“ ning antud juhul esitatakse see Jumala rahvale. 1Kr 15:58 manitseb apostel Paulus Korintoses elavaid usklikke olema „ikka innukad Issanda töös“. Kuigi Paulus ei määratle lähemalt tööd, millele ta viitab, kasutab ta sarnast väljendit 1Kr 16:10 viitega Issanda tööle, mida Timoteos ja Paulus tegid evangelismi ning Jeesusest Kristusest ja lunastusplaanist tunnistamise näol. Seega hõlmab 15. peatükis esitatud Pauluse manitsus kindlasti evangeeliumi levitamise tööd.

Käesoleval nädalal uurime, mis see evangelism ja tunnistamine siis tegelikult on; teisiti öeldes, püüame lahti mõtestada meie piibelliku „töökirjelduse“.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 7. aprilliks.

Selge pildi sellest, mis evangelism on, saame siis, kui vaatleme esimeste evangelistide tegevust. Kuigi nende maailm erineb meie maailmast suuresti, on mõlemad maailmad patused, langenud ja meeleheitel – seega vajavad lootust ja päästet. Rohkem kui sada aastat tagasi väljendas saksa filosoof Arthur Schopenhauer pisut liialdatult (ta küll ei kuulunud „pessimismi-filosoofide“ hulka) inimese olukorra kohta midagi seesugust: „Igaüks, kes on üldse elanud, on vähemalt korra soovinud, et tal ei tuleks elada järgmist päeva!“ – *The World as Will and Idea*, lk 204. Apostlite aega, Schopenhaueri aega ja meie aega võrreldes tuleb möönda, et muutunud on vähe. Niisiis peaksid esimese sajandi evangeelse jutlustamise põhipunktid olema meiegi päevade põhipunktideks.

Loe Ap 4:33; 5:42; 2:36-39; 7:56; 13:48. Millised on mõned teemad, millest jüngrid jutlustasid, ja mis peaksid kõlama ka tänapäevastest ettekannetest?

Inimene peab selleks, et olla sõna otseses mõttes evangelist, isiklikult aru saama ja kogema „igavest evangeeliumi“. Just evangeelium toob inimese lõpuks usule, usutunnistamisele, usule pöördumisele, ristimisele ja jüngriksi saamisele ning igavese elu töötusest kinnihaaramisele.

Juuda juhid nägid apostlite julguses midagi, mis andis neile mõista, et apostlid olid olnud koos Jeesusega (vaata Ap 4:13). Tõenäoliselt jõudsid juhid sellisele järeldusele seetõttu, et nende vastas seisis grupp mehi, kellest näis, et nad ei suuda rääkida muust kui Jeesuse elust ja õpetustest. Evangelismil ja tunnistamisel on kindlasti tegemist Jeesuse elust ja õpetustest rääkimisega; sellest rääkimisega, millise muutuse need õpetused ja uskumused iga üksiku uskliku ellu on toonud ning millise muutuse saab Jeesus tuua igaühe ellu, siis kui Ta võetakse vastu Issanda ja Päästjana.

Evangelismi ja tunnistamist on tähtis näha pigem kestva protsessina kui ühe kavatsuse või sündmusena. Selle protsessi väga olulisteks osadeks on protsessi käivitamine ja tööhoidmine (= toitmine). Ap 2:42 esinev sõna *püsisid* väljendab uute usklikte kindlat pühendumist oma vaimuliku toitmise jätkuvale tegevuskavale. Selge, et algristikogudus nägi evangelismis midagi enam kui lihtsalt sõnumikuulutamist. Nende evangeelne protsess ei lõppenud enne, kui inimesed said jüngriteks ning olid täiesti muutunud kohaliku usklikegrupi osaks.

Milline töötus kõigist evangeeliumi töötustest pakub sulle enim lootust? Kuidas saad õppida klammerduma selle töötuse külge ja võtta see olukordade keerukusest hoolimata omaks?

Tunnistaja on keegi, kes tunnistab midagi ning tõendab ja kinnitab midagi, mida ta isiklikust kogemusest teab. Kristlik isiklik tunnistus Jumala tegutsemisest inimese elus saab olla väga võimas. Ühel juhtumil tervistas Jeesus kurjast vaimust vaevatud mehe (vt Mk 5:1-19). Siis kui terveksaanud mees tahtis Jeesusele järgneda, käskis Jeesus minna mehel omade juurde ning kuulutada neile, mida kõike Issand talle oli teinud ja et Ta tema peale oli halastanud (vt Mk 5:19).

Kahtlemata ei piisanud lühikesest ajast, mil Jeesus ja see mees koos olid, selleks et juhendada teda õpetamise või jutlustamise kunstis. Tõenäoliselt kõneldi talle vaid evangeeliumi põhitõdedest, enne kui öeldi: „Mine ja räägi.“

Loe Mk 5:18-20; Ap 22:15, 16 ja 1Jh 1:3. Milline on nendes salmides leiduv tähtis ühisosa?

Jumal on andnud meile kohustuse rääkida kaasinimestele, kuidas Ta meie elu on muutnud, just samuti nagu Ta kohustas endist kurjast vaimust vaevatud meest Gadaras ja oma teisi järelkäijaid.

See tähendab, et tunnistamine on Jumalaga tehtud kogemuste jagamine kavatsusega julgustada kaasinimesi Kristust vastu võtma. Tunnistamine ei ole tingimata nii organiseeritud ja kavakindel nagu raadio, televisiooni või seeriakoosolekute kaudu tehtav evangelism. Tunnistajaks olemine võib olla väga spontaanne, kuna võimalus Jeesusest rääkida võib tekkida igaühel ükskõik kus, ükskõik, mis ajal. Seega peame olema alati virged, et tabada võimalusi, mille puhul jagada oma teadmisi ja kogemusi.

Tunnistamise ja evangelismi omavahelise suhte kohta saame öelda, et kummagi tegevustik on oluliselt erinev, kuid eesmärk üks – võita inimhinged Kristusele. Tunnistamine on palju vähem ettekavandatud ja lühiaegsem, evangelism on suunitluselt pikemaajaline ja ettevalmistatum. Mõnigi kord võimendab planeeritud evangelismi asjasse kaasatud inimeste isiklik tunnistus. Ja mõnigi kord viib spontaanne tunnistamine inimese kavakindlamate plaanide tegemiseni. Käib see siis nii või naa, misjoniprotsessis on mõlemad osised olulised. Kui räägime kaasinimestele sellest, mida Jeesus meile on teinud, võivad Pühale Vaimule avatud kuulajad tahta teada rohkemat. Inimestel on palju kergem vaielda vastu su õpetusele, su teoloogiale, su uskumustele. Palju raskem on aga vaielda vastu su isiklikule tunnistusele.

Millal oli sul viimati võimalus tunnistada kellelegi sellest, mida Kristus sulle on teinud? Mida sa ütlesid? Kuidas reageeriti? Kuidas muutis Kristus su elu? Mis on sinu elus sellist, mille tõttu tahaks keegi Jeesusest rohkem teada?

Varakristlastest usklikel tuli kahtlemata ületada takistusi, siis kui nad pühendasid ennast Jeesuse kohta käivate heade sõnumite levitamisele. Selliseks takistuseks oli näiteks väide, et nad olid oma aja usulistes koolides välja õpetamata, ja see polnud sugugi vähetähtis argument, sest riigikiriku silmis polnuks nad omanud piisavalt või üldse mingisugust volitust.

Kõigist takistustest hoolimata olid apostlid ja nende kaasusklikud väga veendunud, et Jumal kutsus nad jätkama evangelismi ja tunnistamist. Andekssaamise ja julguse saamise isiklik kogemus, mis neil oli, sundis neid kaasinimestele rääkima. Tunnistamine oli usule tuleku loomulik tulemus.

Loe Ap 13:1-49. Millisele tööle kutsus Püha Vaim Barnabast ja Saulust?

„Jumala Sõna“, mida kõikjal kuulutati, hõlmas päris kindlasti Messia kohta käivad osad Vanast Testamendist. Pühakirja selliseid löike, mis kuulutasid ette Päästja surma ja ülestõusmist ning sellest tulenevalt patustele andestamist ja Tema poolt õigeks mõistmist, seletati täitununa Naatsaretist pärit Jeesuse isikus.

Uus Testament räägib selgesõnaliselt, et varakristlastest usklikud pühendasid ennast kuulutamisele ja kaasinimeste teenimisele. Peamiselt rõhutasid nad Jeesust Issanda ja Kristusena, rääkisid Tema õiguse kaudu saadavast päästest, Jumala saabuvast kuningriigist ja igavese elu töötusest.

Uuri Ap 6:1-7. Pööra erilist tähelepanu 4. ja 7. salmile. Mis tagas varakristliku koguduse sellise evangeelse edu Jeruusalemma professionaalse vaimulikkonna hulgas?

Paljud inimesed uskusid Jeesusesse ja võtsid Ta vastu oma isikliku Päästjana nende usklite tunnistuse peale, kes rääkisid oma elumuutvast kogemusest; mitte aga lihtsalt imeliste sündmuste pealtnägijaks olemise pärast.

Olgugi, et esimeste evangelistide tunnistus oli võimas ja vastupandamatu, suunasid need inimesed pidevalt tähelepanu Pühakirjale. See tähendab, nad kasutasid Piiblit selleks, et oma kogemusi tõlgendada. Kui hästi tunned sina Piiblit ja kuidas saad sa selles juurduda nii kindlalt, et seda oma tunnistustegevuses kasutada?

Kolmapäev, 4. aprill

Oma elust rääkimine

Nagu varem nimetatud, on võimsaim tunnistus, mida inimene Jeesusest anda saab, isiklik läbielu. See tähendab rääkimist sellest, mida *Jumal on mulle teinud ning kuidas Tema on mõjutanud minu elu ja kogemust*. Tavaliselt koosneb isiklik tunnistus kolmest erinevast osast. Esimeseks osaks on lühiülevaade usklikuks saanud inimese elust enne Jeesuse vastuvõtmist isiklikuks Päästjaks. Teiseks osaks on selgitus sellest, kuidas inimene Issandat kohtas. Kolmandaks osaks on Jeesuse tundmaõppimisest alates esile tulnud elukogemus.

Loe läbi Ap 22:2-21. Pauluse kaitsekõne Jeruusalemma nõukogu ees on isikliku tunnistuse vormis. Milliseid punkte saab kasutada näitena tema tunnistuse iga osa kohta?

Tema elu enne Issanda Jeesusega tutvumist (salmid 3-5): _

Kuidas ta kohtus Jeesusega (salmid 6-16): _

Tema elu uskutulekust alates (salmid 17-21): _

Ka siis, kui sa oled kasvanud kristlikus kodus ega ole kogenud pöördelist uskutulekut, on sul kindlasti mingi eriline aeg, mil end isiklikult Jeesuse Kristusega sidusid. Mõttele oma kogemusele ja püüa kirja panna mõned punktid, mis aitavad su isiklikul tunnistusel vormuda.

Minu elu enne, kui ma Issandat Jeesust tundma hakkasin (või enne kui ma ennast Temaga sidusin):

Kuidas ma Jeesusega kohtusin (või mis mõjutas mind ennast Temaga siduma):

Minu elu pärast seda, kui võtsin Jeesuse vastu oma isiklikuks Päästjaks: _

Isiklik tunnistus ei peaks olema pikk ja üksikasjalik autobiograafia. Mainisime eespool, et tunnistamine on Jeesusest rääkimiseks spontaansem viis kui evangeeliumikuulutamine. Kristlased peaksid suutma esitada oma tunnistuse lühikese aja jooksul, sest me ei tea, millal võib tulla võimalus Jeesusest rääkida. See võib toimuda mingis täiesti ettekatvatus kohas ja ajal. See võib juhtuda lennukis või bussipeatuses. See võib toimuda lühidas telefonivestluses. Peaksime olema valmis ja tahtlikud – niipea, kui tuleb vastav olukord – rääkima sellest, mida Issand on meile teinud, millised põhjused on meil uskumiseks ja mis lootus see on, mida Issand pakub, mitte üksi meile, vaid ka teistele.

Mõttele igavikulisele erinevusele kadumaminejate ja päästetute vahel, igavese surma ja igavese elu vahel. Millel muul selles mõttes veel väärtust on?

Loe 1Pt 3:15. Mida õpetab see salm meile tunnistamisest? Kuidas sobib see senini öelduga?

Oleme nüüd vaadelnud evangelismi ja tunnistamist küllaldaselt, et suuta sõnastada see, mida peame piibellikuks töökirjelduseks. Meil pole vaja leitud evangelismi ja tunnistamise definitsiooni, millega kõik üksikasjadeni nõustuvad, kuid meil tuleb olla kindel, et definitsioon, mille kehtestame, sisaldab olulised koostisosad Jeesusest kuulutava tõe kohta ja selle kohta, mida Ta maailmale pakub.

Vaata alljärgnevat evangelismi definitsiooni. Kas sa pead seda asjakohaseks definitsiooniks? Mida sa lisaksid või ära võtaksid? *Evangelism on Issandast Jeesusest Kristusest nii selgelt ja veenvalt kuulutamise protsess, et inimesed võtavad Ta vastu oma isiklikuks Päästjaks ja järgivad Teda kui Issandat, neist saavad jüngrid ja kaasinimeste jüngriteks tegijad.*

Ehkki ülesande sõnastamine ei ole tingimata sama, mis üksikasjalik töökirjeldus, näitab see kätte mingi üldise suuna. Kuna jutt on tunnistamisest, määrab lähenemiskiisi iga üksikolukord ning uskliku enda kogemus Jumalaga. Küll aga annab mõistmine, et Jumal soovib jõuda kadunud maailmani oma koguduse kaudu, meil võimaluse arutleda etteavatsetava tunnistamise ja evangelismi sammude üle.

Varakristliku koguduse kiire kasv olenes vägagi suurel määral selle liikmete veendumusest ja pühendumisest. Veendumus ja pühendumine omakorda põhinesid nende isiklikel kogemustel Jeesusega ning Püha Vaimu voogamisest tuleneval erilisel julgusel. Jeesuse Kristuse õpetused ja Püha Vaimu mõju moodustavad aluspõhja ja proovikivi igasugusele tunnistamisele ja evangelismile.

„Lihtsal ja alandlikul viisil võib saavutada kontakti tuhandete inimestega. Intellektuaalid – need, kellele on harjutud vaatama kui kõige andekamatele – saavad uut jõudu ja värskendust lihtsatest sõnadest, mida lausub üks tõeliselt Jumalat armastav inimene. Selline inimene suudab rääkida Jumala armastusest niisama loomulikult nagu kõneleb maailma inimene asjadest, mis teda kõige sügavamalt puudutavad. Sageli puudub hästi ettevalmistatud ja hoolsalt harjutatud sõnadel oodatav mõju, samal ajal kui Jumala poja ja tütre loomulikust lihtsusest kantud tõeline ja aus eneseväljendus omab väge avada

uks südameile, mis olid kaua suletud Kristusele ja Tema armastusele.“ – Ellen G. White, *Kirjandusevangelism*, lk 38.

Reede, 6. aprill

☀️ 20:10

Edasiseks uurimiseks: Mõtlege oma isiklikule tunnistamisele ja tee kindlaks, kas suudad võimaluse tulles seda teha.

Istu natuke aega vaikselt ja mõtlege, millistest koguduse-elu valdkondadest sa meelsasti osa võtta tahaksid või millega saa kaasa läheksid, kui sind palutaks. Kirjuta need üles. Võib olla, et sind huvitavad evangelisatsiooni valdkonnad, millega sinu kogudus praegu ei tegele. Pane ka need nimekirja.

Hakka mõtlema, mil moel saaksid kaasa lüüa oma koguduse evangeeliumikuulutamise töös. Kui sa oled juba töösse haaratud ja soovid selles püsida, palveta, et Jumal jätkaks selle töö õnnistamist. Juhul kui sa pole praegu kaasa löömas, palveta, et Jumal näitaks sulle, kus Ta soovib näha sind Tema heaks tegutsemas.

Küsimused aruteluks:

1. Mt 28:19, 20 esitatud evangeeliumi korralduses on neli tegevust väljendavat tegusõna: minge, tehke, ristige ja õpetage. Korraldus minna, ristida ja õpetada on allutatud käsule, mis ütleb „tehke jüngriteks“. Seda ilmset rõhuasetust silmas pidades arutlege, mida tähendab olla jünger ja kuidas teha jüngriks.

2. Vaadeldge alljärgnevat tsitaati ja arutlege siis küsimuse üle: kuidas saame meie üksikisikuina ja kogudusena kanaliteks, mille kaudu Jumal maailmaga suhtleb? „Kristus ei vali oma töö teostamiseks inimeste keskel langemata ingliseid. Ta valib inimesed, kellel on samad puudused kui neil, keda nad püüavad päästa. Selleks, et saada kontakti inimkonnaga, võttis Kristus endale inimolemuse. Jumalus vajas inimolemust, et võida olla sidekanaliks Jumala ja inimeste vahel.“ – Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, lk 296.

3. Heida pilk oma elule. Millise eeskuju sa maailmale esitad? Kuidas su sõnad, teod, riietus, käitumine ja suhtumine mõjutavad sinu ümberkaudseid? Lühidalt, missuguse tunnistuse esitad maailmale isegi siis, kui sa just aktiivselt ei „tunnista“? Millises valdkonnas on sul kindlasti arenguruumi?

Homne annetus: **Kohalik kogudus**

Jumala armastuse jagamisest Hiinas

Deng on globaalmisjoni teerajaja Hiina idaosas. Tema unistuseks oli luua kodukirik külla, kus elas ta eakas ema ning kus polnud ühtegi adventisti. Deng sõitis sellesse külla kaks korda nädalas, et rääkida ema naabritele Jumala armastusest.

Naine hooldas eakaid ja haigeid, keda ta naabruskonnas tehtud külaskäikude ajal kohtas, ning kutsus nad siis kuulama Jumala armastavat sõnumit. Grupp inimesi hakkas koos käima Dengi ema kodus ja aasta jooksul kasvas nende arv neljakümnele. Nad täitsid kogu väikese maja, mahutades end igasse võimalikku kohta.

Keegi kaebas ametivõimudele mitteametlikest kooskäimistest Dengi ema majas ning politsei lõpetas kodukiriku tegevuse. Deng läks ametnike juurde ja selgitas, et ta aitab inimesi. “Mõnedki neist on vanad ja teistel on haigused; neil ei ole kedagi, kes nende vajaduste eest hoolt kannaks. Minge ja küsige neilt, kes nende eest hoolitseb,” väitis naine.

Kohalikud inimesed palusid politseid, et nad ei sulgeks kirikut. “Deng on hea inimene. Ta aitab meid,” ütlesid nad. Politsei lubas kodukiriku tegevust jätkata niikaua, kuni Deng taotleb selleks ametliku loa ning leiab jumalateenistusteks kiriku.

Koguduseliikmed leidsid üürile antava väikese maja ja muutsid selle kirikuks, ent varsti jäi seegi väikeseks. Kuid siis, kui Deng palus maatükki, millele uus kirik ehitada, ei aidanud kohalikud ametivõimud enam kaasa.

Kogudus leidis müügisoleva vana kino ning Deng hakkas taotlema selle ostuluba. Ta sai aga teada, et üks ärimees tahtis hoonet endale, ning viimane suutis selle eest maksta palju rohkem kui Dengi kogudus. Usklikud palvetasid, et Jumal mõjutaks valitsust müüma seda hoonet neile. Kuid hind tõusis ning kogudus pidi oma kino äraostu palvest loobuma.

Deng tundis, et peab veelkord minema ametnike jutule ja astuma ärimehega läbirääkimistesse, et too lubaks kogudusel kino osta. Kui ametnik rääkis ärimehele Dengi tööst külas, loobus ärimees oma taotlusest.

Dengi kogudusel ei olnud selle hoone ostmiseks vahendeid, kuid piirkonna 46 adventkogudust otsustasid kino ostmiseks raha kokku panna. Kahe aasta-ga kasvas kogudus umbes 150-liikmeliseks.

Dengi-sarnased globaalmisjoni teerajajad töötavad Hiina paljudes piirkondades ja paigus, kuhu kogudus pole veel pääsenud. Nad edastavad Jumala armastust ning sirutuvad hingedeni, kes ei kuuleks vastasel juhul mitte kuidagi päästesõnumit. Sinu annetused toetavad globaalmisjoni tegevust. Külasta veebilehte www.Global-Mission.org ja sa kohtud rohkemate globaalmisjoni teerajajatega.

Deng on globaalmisjoni teerajaja, kes tegutseb Ida-Hiinas.

Iga liikme tegevus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ef 4:12; 2Kr 5:15-20; Jh 4:35-41; 1Ts 1:5-8; Ap 14:27.

Meelespeetav tekst: „Teie aga olete „valitud sugu, kuninglik preesterkond, püha rahvas, omandarahvas, et te kuulutaksite tema kiidetavust“, kes teid on kutsunud pimedusest oma imelisse valgusse“ (1Pt 2:9).

Juhtmõte: Liiga sageli peetakse evangelismi ja tunnistamist ainult hingekarjase tööks, aga selline seisukoht on vale.

Peetruse sõnade kohaselt on Jumala rahvas valitud, kutsutud olema „kuninglik preesterkond“. Kuna preestritele oli antud töö, järeldub siit, et juhul, kui meid kutsutakse olema „preesterkond“, on meilgi töö teha. Peame aga mõistma, et oleme kutsutud rohkemaks kui lihtsalt töötegemise pärast. Esiteks ja ennekõike kutsub Jumal meid Temaga suhtlema ning sellest imetlevast suhtlemisest kasvab iseenesest välja sund jagada kaasinimestega neid suuri asju, mida Jumal on meile teinud ja teeb. Selline on isikliku tunnistamise süda ja hing.

Seega on igapähele meist teha isiklik töö ning selle hulka kuulub avalik tänu toomine Temale, kes on meid kutsunud „pimedusest oma imelisse valgusesse“.

Sellel nädalal vaatleme mõistet „iga liikme tegevus“ ning uurime, kuidas iga üksikisiku kogemus annab oma osa koguduse kui terviku töösse. Asi on selles, et igapähele meist on usukuulutamises ja evangelismis täita oma osa.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 14. aprilliks.

Pühapäev, 8. aprill

Iga liikme tegevus

Liiga sageli kuuleme kristlasi hädaldamas, et nad pole piisavalt andekad, segemaks midagi märkimisväärset Jumala heaks. Saatan soovib kindlasti, et me nii mõtleksime, kuid Piibel räägib meile, et Jumal on andnud töö iga-le kristlasele. Meil on vaja teada saada, mis see on, ja otsustada siis Jumala armu läbi, kuidas seda Tema heaks teha.

Uuri Ef 4:12 ja 2Kr 5:15-20. Mida ütlevad need salmid iga usliku töö kohta?

Paulus ütleb selgelt, et pühad inimesed varustatakse töö jaoks. Igaühele, kes on Jeesuse ohvri kaudu Jumalaga lepitatud, antakse lepitustöö ja ta on Kristuse saadik. Saadik on inimene, kes esindab isiklikult suverääni ehk riigivalitsejat. Selline mõte rõhutab isiklikku suhet Kristuse ja kõigi nende vahel, keda on lepitatud, et kanda maailmale sõnumit Tema armastusest ja halastusest.

Mõiste *evangeelne tegevus/teenistus/töö [ingl k – ministry]* ümber on palju segadust. Tänapäeval peetakse evangeeliumitööd millekski, mida pastor teeb, sest lõppude lõpuks on ta „töole võetud“. Ehkki mõnel pastoraalsesse teenistusse asunud inimesel on kindlasti konkreetseid töövaldkonnad ja asjatundlikkus, on Pühakiri järeleandmatu selles, et üks osa pastori tööst on häälesta-da ja varustada liikmeid isiklikuks teenistuseks.

Uus Testament kinnitab, et varakristlastest usklikud mõistsid iga liikme töösse kaasamise mõtet. Ükskõik, kuhu nad läksid ja millistes oludes nad olid, kuulutasid nad ikka Issandast Jeesusest (vaata Ap 8:1-4).

On veel üks viis, kuidas Jeesus näitab, et meil kõigil on teha eriline töö. Ta väljendas selgesti, et Tema tuli teenima, mitte ennast teenida laskma (vaata Mt 20:28; Lk 22:27). Samuti ütles Ta selgelt, et ka Tema järelkäijad on sulased (vaata Mt 23:11; 20:26, 27). Kui jutt ei käiks evangeeliumitööst, tõelisest evangeeliumitööst, siis millest veel?

Jeesus kohustab meid olema sulased, kuid, vähe sellest, Ta suunab meid ka mõistma, et sulase tegevus on Temaga seotuse tulemus. Kõnealused salmid kirjeldavad inimese elu, kes sõbrustab kannatava Sulase, Jeesuse Kristusega. Need kinnitavad sedagi, et Kristuses olemine tähendab Tema tegevuse jätkamist.

Kui tahtlikult sina kaasinimesi teenid? Kas see on su loomulik kaldumus või kaldud sa teistelt pigem saama kui andma? Kuidas saad edaspidi suurendada teenivat hoiakut?

Vajadus töötegijate järele

Mõnikord saadetakse meid koguma sealt, kus teised on pinnase üles harnud, seemne külvanud ja kasvavat vilja kastnud. Kuigi võib juhtuda ka nii, et üks inimene ühel põllul kaevab, külvab, kastab ja saagi kogub, on see pigem erand. Meie kiiresti muutuvast kaasaegsest maailmast kolivad inimesed meie mõjusfääri sisse ja sellest välja ning meil tuleb olla valmis ehitama sellele evangeelsele tööle, mida teised on alustanud.

Loe Jh 4:35-41. Kuigi kristliku kasvu lõikusaeg tekitab meis enamasti õhinat, mida räägivad need salmid meile nendega koos rõõmustamisest, kes on sellesse pidevalt panustanud?

Tavaliselt mõtleme me, siis kui lõikusele viitame, ühele aastaajale, mil viljasaagid saavad kogumiseks valmis. Enamasti on ühe või teise vilja kogumiseks oma aeg. Vaimulikus mõttes ei ole aga lõikusaeg määratud. Jeesus tõstab selle mõtte selgelt esile Jh 4:35. Põllumajanduslikus mõttes võib lõikus olla küll nelja kuu kaugusel, kuid pidades silmas inimesi, kes on valmis Jeesust vastu võtma, on mõned põlluosad ikka valmis lõikuseks.

Jaakobi kaevul külvast Jeesus evangeeliumiseemne samaaria naise südamesse. Naine külvast omakorda seemet Sühhari linna elanikesse ja nüüd tulid samaarlased Jeesuse juurde veel valmimata viljapõldude vahelt. Selline lugu juhtus jüngritega, kuid selle kaudu julgustab Issand meid olema valmis pidevalt küpsevatelt maailma põldudelt saaki koristama.

Vaata 2Pt 3:9. Miks on Jumal väga innukalt huvitatud töötegijate minekust saagikoristusele?

Jumala suure armastuse ja kaastunde pärast inimkonna vastu soovib Ta, et töötegijad läheksid viljasaaki koguma (vaata Mt 9:36-38). Pidades silmas kaasaegset maailmapõldu, tundub põld ikka veel olevat suur ja lõikajaid vähe. Jüngritel kästi palvetada, et oleks lõikajaid, keda saata saagikoristusele. Kui meie tänapäevaste jüngritena palvetame töötegijate pärast, avab Püha Vaim meile tee, et saaksime teha seda, milleks Ta meid on kutsunud.

Mõtle paari viimase päeva üle. Kui palju võimalusi oli sul oma usust tunnistamiseks, mõnede seemnekeste maha külvamiseks, millest ühel päeval saaki koguda? Kui mitmel puhul sa seda kasutasid? Kui mitu võimalust käest lasid?

Kohalik kogudus ei ole mingi kokkukuulumatute inimeste kogu, kes istub paar tundi nädalas samas hoones. Pühakirja kohaselt on kogudus rühm inimesi, kes on omavahel seotud nii lähedaselt nagu inimkeha erinevad osad. On olemas võimalus, et inimesed saavad teatud aja tagant kokku, ilma et nad oleksid piibellikult mõttes ühe ihu liikmed. Kuigi see õnnetu tõsiasi võib käia koguduseelu paljude valdkondade kohta, vaatleme siin üksiteisega seotud olemist evangelismi ja tunnustamise valdkonnas.

Vaata Ef 4:16. Mis juhtuks ühe ihu kasvamise ja suutlikkusega siis, kui see kaotaks ühe õla-, randme- või põlveliigese? Ja mida ütleb Pauluse võrdlus meile kogudusest kui usklike kogumist, kellele on antud evangeeliumi kuulutamise ülesanne?

Apostel Paulus ütleb, et koguduse-ihu kasvab siis, kui kõik liikmed toimivad. Mida ütleb see meile koguduste kohta, kes ei kasva? Meie esimeseks reaktsiooniks on arvatavasti nende süüdistamine, kes meie meelest oma osa ei täida. Võib küll nii olla, aga mõtle sellele, kui sageli ei anna kogudused liikmetele võimalustki ihusse panustada. Juhul kui koguduse juhid ei mõista *kõikide usklike tegevuse* põhimõtet, ei tööta nad sihikindlalt selle nimel, et kaastata liikmeskond maksimaalselt koguduse ellu ja teenistustesse.

Loe 1Ts 1:5-8. Mida tegi Tessaloonika kogudus evangeeliumiga, mille nad Pauluselt said?

Kogudus Tessaloonikas on eeskujuks kogudusest, kes võttis evangeeliumi vastu ja edastas seda teistele. Jumal tahab endiselt, et Tema kogudus sel kombel toimiks.

Õnnistusi, mida saadakse, siis kui iga üksikliige tegutseb koguduse ettekindlalt evangeelse suunise raames, on palju. Siinkohal juhime tähelepanu julgustamise ja aruandluse vastutavatele valdkondadele. Meeskonnana töötamine võimaldab meil neid valdkondi tõsiselt arvestada. Meeskonnalt saadava julgustuse puudumine on surmanud paljude väärtuslike lihtliikmete tegevuse. Üksikisikud võivad omada erilisi talente ja andeid, kuid ühise eesmärgi nimel kollektiivse tegevuskava kaudu töötamine jääb ideaaliks. Samuti ergutab grupitegevus aruandlust; mitte karmi arupidamist tegevuse üle, vaid ülevaate ja hinnangu omamist.

Mil moel saad sa kaasinimestele usust kuulutades teha koguduseliikmetega

tihedamat koostööd? Miks on nii kerge muutuda enesega rahulolevaks, uniseks ja sissepoole suunatuks?

Kolmapäev, 11. aprill

Tegutseda ühiselt, koos Jumalaga

Eilses osas panime tähele kogudusena koos evangeeliumitöös tegutsemise tähtsust. Meil tuleb mõista sedagi, et töötame koos jumaliku eesmärgi täitmiseks. Seepärast, siis kui kogudus kavandab tunnistamise ja evangeeliumitöö strateegiaid, peavad koguduseliikmed tundma väga selgelt, et nad töötavad koos Jumalaga, kes motiveerib, suunab, julgustab ja annab kasvu.

Loe Ap 2:47 ja 1Kr 3:5-9. Milline on tulemus, kui Jumal mõjutab koguduse püüdlusi evangeeliumi kuulutada?

Loe 2Pt 3:9 ja Tt 2:11. Mis ajendab ja julgustab usklikke Jumalaga koos töötama?

Pühakiri toob esile Jumala armastuse oma loodu krooni, inimese suhtes. Seepärast ei olegi üllatav, et Tema on võtnud inimkonna päästmisel juhtiva rolli. Tõsi on, et rist üksi tõestab igakülgset seda, kui väga Jumal meid armastab ja kui väga Ta soovib, et me oleksime Tema igaveses kuningriigis. Issand on tõepoolest sirutunud ja õnnistanud meid oma armu kaudu ning see hämmastav arm, nagu seda paljastas rist, loob meis soovi jagada teistega seda, mida oleme heldelt saanud (vaata Mt 10:8).

Ehkki mõnikord püüdsid jüngrid töötada üksi (vaata Mt 17:14-21), oli enamasti nende kogemus selline, et jumalik ja inimlik töötasid käsikäes.

Jeesus kutsus esimesed jüngrid ning lubas neist teha inimestepüüdjad. Ta õpetas neid ja varustas nad tegevuseks ning nende teenistuse kaudu said paljud teised usklikeks. Siiski oli veel üks jumalik tahk, mida nad pärast Jeesuse taevasse minekut vajasid. Muidugi räägime nüüd Pühast Vaimust, kes julgustas varakristlikku kogudust tunnistamisel ja evangeelses ülesandes.

Inimesed, kes asuvad tänapäeval evangeliseerima, on samamoodi Jumala kaastöölised kaasinimeste päästmiseks. Meil tuleb palvetada, et Püha Vaim õpetaks meid, kuidas esitada Jumala armastust ja pakkumisi sel moel, et see jõuaks Päästjat vajavate inimeste südamesse. Peame ärksalt tajuma, et me ei suuda mitte midagi teha lahus Issandast. Ainult usu, allumise, alandlikkuse ja enese minale suremise valmiduses ning kaasinimesi teenivas hoiakus saame olla mõjusaimad tunnistajad Jumala kätes. Ego tuleb jätta kõrvale, selleks et Issand saaks meid kasutada nii mõjusalt kui võimalik.

Käesoleval nädalal oleme tähelepanu juhtinud mõningatele olulistele aspektidele uskliku töös Jumalale. Nüüd puudutame „aruandmise“ teemat (vaatleme seda üksikasjalikumalt 12. nädalal). Tunnistamisest ja evangeelsetest tegevusest kogudusele aruandmine loob julgustuse ja õnnistuse õhus. Need, kes aru annavad, saavad julgustust koguduse liikmeskonnalt ja need, kes aruannet kuulavad, saavad õnnistatud, kui tajuvad, mida Jumal oma rahva kaudu teostab.

Loe Ap 14:27 ja 15:4. Mis sa arvad, miks aruandlus kogudusse sisse toodi?

Nimetatud salvide kaasteksti lugedes ilmneb, et aruandlus tuli kogudusse pärast pikemat kultuuridevahelist evangeeliumikuulutamise perioodi. Sellised aruande-kokkutulekud näitasid üles koguduse huvi ja toetust evangeeliumi levitamise suhtes.

Kogu Apostlite tegude raamat on aruanne varakristliku koguduse misjonipüüdlustest ning see on täis õppetunde kaasaja kogudusele. Aruandluse tähtsust rõhutab see, kui me kujutame ette mis saaks Apostlite tegude raamatust siis, kui igasugune evangeeliumitöö aruandlus sellest välja jätta.

Loe Mk 6:30. Mis sa arvad, miks jüngrid andsid aru sellest, mida nad Jeesusele olid teinud?

Kuigi vastab tõele, et on olemas isiklik tunnistus ja evangelism, mis toimub spontaanselt, on samamoodi tõsi, et kogudus tervikuna peab omama ettekavandatud misjonitegevuse plaani. Koguduse misjonistrateegia väljatöötamine aitab hoida tähelepanu õiges kohas ja säilitada tegevustiku loogilise kulgemise. Samuti pakub see regulaarseid võimalusi olukordi hinnata ja teateid edastada. Aruandlus pole lihtsalt selle ära kuulamine, mida oleme teinud. Aruandluse kaudu saab kogudus ja need, kes tunnistavad, jälle näha, et ollakse Jumala kaastöölised.

Mõned inimesed kõhklevad aruandeid esitamast sellepärast, et neile tundub see inimlikest saavutustest kiitlemisena, kuid Jumalat austab meie ustav aruanne, ning kogudus saab usus kinnitatud. Algristikogudus ülistas Jumalat, siis kui nad kuulsid apostel Pauluse misjonitöö aruandeid (vaata Ap 21:19, 20).

Mida ütleksid siis, kui sul tuleks kogudusele oma kõige viimastest evangeelsetest jõupingutustest aru anda? Mida ütleb su vastus sinust endast ja mida sellest, mis võib-olla vajaks muutmist?

Edasiseks uurimiseks: Tegevusvaldkonna valimine, milles kaasatud saada.

Möödunud nädalal julgustati sind mõtlema koguduseelu, tunnistamise ja evangelismi nendele valdkondadele, milles sina tahaksid kaasa lüüa või millega kaasa minna, siis kui sind selleks palutakse. Sinu praeguse nädala väljakutse on otsustada evangeelse tegevuse kasuks ja selles kaasa lüüa. Alljärgnevalt on tähelepanu all selle nädala võtmevaldkonnad.

- ❖ Vaata üle nimekiri evangeelsetest tegevustest, milles sa võimalusel kaasa lööksid. Lühenda oma nimekiri kahele-kolmele misjonitöö valdkonnale, kaalutledes, mille jaoks sinu meelest su talendid on ja milliste tegevuste juures tunned sa Jumala kutset.
- ❖ Edasi lühenda nimekirja selle põhjal, kui palju aega saad sa igal nädalal sellele tegevusele pühendada. Pea silmas ka asjaolu, et pühendud sellele tegevusele jätkuvalt kaksteist kuud, nii et saaksid liikuda läbi kavandamise, täideviimise ja hinnanguandmise järkude.
- ❖ Vali tegevus ning räägi oma pastorile ja sisemisjoni juhile soovist asuda sinu poolt valitud valdkonnas tegutsema. Palu, et saaksite ühiselt kokku tulla, rääkimaks oma mõtetest ja unistustest. Küsi ka nende plaanide kohta koguduse evangelismi suhtes ning määratlege, kuidas saaksid käed külge panna või kus sinu meelistegevus saab liituda ükskõik millistele (kui üldse mingisugustele) plaanidele, mida kogudus on juba püstitanud.
- ❖ Palu alandlikult oma pastoril ja sisemisjoni juhil väljendada oma mõtteid sinu sobivuse kohta sinu valitud tegevuses. Nad soovivad, et sa oleksid edukas tunnistamise ja evangelismi valdkonnas, mille oled valinud, seepärast on nende nõuanne väärtuslik.

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas seondub alljärgnev tsitaat piibelliku tõega kõikide usklike preestriseisusest? Kuidas toetab see vajadust, et üksikliikmed tegutseksid koos? „Jumala tööd siin maa peal ei lõpetata enne, kui meie liikmeskonda kuuluvad mehed ja naised ruttavad tegutsema ning ühendavad oma jõupingutused jutlustajate ja koguduse ametnike omadega.“ – Ellen G. White, *Evangeeliumiteenrid*, lk 352.

2. Vestelge klassina tegevussuundadest, mida teie kogudus saaks arendada, aitamaks liikmetel mõista, et nende tunnistamine ja evangelism on koguduse jaoks tähtis. Kuidas saate paremini tegutseda selles suunas, et liikmed oleksid maksimaalselt kaasatud?

Tõepärlid

Afet teadis, et oli leidnud suure tõe väikese rühma koosolekutelt, kus tema, ta ema ja õde olid osalenud. Aasta jooksul said kõik kolm ristitud. Kõnealuse naise südames põles soov jagada oma usku kaasinimestega, kuid seda polnud kerge teha. Suurem jagu inimesi tema riigis pidas kristlasi paganateks. Afet palus Jumalalt tarkust ning Jumal näitas talle tekste domineeriva religiooni pühast raamatust, mis aitaksid suunata inimesi Jeesuse juurde. Afet kirjutas need tekstid välja ja jagas inimestele.

“Teie püha raamat ütleb, et Jeesus tuleb jälle,” rääkis ta inimestele siis, kui ta neile omatehtud kaarte jagas. Inimesed lugesid salme ja Jumal avas nende südame, nii et nad soovisid Jeesusest rohkem kuulda. “Ma räägin neile, et Piibel õpetab paljuski sedasama, mida nende püha raamat, kuid teeb seda mõnikord hoopis üksikasjalikumalt,” ütleb Afet. “See üllatab neid. Ma näitan inimestele tekste nende pühast raamatust, mis ütlevad, et Piibel on Jumala sõna ega muutu ialgi.” Sellist lähenemisviisi kasutades on Afet ja tema kaasusklid juhtinud paljusid Kristuse juurde ning organiseerinud mitmeid väikeseid gruppe.

Koguduse peakorter püüab riiki, kus Afet elab, abistada ning sellisel toel otsid Afet ja ta kaasusklid 10 000 raamatut. Nad käivad ükselt-uksele ja müüvad raamatuid oma linna 800 000-le elanikule, kellest vaid vähesed on kristlased.

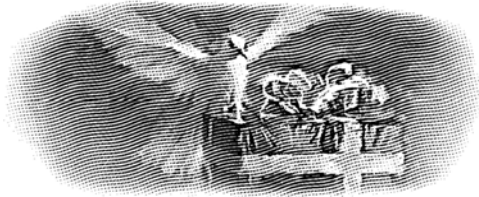
Ühel päeval avas Afeti koputuse peale ukse eakas mees. Ta nägi, et Afet müüs raamatuid, ning saatis oma poja noore mehe järele, kes müüb tema enda usu religioosset kirjandust. Afet palus, et Jumal annaks talle tarkust ja juhiks tema sõnu. Kui noormees saabus, võttis majaperemees Afeti käest *Tee Kristuse juurde* [*Tee Jumala juurde*] ja näitas seda noormehele. “Kas te seda raamatut müüte?” küsis mees. Noormees ütles, et ta ei tunne sellist raamatut. Vana mees ostis kaks eksemplari *Tee Jumala juurde* ning andis neist ühe noormehele lugeda. Teise jättis ta endale ja tänas Afetit võimaluse eest Jumalast rohkemat lugeda.

Teisel korrusel elav neiu oli näinud Afetit ükselt-uksele käimas. Ta ruttas Afetile järele, et naine enne majast lahkumist kätte saada. Neiu palus, et Afet raamatuid näitaks, ning võttis pihku *Tee Jumala juurde*. “Ma nägin unenäos seda raamatut!” ütles ta. “Ma pean selle saama!”

Jumal kasutab adventistide raamatuid selleks, et juhtida sealseid inimesi Piibli ja Päästja juurde. Teie misjoniannetused aitavad toetada sarnaseid tegevusi riikides, kus adventistidel on raske oma usust tunnistada.

Afet edastab oma usku globaalmissjoni teerajajana ühes Kesk-Aasia riigis. Tema isiku turvalisuse huvides ei kasuta me tema pärisnime.

Evangelismi ja tunnistamise jaoks vajalikud vaimuanded

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1Pt 4:10; Jh 16:8, 13; 1Kr 12:28-31; Ap 2:40-47; 13:4, 5.

Meelespeetav tekst: „Tema on see, kes on pannud mõned apostleiks ja mõned prohveteks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks“ (Ef 4:11, 12).

Juhtmõte: Vaimuanded on erilised omadused, mis antakse igale liikmele selleks, et neid kasutada Jumala austamiseks ja hingede päästmiseks.

Kogudusena oleme teinud õigesti, kui oleme rõhutanud prohvetikuulutamise vaimuannet, kuid me ei ole alati rõhutanud teiste vaimuanne tähtsust evangeeliumitöös. Ometi on tähtis, et me seda teeksim. Tegemist on selgelt piibelliku õpetusega, seega on meil kogudusena vaja võtta neid andeid tõsiselt, selleks et liikmed saaksid tunda turvalisust nende annete omandamisel ja viljelemisel.

Kahjuks ei kasuta paljud koguduseliikmed neile antud andeid. Selleks on mitmeid põhjuseid. Mõnikord on viga liikmetes endis. Mõnikord on aga vaja rohkem teha selleks, et julgustada liikmeid oma andeid avastama ja neid siis evangeeliumitöös Püha Vaimu juhtimisel kasutama. Milline raiskamine mitte kasutada vaimuannet selleks, milleks see on mõeldud.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 21. aprilliks.

Kui sa küsitled oma koguduse liikmeid, võib juhtuda, et paljud neist mõtlevad pikalt ja sügavalt, enne kui nad järeldavad, et neil on mõni vaimuanne, mida Piibel loetleb, ka siis, kui paljud neist inimestest tõenäoliselt juba oma vaimuannet kasutavad. Nad pole lihtsalt seda endale niiviisi teadvustanud. Rida inimesi, kes pole väliselt oma talendikust niimoodi avastada püüdnud, määratlevad enda tegevust valdkondades, millesse nad tunnevad ennast kutsutud olevat ja millele kogudus oma volituse annab. Väga sageli kinnitavad vaimuannete avastamise seminarid lihtsalt tõsiasja, et neid andeid juba kasutatakse evangeeliumitöös. Nii on selgelt võimalik, et inimesed saavad viljeleda vaimuande Püha Vaimu juhtimise all ilma vormikohaselt neid ande avastamata ja nimetamata. Spektri teises otsas on inimesed, kes leiavad, et koguduses on raske ükskõik millisel alal tegutseda, sest nad ei arva ühtegi talenti omavat. Tähtis on neid julgustada avastama oma talendikust ja teadlikult selles kontekstis tegutseda.

Loe 1Pt 4:10. Mida ütleb see salm iga inimese kohta, kelle hoolde on Issand mõnegi anni usaldanud?

Oleme juba näinud, et igal usklikul on teha evangeeliumitöö, seega ei peaks tulema üllatusena, et Jumal ka varustab meid selle tegemiseks. Seega, igaüht, kes võtab suurt evangeeliumi käsku Jumala volitusena isiklikult evangeeliumi edastada, varustab Vaim töösse asumiseks. Rääkides koguduse hingede-võitmise tööst, teab Jumal, mida mingis kohas ja mingil ajal tarvis läheb.

Loe 1Kr 12.11. Siit nähtub, et usklitele vaimuannete andmine on osa Püha Vaimu tegevusest, kui Ta varustab pühi „heade tegude tegemiseks“ (vaata Ef 2:10). Püha Vaim jagab vaimuandeid usklitele, kuid, lisaks sellele, nagu ütleb Ap 1:8, teeb Ta meid tugevaks oma andeid kasutama.

Piibli kirjakoht, kus loetletakse vaimuandeid, ei ole identsed. See viitab sellele, et vaimuannete nimekirjad ei ole lõplikud; see tähendab, et võib olla veel teisigi andeid, mida sellesse nimekirja lisada.

Mõtle sõna „and“ või „anded“ üle. Millele see sõna vihjab? Mida räägib see sulle kohustusest kasutada seda, mida sulle Issand töö tegemiseks (vastandina mõnele teisele eesmärgile) tasuta andnud on?

Teatud ulatuses määravad ühe või teise isiku vaimuanded ära tema koha kohalikus koguduses. Teisiti öeldes, avastada oma vaimuanded, tähendab avastada, kus Issand sind ihus kasutada soovib. Kas sul on kunagi palutud tegutseda valdkonnas, mille vastu sul puudub kihk või huvi? Kas sa tunned inimesi, kes on võtnud koguduses ameti vastu ainult selleks, et sellest poole aasta pealt loobuda, kuna nad tunnevad, et pole selle töö tegemiseks õiged inimesed? Selliste olukordade puhul on kõige tõenäolisem, et inimestel on palutud amet enda peale võtta ning mõnel juhul on inimesed ise püüdnud hakata tegutsema koguduse ametis, milleks neid ei ole kutsutud ja milleks neil puudub anne. Ehkki sellist asja võib juhtuda, ei pea see normiks olema.

Loe Ap 13:1-3. Mis siin juhtus ja mida räägib see meile sellest, kui tähtis on olla oma ametisse kutsutud?

Tähelepanuväärne tõsiasi on, et Püha Vaim on see, kes kutsub meid Jumala töösse. Vaim kutsus Barnabase ja Sauluse ning seesama Vaim varustas neid. 2. salm edastab olulist infot. See näitab, et Barnabas ja Saulus olid juba Issanda heaks tegutsema asunud, enne kui nad erilisse teenistusse kutsuti. Me teame, et tegemist oli erilise teenistusega, kuna Siimeoni ja Manaeni sel korral ametisse ei kutsutud.

Vahetult enne seda, kui Jeesus maa pealt lahkus, töötas Ta, et Püha Vaim tuleb meile appi. Osa Vaimu tööst on meid evangeeliumi levitamiseks varustada. Kui Ta juba meid annetega varustab, et evangeelne ülesanne teostatud saaks, siis on see kindlasti tähtis ja meil tuleb neid andeid kasutada.

Mida räägivad järgnevad salmid meile Vaimu mõjust? Jh 16:8, 13; Ap 13:4; Rm 8:11; Ap 1:8.

Kui mõistame, miks Vaim vaimuandeid annab, näeme, kui eluliselt tähtsad on need inimeste päästmiseks, kelleni peame Kristusega jõudma. Kuigi Püha Vaim kutsub ja annab anded, teeb iga liige evangeeliumi levitamise suures töös kaasa erineval määral ja mitmesugusel moel.

Kuigi me peame vahel mõnda annet tähtsamaks või erilisemaks, on tegelikkuses kõik anded koguduse elu ja missiooni seisukohalt äärmiselt olulised. Kuigi vahel tõstame andekad evangelistid, jutlustajad või õpetajad pjedestaafile, on hoolekande ja jüngerluse andega inimesed täpselt sama olulised.

Oma annete avastamine

Oma andeid ei ole keeruline avastada. Sa oled suuteline kiiresti ära tunda oma pastori ja koguduse teiste juhtivate inimeste tegevusvaldkondi. Sul tuleb ainult jälgida seda, mida nad teevad, ja märgata, kuidas inimene oma tööd teeb. Siiski on pisut teisiti sel juhul, kui kõne alla tulevad vaimuanded, mis võivad olla sul endal.

Ühe inimese vaimuannete avastamise protsessi on vahel esitatud väga lihtsustatult: täida ära küsimustik, leia küsimustikupõhine valem ja ongi su anne avastatud. Paljud koguduseliikmed on püüdnud sel teel oma vaimuandeid avastada, kuid on pettunud, kui nende kohalik kogudus ei taha neid paigutada kohale, kus nad saaksid koguduse-ihus oma ande viljeleda.

Üks sobiv vaimuannete seminar on alustuseks võib-olla kergeim moodus oma vaimuannete avastamise. Ometi on tark pidada sellist seminari alles otsingute alguseks, nagu ka seminaride koostajad enamasti ära märgivad.

Loe 1Kr 12:28-31. Mida räägib Paulus nendes salmides meile vaimuannete kohta?

Need salmid ei suuna meid kõiki taotlema ühte või kahte annet, mida harilikult parimaks peetakse. Selle lõigus näitab Paulus, et vaimuandeid jagatakse vastavalt konkreetse olukorra vajadustele, millega ükskõik milline kogudus ükskõik mis kohas ja ajal silmitsi seisab. Seega oleksid parimad anded need, mis panevad inimesed tegutsema kohalikus koguduses.

Kui sa tõsiselt kaalutled oma võimalikke andeid, ära alahinda seda, mida koguduse teised liikmed ütlevad. Kui liikmed istuvad nimetusnõukogus, et valida koguduse järgmise tegevusaasta tarvis erinevaid ametnikke ja meeskondi, peavad nad silmas inimesi, kes on juba huvi ja suutlikkust teatud tegevustes üles näidanud. Kuigi nõukogu ei pruugi vaimuandeid mõista või ettekatsetult vaagida, otsivad nad tegelikult ühe või teise teenistusharu jaoks võimekaid inimesi.

Kui keegi räägib, et ta usub su suutlikkusse tegutseda vastaval ametipostil, siis võib öeldu vägagi hästi esile tuua su ande. Tark on seda kuulata ja selle pärast palvetada.

Vaimuannete seminari tulemused koos kaasusklike kinnitusega ja vastaval tööpõllul proovil oleku tulemustega on selge viide sellele, milleks Issand sind kutsunud on ja millised anded sulle andnud.

Mis sa arvad, millised on sinu anded? Miks sa nii arvad?

Kui mõtleme vaimuannetest, tunnistamisest ja evangelismist, siis kaldu me peamiselt pöörama tähelepanu evangelisti, jutlustaja ja õpetaja annetele. Kuigi kõik anded pole varjamatult evangeelsed, saavad nad olla (koguduse-ihu poolt rakendatuna) erineval määral koguduse evangeelsele missioonile mõju avaldavad.

Loe veelkord Ap 6:1-4. Inimestele anti sellised kohustused, mida me tänasel päeval eeldame diakonidelt. Mis põhjusel ei tahtnud jüngrid seda tööd teha? Kuidas peaksime mõistma siin ilmsiks tulevat põhimõtet?

Vastvalitud diakonid pidid vabastama varakristliku koguduse evangeelsetes programmides kaasa töötavad jüngrid selliselt, et neil jääks kogu aeg evangelismi ja jutlustamise jaoks. Isegi siis, kui me ei pea diakonide tegevust andeks, mille abil teha evangeelset eesliinitööd, mõjutasid nad evangelisatsiooni töötades tagalas. Mõistagi on üsna võimalik, et diakonide töö – jagada abi puuduses olevatele leskedele – valmistas inimesed ette kuulama ka evangeliumi, siis kui seda jutlustati. Jumal üksi teab seda head, mida need inimesed oma osa täites tegid.

Selleks, et kogudus saaks toimida, on vaja organiseerimise, rahaasjade ning muu valdkonna juhte ja asjaajajaid. Inimestel, kes teenivad neil erinevatel aladel oma Issandat, tuleb mõista, et nad on meeskonna osaks ning nende panus on oluline koguduse evangeelse usaldusülesande täitmiseks.

Loe Ap 2:40-47. Millised vaimuanded siin ilmnesid ja millised tagajärjed olid nii tunnistamisel kui ka jüngerlusel? Millise tähtsa õppetunni saame siit enda jaoks?

Ap 2:47 kasutatud sõna „liskas“ tähistab ühingu hulka arvamist. Uued usklikud tulid koguduse juurde, nad võeti sõpruskonda ja nende eest kanti hoolt. Seepärast saame järeldada, et asjas avaldusid administratsiooni, juhtimise, külalislahkuse, pastoraalse tegevuse ja jumalateenistuse pidamise valdkonna vaimuanded. Tegemist on hea näitega individuaalsete vaimuannete kasutamisest terve koguduse hüvanguks, mille kaudu toetati teiste inimeste evangeelset tegevust.

Mõtle oma panusest, oma kohast, oma tegevusest koguduses. Kuidas sobib see koguduse kui terviku missiooniga?

Vaimuannete avastamine ei ole selleks, et rahuldada oma uudishimu, vaid pigem selleks, et näidata, mida Issand meie heaks tahab teha ja millisel kohal sobitume koguduse-ihusse. Mõistagi toob see kaasa suure vastutuse arenda-da edasi seda, millega Jumal meid eriliselt varustanud on.

Võrdle Rm 12:4 kirjakohta 1Kr 12:12 ja Ef 4:16-st. Mida ütlevad need salmid vaimuannete ja ihu kohta?

Tähelepanuväärne on, et need kolm peatükki loetlevad vaimuandeid koguduse kui terviku seisukohalt. See näitab, et kuigi üksikisik võib asuda tunnista-tama või evangeelset üritust läbi viima isiklikul tasandil nagu oli tegu Filip-puse ja Etioopia kojaülemal loos (Ap 8), on meil kõigil kohustus viljeleda oma andeid koguduse kaudu.

Nii nagu juba näinud oleme, peab kõik, mida kogudus teeb, olema tehtud Püha Vaimu volitusel ja suunamisel. Meie kohustus on välja selgitada Juma-la tahtmine ja tegutseda kooskõlas sellega, mida Vaim näitab. Meil ei tuleks langeda sellesse lõksu, et teeme plaanid valmis ja otsime neile jumalikku kin-nitust. Sageli küsime: „Mida saab meie kogudus Jumala heaks teha?“ Parem oleks, kui selgitaksime välja, mida Jumal juba oma rahva hulgas teeb, ja lõök-sime selles kaasa.

Mida räägivad Mt 10:19, 20; Ap 13:4, 5 ja 16:6, 7 meile sellest, kuidas Püha Vaim jüngrid juhtis?

Jüngrid lasid kõiketeadjal Pühal Vaimul oma tegevust juhtida. Mõnikord püüdsid nad mõnele tööpõllule siseneda ning Püha Vaim tõkestas neid. Tõe-näoliselt sai Paulus nägemuse, milles Püha Vaim andis talle erilised juhised selle kohta, kus jüngrid peaksid töötama (vaata Ap 16:9, 10).

Vaimuandeid tuleb kasutada vastutustundlikult ning parim viis selleks on, kui andide saaja hoiab suhtluskanali Vaimuga avatuna. Juhul kui oleme Vaimust-juhitud, valitseb soovitud ühtsus. Vaim suunab üksikisikuid ja Tema suunab kogudust. Juhise, mille Ta annab ühele liikmele, annab Ta kogu kogudusele. Vaim ei juhi üksikisikuid kogudusest eemale.

Kui oleme ennast andnud Kristuse teenistusse, võime oodata, et toimub suuri asju, siis kui Püha Vaim meie üle voogab. Oluline on, et me oleksime üksikisikuina ja kogudusena valmis vastu võtma seda, mida Vaim annab.

Edasiseks uurimiseks: Leia üles (või organiseeri) kohalikud väljaõppe võimalused.

Juhul kui oled otsustanud asuda kaasa lööma tunnistamise ja evangelismi valdkonnas ning oled seda arutanud oma pastori ja evangeeliumitöö juhiga, on aeg vaagida valmisolekut ülesandeks. Sa tahad teostada parimat võimaliku muutust – mõjutada inimesi astuma Jeesuse poolele –, seepärast on väljaõppe vajalik. Pea meeles, et töötamine pigem meeskonnana kui üksikisikuna toob kaasa julgustust, toetust ja edu. Alljärgnevalt on tähelepanu all käesoleva nädala võtmevaldkonnad.

- ❖ Oma pastori ja evangeeliumitöö juhiga konsulteerides arutlege ka selle üle, millistest (kui üldse mingisugustest) väljaõppe-üritustest ja protsessist saad osa võtta. Kogu väljaõppe ei pea toimuma kohalikus koguduses. Uuri võimalusi osaleda piirkondlikel üritustel või saada toetusraha mõnda väljaõppeseminari astumiseks, kui see on võimalik.
- ❖ Teiseks väljaõppe vormiks on paluda oma pastoril või teistel väljaõpetajatel viia läbi kohalik tunnistamise- ja evangelismialane koolitus. Kui selle hind takistab paljusid soovijaid teie kogudusest osalemast, miks siis mitte reklaamida asja piirkondlikult ning muuta see piirkondlikuks koolituseks asukohaga teie koguduses?
- ❖ Sel ajal, kui teed läbi koolitust sinu valitud alal – tunnistamise ja evangelismi alal –, kaalutle käepäraseid ressursse. Tutvu ressurssidega ja nende kasutamisega, see moodustab tähtsa osa sinu tegevuse ettevalmistamisest.
- ❖ Äärmiselt tähtis sinu usust kuulutamise ja evangelismialases tegevuses on isiklik vaimulik ettevalmistus. Sul tuleb saada teadlikumaks oma isiklikest vaimulikest vajadustest, kuna hakkad teenima Jumalat. Kui sa siis palud ja saad Püha Vaimuga rohkem täidetud, oled tehtud tugevaks suurema ülesande jaoks. Palu Püha Vaimu, et Ta juhiks ja kasutaks sind.

Küsimused aruteluks:

1. „Jumal on pannud kogudusse erinevad anded. Need on omal kohal olevaina kallihinnalised, ning kõik need saavad teha oma osa inimeste ettevalmistamisel Kristuse peatseks tulekuks.“ – Ellen G. White, *Evangeeliumiteenrid*, lk 481. Mõttele, mil määral rõhutatakse vaimuande sinu kohalikus koguduses. Mida saad teha, et neid esile tõsta?

2. „Kõik inimesed ei saa samu ande, kuid Meistri iga sulase jaoks on Vaimu mõni anne töötatud.“ – Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 327. Kuidas saame me aidata kõigil koguduseliikmetel avastada, arendada ja kasutada nende vaimuande? Miks on tähtis seda teha?

Eddah jälgis masai leeri tegevust närviliselt. Näis, et kogu klann oli tulnud aitama emal tema, Eddah', pulmasööke valmistada. Aga Eddah ei tahtnud abielluda; ta tahtis õpinguid jätkata. Eddah on terava taibuga neiu ning ta oli mitu aastat käinud kodust miilide kaugusel asuvas koolis. Siis, ühel päeval, kui ta kooli läks, teda rünnati ja ta vägistati. Kuid isegi pärast seda, kui Eddah mõistis, et ta ootab last, jätkas ta õppimist, võttes puhkuse vaid selleks, et laps sünnitada.

Eddah tahtis koolis edasi käia, aga tema isa leidis mehe, kes tahtis temaga abielluda ja lapse omaks võtta. Mehel oli juba mitu naist. Pulmapidu pidi toimuma järgmisel päeval. Eddah' ainsaks lootuseks oli põgeneda kooli, millest ta oli varem kuulnud – Kajiado Adventistide Hariduse ja Rehabilitatsiooni Keskusesse Nairobi lähedal, Keenias, isemajandavasse kooli, mida pidasid adventistidest lihtliikmed: mehed ja naised.

Siis kui naised läksid pulmapeojaks sisseoste tegema, mähkis Eddah oma neljakuuse poja teki sisse ja asus kooli poole teele. Ta käis maha rohkem kui 25 miili võsastikuga kaetud kõnnumaad ning jõudis koolini.

Päikesepõletusest ja veepuudusest kurnatud Eddah ja ta beebi jõudsid pärast pikka rännakut kohale. Perenaine andis neile süüa ning kuulas, kui Eddah oma lugu jutustas. Ta oli nõus Eddah' vastu võtma, kuid tema poega polnud neil kuhugi panna. Küll aga oli natuke maad eemal lastekodu.

Eddah' perekond sai teada, kuhu ta oli läinud. Tema isa oli põgenemise pärast raevunud, kuid samas ka uhke, et tütrest oli saanud klassi parim õpilane. Eddah lõpetab varsti keskkooli. "Ma tahan õppida õigusteadust," ütleb Eddah. "Tahan seista teiste neidude õiguste eest õppimisele ja paremale homsele."

Eddah' perekond, nagu paljud masai perekonnad, õpivad, et haridus on nende tütarde jaoks parem investeering kui varajane abiellu.

Kajiado Adventistide Hariduse ja Rehabilitatsiooni Keskus peab leidma sponsorid rohkem kui 100 masai neiuks, kelle perekond ei suuda või ei taha nende õppemaksu maksta. Tüdrukud õpivad enda eest vastutama, tehes koristustöid ja kandes oma vajaduste eest ise hoolt. Ning lisaks koolitööle õpivad nad armastama Jeesust ja kuuletuma Talle.

Kajiado kooli tegevus on viimaste aastate jooksul muutunud kümnete masai poiste ja tüdrukute elusid. Globaalmisjoni teerajajaid saadetakse viima sealsetele masaidele Jumala armastavat sõnumit. Sinu misjoniannetused aitavad toetada tööd maailma kaugeimates nurkades.

Kajiado Adventistide Hariduse ja Rehabilitatsiooni Keskus Nairobi lähedal, Keenias, on isemajandav kool, mida peavad üleval adventistidest lihtliikmed.

Evangelism ja tunnistamine kui elustiil

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Kr 3:2, 3; Mt 9:36-38; 1Kr 9:20-22; Mk 5:1-19; Jh 17:11-19.

Meelespeetav tekst: „Aga Joppes oli naisjünger nimega Tabiita, see on tõlkes Gasell. Tema elu oli täis häid tegusid ja ta jagas palju almuseid“ (Ap 9:36).

Juhtmõte: Kas me tunnistame seda või mitte, kuulutavad kõik usklikud oma eeskujuga sõnumit.

Sageli on öeldud, et kristlus on enamat kui vaid teatud uskumustest kinni hoidmine; see on ka elamise viis, elustiil. Lõppude lõpuks mõjutab see, mida me usume, valikuid, mida teeme ja millist elu elame.

Tõsi on seegi, et neid, kes ennast kristlaseks peavad, jälgivad teraselt kaasinimesed, kes vaatavad, kas elu vastab nende poolt välja öeldud uskumustele. Isegi siis, kui me nii ei kavatse, õpivad meist need, kes meid vaatlevad. See tõttu pole niivõrd oluline küsida: „Kas me mõjutame kaasinimesi ja anname neile midagi edasi?“, vaid: „Kuidas me mõjutame kaasinimesi, ja mida me neile edasi anname?“

Samas, kui peaksime alati meeles pidama alateadliku mõju tähtsust meid ümbritsevatele inimestele, tuleb meil ka teadlikult kavandada, kuidas aidata inimestel seostada usk ja eluviis. Käesoleval nädalal uurime, kuidas saab kristlik eluviis näidata usu kuulumist igapäevaelu.

Selle nädala õppetüki õppides valmistud hingamispäevaks, 28. aprilliks.

Kuidas oleksid sina ära tundnud esimese sajandi Jeesuse järelkäijad? Sa võinuksid preestrid ja variserid ära tunda riietusest. Samamoodi oleksid saanud riiete järgi ära tunda kalamehed, talupojad või rooma sõdurid. Kuid kuidas tundnuksid sa ära kristlased?

Loe Jh 13:35. Mis on Jeesuse sõnade kohaselt eriline moodus, mille kaudu Tema järelkäijaid eristada? Mida see tegelikus elus tähendab?

Jeesus ütles, et siis kui me üksteist armastame, teavad kaasinimesed, et oleme Tema jüngrid. Kuidas nad teavad? Kuna tegudes avalduv armastus vee-nab neid. Armastus, mida omame Jeesuse ja kaasusklike vastu, väljendub selles, kuidas reageerime Jumala tahtele ja kuidas omakorda kohtleme üksteist. Veel enam, armastus ja hool, mida näitame Jumalast kaugemal olijate suhtes, määrab ära, kuidas me neidki kohtleme. See on jutlus, mida nad näevad ja jälgivad, ning see kõneleb sõnadest valjemalt. Paljud lapsevanemad on märganud, et juba päris varases lapseas saab nende lapsest „silmakirjalikkuse detektor“, mis muutub tundlikumaks ja teravamaks sedamööda, kuidas ta vanemaks saab. Peame endale tunnistama, et paljud inimesed, kellega suhtleme ja kellele tunnistame, on vägagi võimekad tajuma erinevust ehtsa vaimuliku kogemuse ja pigem suusõnalise usutunnistamise vahel.

Loe 2Kr 3:2, 3. Mida ütleb Paulus selle kohta, kuidas tahab Jumal kasutada oma rahvast kaasinimeste elu mõjutamisel?

Me ei tohiks alahinnata oma teadlikku ega alateadlikku mõju meid ümbritsevatele inimestele. Kristlik elu on nagu kiri, mille Jeesus Kristus maailmale saatis. Südamest, mida on uuendanud jumalik arm, näitab see kiri evangeeliumi elumuutvat väge ning on seega tunnistus Issandast.

Kuidas on sind mõjutanud inimesed, kelle teod olid kooskõlas nende usutunnistusega? Kui palju on sind mõjutanud inimesed, kelle teod ei olnud kooskõlas nende usutunnistusega? Kuidas saad alaliselt meeles hoida, et sinu teod mõjutavad ühel või teisel viisil kaasinimesi?

Igal päeval möödume põgusalt inimestest, keda me ei tunne. Möödume neist tänaval, istume nende kõrval kohvikus ning ootame koos nendega järjekorras. Mõnikord anname neist möödudes noogutuse või kulmukergitusega märku nende märkamisest. Kuigi me ei suuda iialgi iga inimesega, keda näeme, isiklikult kontakteeruda, igatseb Jumal, et iga selline inimene võtaks Tema oma ellu vastu. Kellegi jaoks saame meie olla osaks Jumala plaanist selle inimese päästmisel.

Loe Mt 9:36-38. Kuigi Jeesus rääkis need laused erilises ja ainulaadses kontekstis, pole väljendatu piiratud ainult selle kontekstiga. Mida Jeesus siin ütleb ja kuidas rakenduvad need sõnad sinu vahetu piirkonnaga?

Rahvahulk, keda Jeesus antud juhul nägi, oli vaevatud ja hingehädas. Inimesed olid nii rõhutatud, et nad olid loobumas neistki usuriisimetest, mis neil olid. Need, keda Jumal oli seadnud oma rahva vaimuliku käekäigu eest vastutavaks, olid oma kohustuse sinnapaika jätnud. Selle tulemusena oli rahvas laialipillutatud ja norus. Jeesus tundis neile kaasa, kuna Ta teadis, et nad vajadid hingekarjast.

Rahvahulkades, kelle keskel liigume, on paljud pühendanud end Jeesusele Kristusele. Kuid veel palju rohkem on neid, kes vajavad meeleheitlikult Head Karjast. Kuidagi tuleb Kristusega nendeni jõuda.

Jeesus, jüngrid ja mõned teised järelkäijad panid käed külge evangeeliumi lõikusele, kuid sedamööda, kuidas saak küpses, vajadid nad rohkem töötegijaid. Jeesuse üleskutse paluda, et töötegijaid tuleks palju rohkem, oli esitatud lootuses, et mõnigi järelkäija tunneks endas veel kutset tulla lõikuspõllule; ühtlasi annab see edasi töötuse, et Jumal mõistab vajadust rohkemate tööliste järele ja varustab nad tööks.

Suurem osa kogudusi on ümbritsetud nii laiade põldudega, et ei ole praktiline jätta lõikus ainult mõne liikme kanda. Kui tunneme kaasa meie kirkute ja kodude ümber olevatele inimestele, keda mõningal juhul võib lugeda tuhandetes, saame aru vajadusest palvetada, et lõikuse Issand saadaks välja töötegijaid, ja ehk tunneme sündi realiseerida oma suutlikus Issanda töölistena.

Keskendades tähelepanu usukuulutamisele ja evangelismile, on oluline, et me vaataksime kohaliku lõikuse potentsiaali pidevalt üle. Neid kohalikke inimesi, kellest paljud on juba Jumalat otsinud, võib mõjutada kaastunne, mida väljendame.

Arutlege selle üle, mida tähendab teie meelest sõna kaastunne. Kuidas sinu

enda kannatused ja vajadused saavad sulle kaastunnet õpetada? Kuidas saad õppida olema kaastundlikum sinu ümber olevate inimeste suhtes?

Teisipäev, 24. aprill

Olla nende nahas

Tuum on järgnevas: selle asemel, et pakkuda seda, mida inimesed meie meelest vajavad, tuleb meil õppida, mis on nende silmis tähtsusetult esikohal. Mille pärast nad mures on? Millised on nende probleemid? Mida nad vajavad?

Loe 1Kr 9:20-22. Mida räägivad need salmid meile sellest, kuidas Paulus suhtles erinevate inimestega ning tema soovist märgata teiste vajadusi ja muresid? Mida võime siit välja lugeda enda püüdluste kohta jõuda ümberkaudsete inimesteni? Vaata ka Hb 4:15.

Minemata põhimõttelistes küsimustes kompromissile, oli apostel Paulus valmis minema kõikjale ja tegema kõike, mida sai, et paremini veenda inimesi evangeeliumi tões. Teisiti öeldes, ta oli valmis olema nende nahas, et neid mõista ja leida parem viis Jeesuse Kristusega nendeni jõudmiseks.

Asja olemus on selles, et püüame sageli pakkuda seda, mida inimesed meie meelest vajavad. Teise nahas olemine tähendab, et püüame mõista elu koos kõigi selle keerukustega teiste vaatenurgast; püüda mõista nende haavu ja rõõme. Teisiti öeldes, kohtuda inimestega seal, kus nad on.

Jah, just seda Jeesus tegigi. Tema maapealne elu oli samastumine inimestega, keda Ta päästma tuli. Ta suudab mõista meie heitlusi ja valu sellepärast, et Ta koges sama. Ta elas läbi suuri pettumusi, talus valesüüdistusi, hülgamist ja ülekohtust karistamist. Ta oli „Jumal meiega“ selle sõna otseses mõttes – astus meie ellu.

Enamatki, kuna Ta astus meie kogemustesse, saab Ta kohtuda inimestega seal, kus nad on. Kui loeme evangeeliumi, leiame, et Jeesus kasutas evangeelismis ja tunnistamisel mitmeid meetodeid. Ta sirutus inimesteni nende elu kontekstis. Kui Jeesus kohtus naisega Jaakobi kaevul, kõneles Ta elavast veest. Talurahvale rääkis Ta seemnekülvist, löikusest ja ilmast. Kalameestega rääkis Ta kalast, võrkudest ja tormidest. Jeesuse esitusviis oli imeline – Ta seostas suured vaimulikud tõed igapäevase elu tavaliste asjadega ning inimesed, kes kuulasid, õppisid eluveest ja vajadusest külvata evangeeliumi seemet. Paljud neist said ise inimestepüüdjateks.

Kolmapäev, 25. aprill

Külalislahke elustiil

Sageli kõlab Kristusega inimesteni jõudmisest rääkides üks kõnekäänd. See on umbes selline: „Inimesed ei hooli sellest, kui palju me teame, kuni nad teavad, kui palju me neist hoolime.“ Asja olemus on selles, et võime õpetada ja jutlustada kõike, mida tahame, kuid kui inimene tunneb, et teda ei mõisteta, armastata ega võeta omaks, on meie tunnistamine tõsiselt takistatud, olgu meie jutlustamine vägagi kõneosav ning meie õpetused nii arukad ja tõesed kui tahes.

Õeldu viib välja lihtsa külalislahkuseni. Külalislahkus hõlmab omakstunnistamise, teretulnuks pidamise, avatuse, hoolimise, heldekäelisuse, lahkuse ja sõpruse. Jumal soovib, et kristlased peaksid silmas neid omadusi, suheldes üksteisega ja inimestega, kellele nad soovivad Issandat tutvustada.

Loe lugu kurjast vaimust vaevatud mehest Mk 5:1-19. Mis Jeesuse soovitus sellele mehele ilmestab põhimõtet, et sõbrad on meie evangeliumikuulutamisele palju vastuvõtlikumad? Kuidas saame õppida selle põhimõtte rakendamist oma isiklikus tunnustustöös ja tegevuses?

Jeesus võinuks juhendada seda meest nii: mine oma linna tagasi ja räägi kõigile oma tervenemiskogemusest. Tõsiasi, et Issand juhendas teda erilisel ülens otsima oma sõpru, kõneleb tõest, et inimesed, kellega me juba oleme sõbrad, on headele sõnumitele Jeesuse armastusest, halastusest ja päästest kõige vastuvõtlikumad. Need sõbrad saavad siis rääkida erilisi uudiseid oma sõpradele ja nii levib sõnum edasi.

Kogu selle protsessi juures on tähtis, et meil oleks sõpru väljaspool oma usklikeringi. Kuna paljud töötavad ilmalike inimeste keskel, on neil loomulikult palju tuttavaid, kuid tuttavad ei ole lähedased sõbrad. Tuttavatest aga võivad saada sõbrad selle kaudu, mida nimetatakse külalislahkuse evangelismiks, ning külalislahkuse evangelism lähtub külalislahkest elustiilist. Teisiti öeldes, külalislahkuse evangelism ei ole midagi sellist, mille võib vahel sisse lülitada, vaid see on elamise viis. (Vaata ka Lk 14:12-14.)

Kuidas saad olla külalislahkem sind ümbritsevate inimeste suhtes? Kuidas saad õppida endale kuuluvat vabatahtlikult andma, selleks et täita nende vajadusi, kelleni soovid jõuda?

Neljapäev, 26. aprill

Oma sõpraderingi laiendamine

Kuigi üks otsiv inimene võib juhtumisi astuda kristlase juurde ja küsida: Evangelism ja tunnistamine kui elustiil

„Mida ma pean tegema, et päästetud saada?“ tuleb usklikel enamasti ise minna kadunud lambaid otsima. Mõned ütlevad, et kogudus tegutseb rohkem nagu kindlus, mille müüride vahelt lähevad üksikud inimesed välja, tegemaks kampaaniat või misjoniüritust, selleks et koguda juurde mõned usule pöördunud. Uusi liikmeid manitsetakse maailmale mitte liiga lähedale minema, millest nad on päästetud. Jutt pole praegu sellest, kas öeldu on tõsi või lihtsalt ettekujutus. Asja olemus on selles, et paljudel seitsmenda päeva adventistidel on vähe või pole üldse sisukaid suhteid koguduseringist väljaspool. Kuigi on tähtis, et me väldiksime ebapähi mõjusid, hakkab selline eraldatus teatud piirist kahandama meie suutlikkust jõuda evangeeliumi sõnumiga inimesteni.

Uuri lähemalt Jh 17:11-19. Mida kõnelevad need salmid kristlase kohast maailmas? Vaata ka Kl 4:2-6.

Nendest salmidest leiame Jeesuse jüngrite ja maailma kohta järgmisi tõdesid:

Nad on maailmas (s 11).

Nad ei ole maailmast (s-d 14, 16).

Neid ei võeta veel maailmast ära (s 15).

Jeesus läkitas nad maailma (s 18).

Me kõik oleme siia maailma sündinud. Kuna oleme siin, on Jumalal meie jaoks siin töö teha. Just nagu Tema esimesed jüngridki, on Jeesus saatnud meid maailma, et tutvustada, kes Jeesus meie jaoks on, ja edastada töötus päästest, mida Ta kogu inimkonnale pakub.

Meie igäihe ees seisab väljakutse laiendada kavakindlalt oma isiklikku misjonipõldu. See võib tähendada oma eluviisi korraldamist selliseks, et olla õlg õla kõrval paljude koguduses mitteolevate inimestega. Öeldu pole mõeldud selleks, et läheksime oma põhimõtetes, veendumustes ja väärtushinnangutes kompromissile, vaid tähendab, et me peame otsima võimalusi, kus aga saab, suhtlemaks kaasinimestega selge arusaamise juures sel moel, mis lubab meil saada sõpradeks ja selle tulemusena Jumala tõe kanaliteks.

Sageli saadame inimestele välja peamiselt kutseid, et nad tuleksid meie juurde. Jeesus aga käskis meil tegelikult minna nende juurde. Seega on meil vaja endalt küsida, kas oleme tõmbunud maailmast liiga kõrvale ja kaotanud seega mõnevõrra oma evangeelsest mõjuvusest.

Vaata endale otsa: kas kaldud olema liiga isoleeritud, liiga eemal maailmast? Või tunned end maailmas ehk liiga hubaselt? Kuidas saaksid õppida olema maailmas (ja seega kaasinimestele tunnistamas), aga siiski mitte maailmast?

Edasiseks uurimiseks: Tee kindlaks, kuhu sinu tegevus su koguduse misjoniplaanides sobib.

Suuremal osal koguduse osakondadest võivad küll olla hästikorraldatud plaanid, mis on üsnagi tegevad, aga siiski on võimalus, et ühte või teise osakonda kuuluvad inimesed ei pruugi teada kuigi palju sellest, mis koguduse-elu muudes valdkondades toimub.

Enamgi, võib-olla ei ole kogudusel ühtset evangeelset plaani, millest iga osakonna grupp oleks teadlik ja seega ka panustaks selsse. Julgustamise, toetuse saamise ja tõhusa hinnangu andmiseks on parim, et sinu evangelism ja tunnistustöö oleksid osaks koguduse üldisest tegevuskavast. Selle saavutamiseks on olulised alljärgnevad ettepanekud:

- ❖ Saage kokku oma pastori, kogudusevanemate või misjonitöö juhtidega, et saada aru, kas neil on seatud mingid evangelismi ja tunnistamise sihid ning milliseid tegutsemisviise sihtide saavutamiseks järgitakse. Pea meeles, et sa püüad välja selgitada, kus sobitub sinu evangelism ja tunnistustegevus koguduse plaanidega ning aitab sihini jõuda.
- ❖ Võid leida, et kuigi sinu koguduses on palju evangeelset tegevust, ei ole dokumenteeritud eesmäärke või tegutsemisviise. Kui asi on selles, siis palu, et pastor, kogudusevanemad või misjonitöö juhid tuleksid kokku, ja küsi neilt, millised on nende isiklikud sihid misjonitöös. Tee vestluse ajal märkmeid. Niimoodi lood pildi oma juhtide evangeelsest nägemusest, mis aitab sul pakkuda kaasinimesteni jõudmise sihte ja teid.
- ❖ Selles etapis võid otsustada ühineda juba mõne olemasoleva evangeelse tegevusega. Juhul kui sinu poolt valitud valdkond on evangelismis ja tunnistamises uus, on sul vaja koguda grupike inimesi, kes jagavad su nägemust. Pane oma sihid ja strateegiad paberile ning tegutse sihtideni jõudmise nimel.

Küsimused aruteluks:

1. „Liiga sageli nurjab puldist peetud jutluse mõju see jutlus, mida peab nende inimeste elu, kes väidavad seisvat tõe eest.“ – Ellen G. White, *Tunnistused kogudusele*, 9. kd, lk 21. Missuguseks tunnistuseks on sinu elu? Kas see töötab vastu su sõnadele ja usutunnistusele?

2. Mõtle oma kogudusele tervikuna. Kui palju on see kogukonda integreeritud? Juhul kui su kogudus homme haihtuks, kui palju kogukonnas sellest muutuks? Kas midagi üldse muutuks?

Kangekaelne ateist

Ma olin täielik ateist, füüsika ja astronoomia õpetaja, kelle missiooniks oli veenda oma õpilasi Bulgaarias uskuma, et Jumalat pole olemas. Siis sai mu vend kristlaseks – adventkristlaseks! Ma ei teadnud päris täpselt, mida ta uskus, kuid olin kindel, et see ei tähendanud midagi head. Minu vend püüdis veenda ka mind Piiblit uurima ja ütles, et ma anaksin endale võimaluse kristlusega tutvuda, kuid ma keeldusin kuulamast. Tegelikult keelasin ma tal enda juuresolekul lausumast ainsatki sõna kristluse kohta.

Ta saatis mulle piibliuurimise vihikuid ja kirjandust, kuid ma keeldusin ümbrikke avamast. Tuletasin vennale meelde Karl Marxi ütlust, et usk on rahvaste oopium, ja keeldusin ennast sellise ebausuga nakatamast.

Kuid mu vend saatis kirjandust ikka edasi. Lõpuks otsustasin saadetut lugeda ainult selleks, et näidata tema uute uskumuste ekslikkust. Avasin esimese ümbriku ja lugesin õppevihiku läbi. Siis lugesin järgmise ja veel järgmise. Kuues õppevihik rääkis Jeesuse teisest tulekust. Miski selles liigutas mu südant. Minu huvi kasvas. Hakkasin uuesti lugema ning lugesin läbi kõik õppevihikud ja täitsin ära vastustelehed. Avastasin, et ootan kannatamatult iga uue õppevihiku saabumist.

Leisin oma linnast tibatillukese adventkiriku ja hakkasin seal käima. Alustasin ka piibil lugemisega. Kui ma rääkisin lõpuks oma vennale, et uurin Piiblit, veetsime kalleid hetki ühistes avastustes. Esimest korda oma elus kogesin ma Jumala lähedust siis, kui koos palvetasime.

Alguses mõtlesin, et ainult täis- taimetoiitlased, kes kandsid ultrakonservatiivseid riideid, olid tõelised Jumala lapsed. Kuid ajapikku näitas Jumal mulle, et Tema lapsed ei keskendu väljanägemisele ja tegudele, vaid südame sirgjoonelisusele Tema ees. Seda mõistes tundsin imelist rahu ja rõõmu. Õppisin armastama usklikke, kes ei söönud samamoodi nagu mina või olid välimuselt minust erinevad. Õppisin armastama kaasinimesi, sellepärast et Jeesus armastab neid ning usaldab meile oma valguse, mis peab paistma pimedale maailmale.

Neli aastat pärast mu ristimist üllatas Jumal mind jälle. Olin tahtnud õpetada mõnele vanale naisele ühes külas, kuidas Jumalat teenida, kuid koguduste liit kutsus mind naisteteenistuse juhiks! Kujutage ette, mina, kangekaelne ateist, õpetan teisi naisi Jumalat armastama! Jumal paneb mind lakkamata imestama.

Jumal jõudis minuni palvetava venna ja kirjanduse kaudu, mida võimaldasid ustavate inimeste misjoniannetused üle maailma. Kujuta ette, mida Ta saab teha sinu misjoniannetustega.

Tatiana Modreva edastab usku Lääne-Bulgaarias.

Etapiviisiline evangelism ja tunnistamine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 25:35-40; 1Kr 3:1-3; 1Pt 2:2; Jh 6:54-66; Lk 8:4-15.

Meelespeetav tekst: „Ma jootsin teile piima ega andnud tahket rooga, sest seda te ei oleks veel talunud. Kuid ya te nüüdki veel talu“ (1Kr 3:2).

Juhtmõte: Igasuguse evangelismi ja tunnistamise juures on tähtis, et me esitaksime kõigepealt evangeeliumi lihtsat tõde.

Etapiviisiline evangelism on strateegia, mis põhineb arusaamal, et inimesed liiguvad koguduse ühest programmist teise, siis kui programmid on korraldatud õiges järjekorras. Seda tuleb aga teha korralikult, muidu võib see teha rohkem halba kui head.

Meie meelespeetav salm näitab, kuidas mõistis Paulus tõsiasja, et liigse tegemisega võime asja lausa nurjata. Võime kätte anda nii palju keerulist materjali vales järjekorras, et selle maht lämmatab saajat, ta ei suuda haarata mõtete sügavust või tõrgub ta ise rakendamast seda, mida on õppinud. Just nii, nagu imiku toiduks on piim ja tasahaaval lisatakse juurde tahke toitu, peavad ka imikud Kristuses saama vaimulikku toitu nii, et nende arenev vaimulik arusaam suudab selle omastada.

Sellel nädalal uurime, kuidas evangelismi ja tunnistamise strateegiad ja programmid ühte sulanduvad ning kuidas need koguduses etapiviisilise evangelismi puhul üksteist aasta jooksul toetavad ja üles ehitavad.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 5. maiks.

Etapiviisiline evangelism ja vajaduste tundmine

Nagu eelnevatel nädalatel oleme märkinud, mõjutab individuaalsete või kogukondlike vajaduste ülesleidmine seda, kuidas me inimeste poole pöördume ning milliseid programme ja teenistusi neile pakume. Siis kui tunneme vajadusi, suudame paremini planeerida nende programmide järgnevust, mis selliseid põhivajadusi puudutavad, olgu siis tegemist inimese enda või kogukonna vajadusega.

Loe Lk 9:11. Mida näitab see salm meile Jeesuse soovi kohta tervendada nii füüsiliselt kui ka vaimulikult? Kuidas saame oma mõõtmetes püüda teha sama asja nende heaks, kelleni püüame jõuda?

Kahtlemata oli paljude silme ees, kes tulid Jeesuse juurde, eeskätt Tema võime kergendada füüsilisi kannatusi. Jeesus muidugi parandas nad kehalisest vaevusest, kuid Ta pööras tähelepanu ka vajadusele, mida inimene võib-olla ise väga ei tundnudki. See tähendab, vajadusele terveneda vaimulikus mõttes.

Samas, kui Jumala rahvas tegutseb tänapäeval selle nimel, et rahuldada inimese isiklikke või kogukonna vajadusi, tuleb neilgi järgida Jeesuse eeskujuga ja aidata inimestel pöörata mõtteid igavestele teemadele.

Uri Mt 25:35-40. Milline on siinne sõnum? Kui tõsiselt me neid sõnu tegelikult võtame? Võib-olla näeme me neis vaid kõnekujundit? Kui me neisse tegelikult usume, kuivõrd erinevalt siis käitume?

Töötada ükskõik, mil viisil nende heaks, keda Jeesus armastab ja kelle eest Ta oma elu andis, tähendab Jeesuse enda teenimist. See näitab, kui lähedaselt on Jeesus oma looduga seotud. Kui keegi viga saab, on Ta mures ja tunneb kaasa ning meie peame tegema sama. Mt 25:35-40 näitab, et tunnetatavate vajaduste rahuldamine ei ole sugugi alati koguduse paikapandud strateegia osa. Siis kui vajadus leitakse, tuleb seda rahuldada, vaatamata sellele, kui kaugel on kogudus oma etapiviisilise strateegiaga. Samal ajal, kui paljud inimesed liiguvad ühest programmist teise sedamööda, kuidas nende vaimulik huvi kasvab, vajavad teised teised vaimulikku toitmist otsekohe. Kogudusel ei ole vaja taanduda oma kavandatud programmide ja sündmuste järgnevusest, kuid see peab suutma vastata igasugusele ootamatusele väljaõpetatud personali ja igal ajal saadaolevate piisavate vahendite abil.

Piim ja tahke toit

Võrdle I Kr 3:1-3 ja I Pt 2:2. Millele Paulus ja Peetrus sinu meelest erilisel viitavad, kui nad räägivad piimast ja tahkest toidust ning vajadusest kasvada? Mis on sinu arust teoloogiline piim, vastandina tahkele toidule?

Ilmselt ei edenenud Korintose koguduse liikmed oma vaimulikus arengus kuigi kiiresti, pärast seda, kui Paulus oli selle grupikese rajanud. Järelikult, siis kui ta neile rääkis, palus ta neil allutada ennast Jumalale ning kasvada vaimulikult sinnamaani, et nad suudaksid mõista evangeeliumi sügavaid tõdesid. Tema jutlustamine pidi tol ajal olema pigem evangeelne, mitte niivõrd kõlblust õpetav. Paulus ei jutlustanud sügavamatel teemadel, kuna inimesed polnud vaimulikult piisavalt küpsed, et seda mõista ja sellele vastata.

Kui me tahame tänapäeval inimesteni jõuda, peame pidama meeles Pauluse teguviisi. Peame suunama inimesi Kristusele allumiseni, enne kui ootame, et nad võtaksid vastu sügavad, Tema Sõnasse kirja pandud elumuutvad töed.

Evangeelsest etapiviisilisusest rääkides mõistame, et see võib viidata nii pikaajasele strateegiale kui ka lühiaegsele protsessile. Kui inimesed on edenenud etapiviisiliste programmide kaudu sinnamaale, kus nad avanevad Jumala kutsele, saab neid juhtida läbi täisevangeelsete seeriatega või alustada nendega isiklikku piibliuurimissarja. Olgu programm siis milline tahes, põhimõte on ikka sama: esmalt piim (lihtsad evangeelsed teemad, et suhet luua) ja siis tahke toit (sügavamad ja proovilepanevamad töed, mis viivad kõrvalekaldumatu pühendumiseni).

Loe Jh 16:12. Millise olulise mõtte tera me siit leiame? Kuidas saame õppida rakendama seda põhimõtet kaasinimeste kohtlemisse?

Üks uus seitsmenda päeva adventist oli nii innustunud tõest, mille ta oli leidnud, et tahtis sellest kõigile rääkida. Esimene asi, millest ta aga teistele rääkida tahtis, oli enamasti „metsalise märk“. Ehkki ta taotles head, on ta heaks näiteks sellest, kuidas tõde tuleb esitada etapiviisiliselt.

Mõtle pisut mõnele Piibli tõele, millega sa algul heitlesid, sest sul oli seda raske vastu võtta. Kuidas sa ajapikku selle tõega kohanesid? Kuidas aitab sellest kogemusest õpitu mõista sul paremini teisi, kelleni tahad jõuda?

Proovilepanevad tõed

Proovilepanevad tõed on Piibli õpetused, mis heidavad inimesele, siis kui ta neid taipab, väljakutse muuta oluliselt oma isiklikke uskumusi või eluviisi. Mõned proovilepanevad tõed, nagu näiteks hingamispäeva pidamine seitsmendal päeval ning ebapuhastest toitudest loobumine, mõjutavad nii uskumust kui eluviisi. See paljastab jälle vajaduse juhtida inimene Kristust vastu võtma enne, kui õhutame teda Jeesuse heaks midagi tegema.

Jh 6:54-66 näitab, et mõned inimesed pöördusid Jeesusest ära, siis kui nad seisis silmitsi proovilepaneva tõega. Miks pöördusid mõned, kes Jeesuse järel olid käinud, lõpuks ära? Milline õppetund on siin meie jaoks isiklikult? Milline „proovilepaneva tõde“ esitab väljakutse ehk sinugi Jeesusele pühendumisele?

Paljud, kes olid pealt näinud ja eelmisel päeval osa saanud ühisest söömisest mäeküljel, järgnesid Jeesusele sellepärast, et uuesti toidetud saada. Siis kui Jeesus püüdis pöörata nende mõtteid vaimulikele asjadele, kasutades näidet ihust ja verest, pöörasid paljud selja. Mitte selleks, et nad poleks suutnud hoomata ainuüksi Kristuse kaudu saadava pääsemise tõde, vaid sellepärast, et nad keeldusid seda vastu võtmast. See oli proovilepaneku aeg ja, siis kui nende isiklikke vajadusi ei rahuldatud, valisid nad minema minna.

Loe Jh 14:15. Mil moel esitavad need sõnad „proovilepaneva tõde“?

Siin on väljakutse neile, kes väidavad, et nad armastavad Jeesust – neil tuleb tõsiselt kaaluda oma pühendumist Temale. Varem või hiljem tuleb aeg, mil suusõnaline usk pannakse tegevusse kutsumisega proovile. Tegelikkus on see, et evangelisatsiooni protsessi igas etapis pööravad mõned inimesed selja, siis kui nad proovilepaneivate tõdedega silmitsi seisavad. Kogemus on aga näidanud, et inimesed reageerivad proovilepaneivatele tõdedele kergemini ja positiivsemalt siis, kui armastav suhe Päästjaga on juba välja arendatud. Teisiti öeldes, ikkagi on tõsi see, et õige järgnevus toob parimad tulemused.

Jeesusel oli palju asju, mida Ta tahtis jüngritele rääkida, kuid Ta teadis, et nad ei mõistaks neid *praegu* (vaata Jh 16:12). Tema töotus, et Püha Vaim juhib neid kogu tõesse (Jh 16:13), on töotus, mis kandub ka meie päevini, meieni ja nendeni, keda me püüame Kristuse juurde juhtida.

Kingitav arm on küll tasuta, kuid pühendumine, mis tuleneb selle kingituse vastuvõtmisest, võib vahel minna vägagi palju maksma. Kuidas saad sa aidata kedagi, kes selle maksmaminekuga võitleb, olgu siis probleem milles tahes? Mida

oled õppinud pühendumise hinnast sellist, mida saaksid rääkida kellelegi, kes sama väljakutse ees seisab?

Kolmapäev, 2. mai

Vaimuliku kasvu mõõtmine

Lihtsalt see, et edastame piibellikku informatsiooni avalike loengute, seminaride või piibliuurimiste kaudu, ei taga veel, et oleme kohalolevaid inimesi vaimulikule teele juhtinud. Paljud inimesed on osalenud evangeelsetel seeriakoosolekutel, Ilmutuseraamatu seminaril, piiblitundides või võib-olla neis kõigis. Ometi on võimalik, et nad on saanud mõistusega Piibli tõdedest aru, kuid see ei tähenda, et nad oleksid need tõed oma ellu sulandanud.

Kuidas me saame paremini kindlaks teha, et kas inimest, kes kuulab mida meil öelda on, mõjutab tõde elumuutval viisil?

Üks tähtis vahend, millega saame mõõta inimese vaimulikku kasvu, on küsimuste esitamine. See on hea moodus hinnata isiklikku vaimulikku arusaamist ja kasvamist. Paremini on küsida avatud küsimusi. Need on küsimused, mis julgustavad vastama informatiivselt ning millele ei saa vastata lihtsalt „jah“ või „ei“.

Mõned tüüpilised küsimused võiksid olla sellised:

Mida räägivad need salmid sinu arvates meie jaoks tänapäeval? Kuidas sa räägiksid seda Piibli tõde edasi oma sõbrale? Millised tunded tekivad sinus seoses Jumala töötustega sulle? Mida sa arvad, milliseid muutusi oma elus, hoiakutes ja eluviisis vajad selle tõttu, mida oled õppinud? Kuidas aitavad need tõed sul rohkem Jeesust armastada? Mis avaldab sulle kõige rohkem muljet kõiges selles, mida oled õppinud? Mis annab kõige rohkem lootust? Mis enim hirmutab?

Piibli uurimised, aga samamoodi ka igasugused muud evangeelsed ettekanded, peaksid olema korraldatud loogilises ja kohases järgnevuses. See tähendab, et lihtsamaid ja kergemini mõistetavaid teemasid käsitletakse esmalt ning keerukamad esitatakse hilisemate seeriatena siis, kui õpilase arusaamine on kasvanud. Tähtis on, et väljaselgitavaid küsimusi küsitaks iga uurimise ajal, hindamaks vaimulikku arusaamist ja kasvu.

Heida pilk järgmistele salmidele ja arutle, miks Jumal, kes kõike teab, küsis selliseid küsimusi. IMs 3:9, 13; Mt 16:13-15; 22:41-46; Mk 9:33; Lk 2:46. Mida räägib see meile sellest, kuidas võib küsimuste esitamine olla võimas vahend, mis aitab inimesel Jumala armus kasvada?

Inimese suunamine tema vaimulikul teel on justkui lõikuse ettevalmistamine. Iga inimene, kes on juurviljaaias töötanud, teab, et on teatud ajad ja etapid, mida tuleb arvestada, selleks et soovitud saagikoristus toimuks. Peame pinnase üles kaevama, umbrohu kõrvaldama, seemned maha külvama ja aeda kastma. Samuti on tähtis luua taimede jaoks sobiv keskkond; mõned taimed vajavad kogu aeg päikesevalgust, teised aga varjulisemat kohta. Lisaks kõigele muule on vaja kaitsta taimi lindude ja taimekahjurite eest. Teisiti öeldes, aiataimede eest tuleb hoolitseda seemnest peale kuni küpseteks ja viljakandvateks taimedeks saamiseni. Vaimulikul teekonnal olevate inimeste jaoks algab sarnane protsess enne, kui inimene ristitakse, ja see peab jätkuma ka pärast ristimist. Ideaalis hoolitsetakse inimese eest nii kaua, kuni ta suudab ise teiste eest hoolitsema hakata. See töö avab jälle etapiviisiliste plaanide tähtsa olemuse, mis pakuvad õiget ajalist raamistust, astuvad õiged sammud ning loovad parima hoolitsemise ja kaitsmise keskkonna.

Loe tähendamissõna külvajast ja Jeesuse poolt selle kohta antud selgitust Lk 8:4-15. Millised väljakutsed esitab see tähendamissõna meile seoses heasse maapinda langenud seemne eest hoolitsemisega kuni küpseks saamiseni? Vaata ka Jh 16:7, 8, 13.

Jeesuse selgitus tähendamissõna kohta toob esile mõnegi huvitava tõsi-
asja. 12. salm pakub välja mõtte, et mõned inimesed hakkasid uskuma, kuid kurat juhtis nad kõrvale, enne kui nad kindlalt juurduda said. 13. salm kirjeldab mõningaid, kes sõna rõõmuga vastu võtsid. Nad uskusid teatud aja, kuid valisid kiusatuse tulles teise suuna. 14. salm mainib veel üht gruppi, kes kuulasid, kuid ei liikunud kristlikus küpsuses edasi. Suurem jagu inimesi alustas teekonda Kristuse ja Tema kuningriigi poole, kuid teekonna erinevatel etappidel toimus midagi, mis takistas nende edasist kasvu.

Lihtsalt seemne maha külvamisest enamasti ei piisa, selleks et head saaki saada. Meie väljakutse koguduse ja üksikisikuina on külvata evangeeliumiseemet ning hoolitseda siis nende eest, kes teekonda alustasid, kuni küpsuseni.

Missugune osa sellest tähendamissõnast kirjeldab kõige paremini sinu vaimulikku kogemust? Milliseid valikuid saad langetada selleks, et oma olukorda parandada?

Edasiseks uurimiseks: Sihtmärgiks seatud kuulajaskonna leidmine.

Nüüd võid sa aga leida, et evangelismi strateegia, millega me nädal-nädalalt edasi läheme, võtab enda alla rohkem aega kui üks veerandaasta. Näiteks ei arva me, et kohalikud evangeelse väljaõppe võimalused, mida kolmandas õppetükis mainisime, kavandatakse ja viiakse läbi ainult ühe nädalaga. Siiski, kui kaalud väljaõpet ja suudad leida, kus sinu tegevus sobib koguduse misjoniplaanidega, on tähtis, et pead silmas sihtgruppi, keda kuulama ootad.

Alljärgnevad ideed väärivad järelemõtlemist:

- ❖ Pidades nõu oma pastori, kogudusevanemate ja misjonitöö juhtidega, võtke vastu otsus sinu tunnistamise ja evangeelse programmi ning sihtgruppi kohta, keda kuulama oodata. Sihtgruppi silmas pidamine aitab sul pöörata tähelepanu edasimineku igale tahule. Näiteks on sul lasteprogrammi puhul kõige targem teha reklaami koolis ning ümbruskonna neis rajoonides, kus elavad noored pered. Teistest sihtgruppidest võiks mainida pensionäre, töötuid, üliõpilasi jne.
- ❖ Sihtgrupile keskendumine aitab sul valida paremini kaastöölisi, toimumiskohta, aega ja jätkustrateegiaid. Samuti aitab see tõhusamalt hinnata su programmi tulemust ning pakub sulle erilist eestpalve suunda.
- ❖ Sul ei pruugi ehk vaadatagi oma kogudusest kaugemale, et sihtgrupp välja valida. Pea silmas inimesi, kes kirikus käivad, kuid ei ole veel ristitud, siis koguduse noori või inimesi, kes osalevad regulaarselt koguduse või kogudusekooli eriüritustel.

Küsimused aruteluks:

1. „Kui südamesse võetakse vastu üks tõde, siis teeb see ruumi ka teisele tõele.“ – Ellen G. White, *Tunnistused kogudusele*, 6. kd, lk 449. Millises järgnevuses peaksime tõesid esitama, selleks et olla oma misjonitöös veel tõhusamad? Miks peaks Kristuse asenduslik surm olema alati esiplaanil kõiges, mida õpetame?

2. „Kristus tõmbas oma kuulajate südamed enda poole oma armastuse väljendamisega, ja seejärel, tasahaaval, nii kuidas nad olid suutelised seda taluma, rullis Ta nende ees lahti oma kuningriigi suured tõed. Meilgi tuleb õppida kohandama oma tööd inimeste olukorraga – kohtuda inimestega seal, kus nad on.“ Ellen G. White, *Evangelism*, lk 57. Kuidas peaks armastus nende vastu, kellele me Jumala Sõna räägime, mahendama viisi, kuidas me Piibli tõesid esitame? Pööra erilist tähelepanu nende õpetuspunktile, mida inimene tajub seniste uskumuste suhtes väljakutsuvana. Kas me üldse peame oma sõnumit pehmendama?

Enam pole ma üksi

Vahel mõtlen ma selle üle, kas mu ema on mind näinud, aga pole mind ära tundnud,” ütleb 16-aastane Ginny.

Ema andis Haiti maapiirkonnas sündinud Ginny ära kohe pärast sünnitamist. Tüdruk elas mitmes erinevas kodus ja isegi tänaval. Siis kui Ginny oli 4-aastane, võttis üks naine ta enda juurde. “Ma hakkasin koolis käima!” ütles Ginny. Aga siis, kui Ginny oli 10-aastane, võttis naine oma koju elama ühe mehe. Mees peksis Ginnyt ja püüdis teda vägistada. “Ma karjusin, aga mitte keegi ei tulnud mulle appi,” räägib tüdruk külmaverelise rahuga. “Ma olin väga haavatud; ma ei suutnud magada.”

Ginny lahkus naise kodust ja elas naabri juures, kus ta hoidis toiduportsu eest maja korras. Ginnyt väärkoheldi ka selles kodus.

“Olen palju taluma pidanud,” ütleb Ginny. “Tahtsin lihtsalt kodu ja ema.”

Ühel päeval rääkis keegi Ginnyle, et tema ema on Port-au-Prince’s. Ta sai telefoninumbri. Ginny helistas antud numbril ja kuulis oma ema häält. Tüdruk sai teada, et tal oli viis öde. Kui Ginny küsis, kas ta võiks külla tulla, ema nõustus.

Erutatuna sellest, et lõpuks ometi on tal oma kodu ja perekond, kavandas Ginny emale küllaminekut.

Kuid 12. jaanuari maavärin purustas Ginny plaanid. Ta jäi maavärinas ellu, aga kaotas kõik, mis tal oli. Ta otsis üles ema kodu ja leidis selle olevat täieliku rusuhunniku. “Ööd ja päevad mõtlen ma, kas mu ema ja öed on kuskil äkki elus,” räägib tüdruk. “Ma jõudsin emaga kohtumisele juba nii lähedale, kuid siis võttis maavärin jälle kõik ära.”

Ginny jõudis kodutute varjupaika, kus ADRA pakub peavarju ja toitu ning kus on mõistvaid täiskasvanuid, kes aitavad tal hakkama saada kogetud traumaga. ADRA tegutseb erineval moel, et tagada sellistele lastele turvalisus ja viia nad oma peredega taas kokku. Nad on andnud Ginnyle lootuse.

Ginny sai seal tuttavaks ühe tüdrukuga, kes oli samuti perest lahku rebitud. “Me toetame teineteist,” ütleb ta. “Esimest korda elus on mul öde. Me ei ole enam üksi.”

Meie koguduses Haitil on rohkem kui 330 000 liiget. ADRA on tegutsenud Haiti inimeste abistamiseks umbes 30 aastat. Teie misjoniannetus ja käesoleva kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetus aitab taastada tööd Haitil selliselt, et rohkem inimesi saaks osa Jumala armastusest.

Michelle L. Oetman on kommunikatsiooni- ja meediajuht Haiti ADRA, Adventistide Arengu- ja Katastroofiabi Agentuuris.

Isiklik evangelism ja tunnistamine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ap 4:13, 14; Jh 1:37-50, Ps 139; 1Pt 3:1-15; Jh 4:37, 38.

Meelespeetav tekst: „Teie olete minu tunnistajad, ütleb Issand, ja minu sulane“ (Js 43:10).

Juhtmõte: Need, kes tunnevad rõõmu päästekindlusest, tahavad suunata ka teisi sedasama kogema.

Kuigi paljud inimesed edastavad häid sõnumeid Jeesusest koguduse tunnistamise ja evangelismi jõupingutuste kaudu, on olemas eriline taju, mis puhul aitab isiku mõju märkimisväärselt kaasa koguduse programmi edukusele. Viimaste kümnendite ülevaated on näidanud, et mõjusaimaks teguriks inimeste suunamisel oma südant Kristusele allutama olid sõbrad, sugulased, naabrid või tuttavad (kõik Püha Vaimu kontrolli all). Uurimused on näidanud, et kuni 83 protsenti uutest liikmetest, keda küsitleti, ütlesid, et nende koguduseliikmeiks olevate sõprade, sugulaste ja tuttavate mõjutus oli märkimisväärne. Neist, kes osalesid enne kogudusega ühinemist ühes või teises vormis toimunud evangeelsetel koosolekutel, hakkas 64 protsenti osalema kellegi kutse peale nende lähimast tutvusringkonnast.

Käesoleval nädalal heidame pilgu mõnedele näidetele võrgustiku loomisest Piiblis, ning mõtleme meie ühendatusest Jeesusega ning selle kaudu oma mõjust meie jaoks lähedaste inimestega.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 12. maiks.

Meie isiklik suhe Jeesusega suurendab otseselt meie edu Temast tunnistamisel. Väga kerge on õppida ära mõned tunnistamise ja evangelismi vormid ning siis tormata edasi enda eeldatavas tarkuses ja jõus. Kuigi Jumal saab ka siis meie pingutusi õnnistada, peame alati endale meelde tuletama, et tegemist on Tema tööga ning me viime selle ellu Tema väe läbi. Kas me tahame lihtsalt edastada teadmisi (ehkki olulisi teadmisi) või tahame julgustada kedagi looma elutähtsat vaimulikku suhet? Ja kuidas saame edasi anda teistele seda, mida meil iseendal ei ole?

Muidugi on alati olemas näiteid inimestest – ükskõik, kui nõrgad nad ise usus on, ükskõik kui allakäigu ja tagasilanguse serval vankumas – keda Jumal sellest hoolimata kasutas, et teisi Jeesuse juurde juhtida. Palju aastaid tagasi oli ühes suures linnas keegi noor naine ühinenud Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusega ning tegutsenud väsimatult selle nimel, et venda usule tuua. Aastate pärast vend ristiti. Kuu hiljem loobus öde usust ega ole seda tänase päevani uuesti tunnistanud. Kuigi selliseid juhtumeid esineb, on tösi, et mida tugevam on meie enda suhe Jeesusega, seda jõulisemat tunnistust anname.

Loe Ap 4:13, 14. Mida kõnelevad need salmid meile Peetruse ja Johannese suhtest Jeesusega ning sellest, mida see suhe võimaldas neil korda saata? Arutle, mida mõeldi siis, kui öeldi et kaasinimesed „tundsid ära, et need mehed olid olnud Jeesuse kaaslased“. Mida see tähendab? Milline peaks välja nägema inimene, kes on „olnud Jeesuse kaaslane“?

Jumala Sõna õppetund on üpris selge. Kui mõtleme oma isiklike misjonipõldude peale, kui hindame oma vilja küpsust ja pakilist vajadust töötajate järele, tunneme vajadust lasta Issandal luua enda ja meie vahele tihe ja võimas side; side, mis annab meile väe, mida meil vastasel juhul poleks.

Milline on sinu isiklik suhe Issandaga? Kuidas väljendab sinu suhet Jumalaga kas või üksnes su kohalolu, see, kuidas räägid, kuidas tegutsed, kuidas inimesi kohtled? Ole endaga nii piinlikult aus, kui suudad.

Esmaspäev, 7. mai

Minu isiklik misjonipõld

Kui Jeesus vaatas rahvahulka, tundis Ta neile kaasa (vaata Mt 9:36). Mõnikord võime mõelda, et Jeesus nägi vaid rahvahulka, kuid tegelikult nägi Ta iga inimest, kes sellesse hulka kuulus. Samamoodi peaksime meiegi olema ärksad nägema rahvahulgas, kelle keskel liigume ja elame, üksikisikuid. Meie kogudus saab olla ärgas rahvahulka kuuluvate üksiksikute suhtes ainult nii, et koguduseliikmed tegutsevad isiklikul tasandil inimestega, kes on nende mõjusfääris.

Need, kellega me isiklikult läheduse eri tasanditel suhtleme, on tegelikult meie misjonipõld. Oma lähimaist perekondlikest suhetest saame liikuda teiste sugulasteni, sõpradeni ja tuttavateni. Ühel või teisel juhul võivad kaasiniimesed põgusalt meie mõjusfääri siseneda ja sealt väljuda, saada lühikeseks ajaks osaks meie isiklikust misjonipõllust.

Loe Jh 1:37-42. Mis sa arvad, miks rääkis Andreas eelkõige just oma vennale, et ta oli leidnud Messia?

Andreas oli olnud Ristija Johannese jünger ja kuna Johannese tegevus valmistas ette teed Jeesusele, on arusaadav, et mõnedki jüngrid astusid Jeesuse järelkäijate ridadesse. Andreast erutas vestlus Jeesusega niivõrd, et ta läks kohe otsima lähedast inimest, venda, kellega koos ta oli veetnud palju pikki öid Galilea järvel kala püüdes.

Loe Jh 1:43-50. Vaata, mis siin loos toimub. Missugune isikutevaheline suhtlemine siin avaldub? Mil moel vastab Filippus Naatanaeli kahtlevale suhtumisele? Missugune õppetund sellest loost aitab meil mõista, kuidas toimib isiklik tunnistamine?

Esialgne Jeesuse järgimise liikumine näib hoogu saavat Kapernauma ja Betsaida piirkonna sotsiaalsest võrgustikust. Pane tähele, et Filippus ei väidle vastu, kui Naatanael kahtleb, kas Messias saab pärineda nii väikesest tähtsusetust ääremaa alevist. Ta esitab lihtsa kutse: „Tule ja vaata.“

Kes on need sinu vahetust lähedusest, kellele saad paremini tunnistada? Kui palju eneseohverdust nõuab sinult see, et oleksid omalt poolt neile paremaks tunnistajaks?

Kui meie isikliku teenistuse juhid kutsuvad vabatahtlikke osalema tunnistustöös ja evangelisatsioonis, mõtleme sageli, et mitmed inimesed on palju paremini ette valmistatud ja andekamad kui meie. Teised näivad olevat enesekindlamad ja suutlikumad. Piibel aga näitab meile, et Jumal ei otsi tingimata inimesi, kes on kõige paremini väljaõppinud, vaid just neid, kes on kõige enam valmis kasutatud saama, olgu nende talendid ja võimed siis millised tahes.

Siinkohal on heaks näiteks Jumala kutse Moosesele vabastada Jumala rahvas Egiptuse orjusest. Mooses esitas mitmeid põhjuseid, mille poolest on keegi teine paremini Jumala plaani täitmiseks ette valmistatud (vaata 2Ms 3:11; 4:10). Moosese meelest olid tal head põhjendused, miks mitte teha seda, mida Issand palus.

Vastuseks kutsele asuda evangeeliumitöösse kajab paljude kaasaegsete usklike suust sama mure, mis Moosel: „Kes olen mina, et mulle sellist ülesannet tahetakse anda?“ „Mis siis, kui nad minult raskeid asju küsivad?“ „Ma ei ole piisavalt hea kõnemees.“ Muigame Moosese üle mõtte juures, et Jumalal olnuks justkui vaja oma isikliku värbamise strateegia üle vaadata, kuid Jumal tundis Moosese potentsiaali ning Moosese kartustest ja muredest hoolimata oli ta õige inimene täitma seda eriülesannet.

See, kuidas Jumal kutsus Moosese oma rahvast juhtima, veenab meid, et Ta tunneb meid ääretult paremini kui meie ennast tunneme. Jumal ei keskendu toimunud etteastele, vaid isiku potentsiaalile. Igal usklikul on tohutu potentsiaal, kui ta annab ennast Issanda töösse.

Teisest küljest peame hoiduma jooksmast ennastusaldavalt Issandast ette. On täiesti tõsi, et peaksime sageli oma südant uurivalt hindama. Kuid võimalike inimestena on meil vaja mõista ka seda, et inimese süda on enesehinnanguga vägagi ebaobjektiivne. Sellepärast on hea paluda, et Jumal uuriks meid ja näitaks meile meie tõelist olukorda, sest meie olukord mõjutab meie potentsiaali.

Loe Ps 139. Miks palus Taavet, et Jumal uuriks ta südant? Milline õppetund – mitte üksnes tunnistamiseks, vaid Issandaga käimiseks üldiselt – on siin meie jaoks? Mida saame sellest psalmist kohe üle võtta? Milline julgustus, lootus ja trööst on siin sinule? Mida see räägib sulle aga muutustest, mida sa oma elus vajad?

Kas teod räägivad tõesti sõnadest valjemini? Jah, nii see on. Seepärast on ühtviisi tösi, et teod saavad sõnumit sõnatult edastada, ning ilma tegudeta sõnad esitavad samuti sõnumi. Sõnumis, kus teod ja sõnad käivad käsikäes, on midagi väga võimsat. Tunnistada suuga, et sa armastad Jumalat, ja siis käituda nii, nagu sa ei armastaks, on silmakirjalikkus, ning halvim tunnistus mida anda saab on selline, kus amet ja tegutsemine ei ole kooskõlas.

Põhimõttekindlus räägib kõnekalt. Siis kui su perekond ja sõbrad ei näi kuuluvat seda, mida sa räägid, jälgivad nad ometi, et näha, kas su sõnad on kooskõlas sellega, kuidas elad.

Loe 1Pt 3:1-15. Mida räägivad need salmid meile kristliku elu väest ja sellise inimese potentsiaalset võita mitteusklikke Kristusele? Kujuta ette väge, mis võib olla meie tunnistamisel, kui elame nagu selles kirjakohas öeldud. Millise sõnumi edastab 15. salm eelkõige meie isikliku tunnistamise kontekstis? Vaata ka Mt 5:16.

Võime ette kujutada tüli, mis võinuks tõusta juhul, kui üks paganlik naine võttis Jeesuse vastu oma Päästjaks, kuid naise abikaasa jäi paganlusse. Kõõrem mehe päästmise pärast oleks võinud meeletada naise vaidlema ja norima, kuna ta pidas meest osaks oma misjonipõllust. Peetrus soovitab aga hoopis seda, et naine jääks ustavaks oma Jumalale ning loodaks ja palvetaks, et tema jumalakartlik elu võidab tema uskmatu mehe Õpetajale. Teisiti öeldes, naine lasku oma igapäevase elu tegemistel olla alaliseks ja võimsaks tunnistuseks.

Valguse paista laskmine koondab kõik võimalused mõjutada kadumaläinud mehi ja naisi kuningriiki tulema. Meie ümber olevad inimesed ei pea vaid kuulma meie häid sõnu, vaid nad peavad nägema ka meie häid tegusid, sest sel juhul näevad nad Jumala väge, mis meie kaudu töötab, ning Vaim esitab neile üleskutse tunnistada Jumala kohalolu võimalikkust ja õnnistust inimese elus. Inimestel tuleb veenduda, et kristlus ei ole lihtsalt tiitel, millega ennast varustame, vaid ka õigustatud suhe, mida naudime. Üheks tähtsaks õpetamismeetodiks on näidete kasutamine ning kristlased on – kas siis teadlikult või ebateadlikult – näited. Sellest, kes me oleme, tunnistame me palju paremini oma tegude kui selle kaudu, mida ütleme või kuulutame uskuvat. Kui see mõte tundub hirmutavana, siis seda ta olema peakski.

Sellel nädalal oleme käsitlenud meie isiklikku misjonipõldu ning meie tunnistamise ja evangelismi potentsiaali. Oluline on ka hoomata tõde, et kuna kogudus moodustub kõigist liikmetest, siis annab iga üksiku jõupingutus oma panuse koguduse kui terviku evangelismi. Kas sa tead, missugused tegevussuunad on su kogudus kavandanud inimeste juhtimiseks Jeesuse juurde? Sina saaksid ju kutsuda inimesi oma isiklikult misjonipõllult osalema koguduse tegevuses ja programmides. Kas ka su koguduse evangelisatsiooni juhid on teadlikud sellest, mida sa oma isiklikul misjonipõllul teed? Nad võiksid sind toetada palvete ja konkreetsete ressursidega.

Loe Jh 4:37, 38. Missuguse julgustuse võime saada Jeesuse sõnadest: „Üks on, kes külvab, ja teine, kes lõikab.“? Mida Ta siin ütleb ja kuidas oled näinud seda tõde realiseerumas oma kogemustes?

On väga tõenäoline, et antud juhul viitas Jeesus evangeeliumi seemnele, mida külvasid Tema, Ristija Johannes ja samaaria naine. Jüngrid lõikasid sealt, kuhu teised olid külvanud, ning oli tõepoolest saabunud aeg, mil külvajad ja lõikajad koos rõõmustasid.

Kui Jeesus ütles, et üks külvab ja teine lõikab, ei öelnud Ta, et meie kui inividid oleme külvajad või lõikajad. Kuigi meie kogudused on tõenäoliselt pannud rohkem rõhku lõikajatele, on tõsi, et kui poleks külvajaid, ootaksid lõikajad saaki asjatult. Meid kõiki on kutsutud külvama ja lõikama ning igas kohalikus koguduses on külvamise ja lõikamise tegevused läbi põimunud. Võib olla nii, et sinu külvatut sinu isiklikul misjonipõllul lõikab kogudus kui tervik oma lõikamisprotsessis. Samuti võib olla, et seemned, mida teised on külvanud, saavad lõikuseks kogutud inimeste näol, kes tulevad sinu isiklikule misjonipõllule.

Kui arutleme, kuidas iga inimene tervikusse panustab (vaata 1Kr 12:12-27), meenutab üks põllumajanduslik protsess meile tõsiasja, et veel enne seda, kui seeme külvatakse, on keegi puhastanud põllumaa ja kündnud selle üles.

On selge, et külvamine ja lõikamine on osa protsessist, mis jätkub pärast seda, kui inimene on tulnud kogudusse. Saaki ei tohi jätta välja põllule, vaid see tuleb koguda aita.

Kuidas saad sa olla oma koguduses veel rohkem kaasatud külvamise ja lõikamise protsessi? Mismoodi oled leidnud, et kaasinimeste päästmise nimel töötamine on tugevdanud sinu usku? Mida sa arvad, miks see nii on?

Edasiseks uurimiseks: Vaimulik ettevalmistus isiklikuks teenistuseks.

Kuigi me ei eita Piibli tundmise ning tunnistamise ja evangelismi läbiproovitud toimingute tähtsust, tuleb meil olla ettevaatlik selles, et me ei põlgaks asetada rõhku isiklikule vaimulikule ettevalmistusele. Isikliku vaimuliku kasvu vääramatuks koostisosaks on mõistagi Püha Vaim ning Tema väe kogemine evangelisatsiooni jaoks; meil tuleb Talle tagada juurdepääs oma ellu.

Siis kui kristlased hakkavad teenima Jumalat, hakkavad nad rohkem tajuma oma isiklikku vajadust. Kui nad siis paluvad endale rohkem Püha Vaimu ja saavad selle, on neil õigus jätkuvalt tegutseda.

Võtmeks on oma tahte allutamine Jumalale igal päeval, alaline valmisolek surra enese minale, igal päeval Kristuse armu silme ees hoidmine, meile Kristuses antu pidev meeldetuletamine ja mida Tema selle anni eest vastu soovib.

Küsimused aruteluks:

1. Hingedevõitmisega seoses kirjutas Ellen G. White sellise proovilepaneva avalduse: „Teie edu sõltub teie suutlikkusest leida tee südamesse, ja vähem teie teadmistest ja saavutustest.“ - *Evangeeliumiteenrid*, lk 193. Millise tähtsa mõtteavalduse ta siin esitab? Lõppude lõpuks, kui sageli näeme inimesi pööramas selga meie sõnumi võimsatele ja veenvatele tõenditele? Sageli ei mõjuta doktriin kui selline – olgu see väga piibellik, loogiline, meel-tülendav ja tajutav – inimese suletud südant. Kuidas me siis südameni jõuame? Kui palju tähtsam on, antud kontekstis, elada läbi seda, mida ütleme uskuvat, mitte ainult öelda, et usume?

2. Mõtiskle alljärgneva katkendi üle samal ajal, kui mõtled, mil viisil saaksid jagada oma isiklikku kogemust kaasinimestega: „Armud valguse viimased kiired, viimane armukuulutus, mida maailmale anda, on ilmutus Tema armastavast iseloomust. Jumala lastest peab välja paistma Tema au. Oma elu ja iseloomuga tuleb neil näidata, mida Jumala arm nende heaks on teinud.“ – Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk-d 415, 416. Küsimus on, kuidas laseme meie igapäevasel ja praktilisel viisil „välja paista Tema au“? Kui sageli oled sa viimase 24 tunni jooksul ilmutanud Jumala au oma elus? Mislaadi tunnistust sinu usust annab sinu eluviis? Kuidas saab su kohalik kogudus tervikuna „lasta välja paista Tema au“?

Fwachi usk

Kuulsin, et sa käid adventkirikus,” ütles Fwachi ema tütrele tervituseks. “Loodan, et sa ei ole ristitud!” Fwachi seisis vaikides, teadmata mida öelda. Ta oli tulnud Sambia Adventülikoolist koju kavatsusega rääkida emale just seda, et ta on ristitud. Mida ta nüüd ütleva peaks?

Fwachi oli kasvanud üles kristlikus kodus. Tema õde kutsus ta adventkirikusse kaasa, kuid ema keelas tal minna. Siis aga, kui Fwachi lõpetas keskkooli, soovis ta õppida Sambia Adventülikoolis. Õde nõustus maksma tema kooliraha ja nii lubas ema tal minna. “Peaasi, et sa kogudusse ei astu,” hoiatas ema.

Fwachile meeldisid piiblitunnid koolis ja ta tundis Kristuse kutset. Palvenädala jooksul pühendas Fwachi oma elu uuesti Jeesusele, kuid ideele ristimisest pani ta mitme kuu jooksul vastu.

Järgmise aasta palvenädala jooksul otsustas Fwachi järgida Kristust isegi siis, kui ta sellega oma ema vihastaks. Ta otsustas, et räägib emale sellest alles koolivaheajal. Siis tervitaski ema teda sõnadega: “Kuulsin, et sa käid adventkirikus; loodan, et sa ei ole ristitud!”

“Ma käin adventkirikus rõõmuga,” pomises Fwachi sõnu otsides. *Võib-olla on parem, kui veel ootan, enne kui räägin emale oma otsusest*, mõtles tüdruk. Kui hingamispäev lähenes, tõi Fwachi ettekäändeks linnas elava nõbu küllastamise, et tegelikult kirikusse minna. Koolivaheaeg lõppes, kuid Fwachi ei olnud endiselt emale öelnud, et ta oli adventist.

Siis suri Fwachi õde. Fwachi oli laostunud ja tema usk kõikus. *Nii paljud inimesed palvetavad minu pärast, mõtles tüdruk. Kuidas sai Jumal lubada mu õel surra?* Ta leidis lohutust nendest usulauludest, mida tema õde sageli laulis. Kui ta neid kalleid laule laulis, ei tundnud ta ennast enam hüljatuna. Endiselt vaevas teda aga küsimus, kes maksab ta kooliraha.

Viimaks rääkis ta emale ristimisest, oodates, et ema vihastab. Seevastu ema noogutas. Ta nõustus isegi Fwachi õppemaksu tasuma. Kuigi Fwachil on koolis ka töökoht, ei piisa sellest tema ülalpidamiskulude katmiseks. Ta usub, et Jumal hoolitseb ülejäänu eest.

Ühel päeval helistas ema Fwachile ja rääkis, et ta külastas kogudust. Ema ei ole rohkem kirikus käinud, kuid Fwachi tunneb, et tegemist oli ühe väikese ususammuga. “Tuleb ka teine samm,” ütleb Fwachi. “Palvetan, et Jumal kasutaks mind ema tõmbamiseks Tema ligi.”

Sambia Adventülikool on üks sadadest üle kogu maailma paiknevatest adventkoolidest, mis saavad abi misjoniannetustest. Need koolid muudavad seal õppivate noorte elu ja kogukondi, keda nad teenivad. Täname teid misjoniannetuste eest; nii saavad inimesed kohtuda oma Päästjaga, kes neid armastab.

Fwachi Mtonga elab Sambias, Aafrikas.

Ühine evangelism ja tunnistamine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Kg 4:9-12; Ps 37; Fl 1:5-18; Ef 4:15, 16; Kl 1:28, 29.

Meelespeetav tekst: „Ja mida sa minult oled kuulnud paljude tunnistajate kuuldes, see anna ustavate inimeste hoolde, kes edaspidi sobivad õpetama ka teisi“ (2Tm 2:2).

Juhtmõte: Jumala tõe laialikülvamine ei piirdu evangeeliumitöölistega. Tõde peavad levitama kõik, kes väidavad end olevat Kristuse järelkäijad.

Nagu oleme näinud, on tähtis, et kõik usklikud tunnustaksid neile Jumalast antud potentsiaali. Pühakiri esitab mitmeid näiteid, mispuhul usklikud kasutasid oma vaimuandeid ning töötasid koos volitatud juhtidega evangeelse meeskonnana.

Ap 13:13 Luukase viide „Paulusele ja tema kaaslastele“ annab mõista, et apostel Paulus oli misjonigrupi juht, kuhu kuulus ka Barnabas (s 1). Luukas räägib meile, et mõnigi kord näitas Pauluse ja Barnabase misjonitöö nende koos töötamist (Ap 13:50; 14:1).

Mõnikord võib kellelgi olla raske tegutseda kohaliku koguduse tunnistamises ja evangelismis sellepärast, et juhid ei otsi pidevalt vaimuandidega inimesi, et neid töösse kaasata.

Möödunud nädalal vaatlesime üksikliikmete panust seoses koguduse tunnistamise ja evangelismitööga. Käesoleval nädalal vaatame mõningaid tahke koguduse ühiste strateegiatega kohta ja seda, kuidas üksikisikuid kaasa haarata.

Selle nädala õppetüki õppides valmistud hingamispäevaks, 19. maiks.

Parem ja vasem käsi teadku üksteise tegemistest

Suurem jagu inimesi koguduses on tegevad; teised teevad, erinevatel põhjustel, võrdlemisi vähe. Nii ehk naa pole inimesed sageli teadlikud, mida nende kogudus tervikuna kavatseb või mis suunas tegutseb, järelikult ei näe nad, kuidas see, millesse nemad võivad olla kaasa haaratud, annaks oma panuse koguduse misjonieesmärkide elluviimisesse.

Loe Kg 4:9-12. Mida räägivad Saalomoni sõnad meile koos tegutsemisest? Kuidas võivad need sõnad olla sulle abiks teistes tingimustes?

Need salmid jutustavad vastastikuse abi, toetuse ja hooli hüvangust iga-sugustes olukordades. See, mis on tösi kahe või kolme inimese kohta, on tösi ka kohaliku koguduse kohta. Selleks, et Kg 4:9-12 kirjeldatud töötused ellu rakenduksid, peab igaüks olema ärgas teiste inimeste tegevuse suhtes. Juhul kui üks inimene ei tea, mida teised teevad või planeerivad, kust ta siis teab, millist tuge vajatakse ja millal? Kui kaalume neid asjaolusid oma kohaliku koguduse tunnistamises ja evangelismis, näeme jälle, et kui suurem osa liikmetest ei tea, millesse nende kogudus kaasa on haaratud, ei suuda nad pakkuda toetust ja abi siis kui seda vajatakse. Kahju küll, aga toetuse puudumisel tunnevad vahel need, kes on tunnistamise ja evangelismi eesliinil, et mitte keegi ei hooli sellest väga tähtsast tegevusest, kuigi asi on lihtsalt selles, et kaasini-mesed ei tea, mida tehakse.

Järgnevad salmid kirjeldavad seda, kuidas inimesed teostavad eriotstarbe-lisi ülesandeid. Kirjuta üles, mida need tegevused lisasid sinu meelest üldisesse evangeeliumi levitamise töösse? Ap 16:14, 15, 33, 34.

Sellel, millel esmapilgul ei pruugi üldse olla tegemist koguduse tunnista-mise ja evangeeliumi strateegiatega, on lähemal vaatlemisel äärmiselt oluline koht kogu protsessis. Inimesed, kes pakkusid toitu ja peatuspaika külalise-vangelistidele, täitsid sama olulist osa nagu need, kes olid avalikel üritustel vastuvõtjateks ja kohanäitajateks. Paljud koguduseliikmed toetavad vaba-tahtlikult siis, kui neile on selgitatud programmi ja vajadusi ning kui nad on veendunud, et nende panus on terve koguduse programmi lahutamatu osa. Selles mõttes on tähtis lasta paremal käel teada, mida vasak käsi teeb.

Võta mõni hetk aega, et lasta mõttest läbi oma koguduse evangelismi ja tunnistamise tegevused. Kas sa oled teadlik koguduse kui terviku eesmärkidest ja tegutsemisviisidest? Kas sa tead, kui kaugel on kogudus selle aasta sellises

programmis? Kuidas saad rohkem kaasa lüüa oma koguduse püüdlustes täita evangeeliumi kuulutamise käsku?

Esmaspäev, 14. mai

Koos kavandamine

Sageli, kui jutt käib tunnistamise ning evangelismi sihtide ja strateegiate seadmisest, on töösse kaasatud üksnes vähesed inimesed. Alles pärast plaanide tegemist püüavad need vähesed inimesed haarata teisi kaasa sellesse täideviimise faasi. Kuid oleks parem, kui juba algusest peale kaasatakse suurem grupp inimesi. Just sellepärast märgib *Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse käsiraamat*, et koguduse juhatuse esmane hool olgu planeerida ja tugevdada evangelismi kõigis selle etappides.

Mida räägivad Pauluse sõnad 1Kr 14:40 meile vajadusest plaani pidada? Mida võib see salm kõneleda vähese või puuduliku planeerimise tulemustest?

On rida vigu, mida kogudused võivad teha, kui nad kaalutlevad tunnistamise ja evangelismiga kaasa minemist. Nad võivad püstitada eesmärgid, kuid siis jätta hooletusse sihtideni jõudmiseks vajalike strateegiate küllaldase tutvustamise; nad võivad püüda mõnes valdkonnas tegutseda ilma kindlaid sihte seadmata; või püüavad ehk jätta kõrvale hinnanguandmise protsessi. Sihid ja plaanid käivad käsikäes, kuid sihid seatakse alati esimesena, et plaane, mis võimaldavad sihtideni jõuda, oleks võimalik teha. Lõppude lõpuks aitab hinnanguandmise protsess kogudusel rajal püsida ja hinnata liikumist eesmärgi poole.

Iga kogudus peaks olema teadlik sihiseadja arusaamast. Need, kes sihte seavad ning on strateegia planeerimise juures, on tavaliselt needsamad, kes kogu suunda ja protsessi kannavad. Seepärast on tähtis, et nii paljud inimesed kui võimalik, saaksid planeerimise igas faasis kaasa lüüa, selleks et ka nemad tunneksid ennast sihiseadjaina. Juhul kui nii ei ole, muutuvad pikemaajased plaanid tõenäoliselt valitud vähete omandiks, kes heitlevad nende elluviimisega. Sellisel juhul edu tõenäoliselt ei saavutata.

Loe Ps 37. Millise kinnituse võime sellest tekstist saada seoses tunnistamise ja evangeeliumitööga (samuti mitmete teistegi tegevustega)? Milliseid põhimõtteid ja töotusi võime sellest lõigust leida?

Töötamine meeskondadena

Loogiline on mõelda, et oli aegu, mil jüngrid levitasid oma usku üks-ühele, kuid suurelt osalt näeme neid jagamas oma tööd kaasjüngritega, keda omakorda toetavad teised usklikud. Selles on midagi erilist, kui töötatakse misjoniplaani kohaselt ning saadakse toetust ja julgustust meeskonnakaaslastelt.

Piibel pakub meile tõhusaks tunnistamiseks ja evangelieerimiseks visandi ning meid ei peaks üllatama tõsiasi, et isegi tänapäeval, kui Jumal äratas kedagi tähelepanuväärset kohustust kandma, inspireerib Ta juhi ümber kogunema meeskonda.

Loe Mt 10:2-4; Mk 3:16-19 ja Lk 6:12-16. Millise lihtsa õppetunni saame neist loeteludest?

Kahtlemata tegutsesid varakristlastest usklikud koos ühtse grupina. Selles on sügav mõte. Peale selle, et igal sinnakuulujal on erilised vaimuanded ja oskused, mida teistel ei pruugi olla, pakub selline numbriline arvukus ka kaitset. Selles tajutakse vastutavust; sinu üle valvatakse, sind aidatakse ja suunatakse, sind hoitakse ekslemast suundadesse, mis võivad sind traagiliselt kõrvale juhtida. Selline ühtne meeskond ustavaid vendi ja õdesid, kus igäüks neist püüab teist toetada hingede võitmise ühise eesmärgi nimel on misjonitöö tegemise ideaal.

Loe Fl 1:5-18. Mis on Pauluse soovitusel Filipi usklikele sellist, mis osutab, et nad olid kaasa haaratud ühisesse tunnistamisse ja evangelismi?

Filiplastele kirjutatud kirja alguses räägib Paulus nende „osadusest evangeliumiga“ (s 5). Nad olid kostnud evangeeliumi eest ja seda kaitsnud (s 7) ning olid rääkinud Jumala Sõna kartmatult (s 14). Samuti jagab ta oma rõõmu selle üle, et Kristust jätkuvalt kuulutatakse (s-d 15-18).

Tuleta meelde, et Paulus kirjutab kogudusele, mitte üksikisikutele. Mõisagi kuulutas Kristusest üks ja teine inimene, kuid tõsiasi, et Paulus mainib tunnustavalt kogudust, näitab, et evangeelne kuulutamine oli ühendatud strateegia.

Kas oled endas kunagi tundnud kiusatust innuka tunnistajana mõelda, et gruppi kuulumine on sind millestki tagasi hoidnud? Miks on tähtis viljeleda alandlikkust ja aruandekohuslust juhul, kui hakkad koos teistega rühmana töötama?

Siis kui ühendatud kogudus keskendub eeskätt evangeelsele ülesandele, õnnistab Issand nende ühendatud püüdlusi. Piibli hoolikas uurimine toob esile, kui palju Uuest Testamendist kirjutati selleks, et kristlastele näidata, kuidas elada ja töötada üksteisega käsikäes. Liitsõna „üksteist“ võib Piibli lehekülgedelt tihedalt leida. Meid kohustatakse üksteist armastama (Jh 15:12), üksteisele andestama (Ef 4:32), üksteise eest palvetama (Jk 5:16), tuues välja vaid mõned. Sõna „üksteise“ kõrval on palju kirjakohti, mis seonduvad koguduse kui üksusega, tööga, mida kogudus teostab, ja sellest tööst tuleneva kasvuga.

Loe Ef 4:15, 16. Kuidas suurendab koos töötamine koguduse kasvu ja moraalset palet?

Pauluse sõnul soovib Jumal, et me kasvaksime Jeesusesse Kristusesse. Õeldu näitab, et me kõik oleme vaimulikul teekonnal, ning teatud määral on see meie oma vaimulik teekond. Need salmid aga selgitavad, et iga üksikliikme kasv mõjutab kogu ihu kasvu nii arvuliselt kui ka vaimulikult.

Sedamööda, kuidas usklikud kasvavad Kristusesse, toimub midagi imepärast, lausa üleloomulikku. Nad „liidetakse kokku ja hoitakse koos“ nende isikliku kaastöö läbi koguduse kui tervikuga. Iga koguduse optimaalne efektiivsus saavutatakse siis, kui iga osa täidab oma rolli. Mida tegid algristikoguduse usklikud Ap 1:12-14 kohaselt, siis kui nad ootasid Jeruusalemmas töötatud Püha Vaimu tulekut? Vastus peaks rääkima meile palju ühise jumalateenimise tähtsusest. Tõsi küll, alles siis, kui Püha Vaim tuli varakristlaste peale, olid nad omalt poolt valmis täitma evangeeliumi käsku. Seda hulka, arvu poolest umbes 120 inimest, ühendas palvetamine ning nad palvetasid ikka ja jälle. Kahtlemata oli Jeesuse töotus Püha Vaimu kohta see, mis neid ühendas ning pidevalt palvetamiseks kokku tõi, kui nad ootasid väge, mis võimaldas neil teha tööd, milleks Issand neid üles kutsus. Kogudusena peaksime me tegema sedasama.

Kui mõtlete oma kohalikule kogudusele, küsige endalt: kui palju aega ja jõupingutusi kulub su kohalikul kogudusel tervikuna misjonitöö tegemiseks, tunnistades ja evangeeliumit kuulutades, vastandina sellele, kui palju aega veedab kogudus sisemiste küsimuste lahkamiseks, kõiges, mis puudutab liturgiat, jumalateenistuse vormi, muusikat jne? Arutlege hingamispäeval vastuse üle.

On hästi öeldud, et kristlus, mis ei alusta üksikisikust, ei alustagi, kuid kristlus, mis lõpeb üksikisikuga, lõpebki. See kõnekäänd annab mõista, kui tähtis on iga uus uskliku liitmine usklike ühendusega. Mis puudutab tunnistamist ja evangelismi, siis on samuti tähtis, et ühendusse liitmine ei jääks vaid sõpruskonna teatud liikmete kanda. Ühendusse liitmine on terve koguduse kohustus.

Loe Kl 1:28, 29. Millise erilise eesmärgi püstitab Paulus iga usule pöördunud uue liikme jaoks?

Kristlik küpsus, Kristuse täiusesse kasvamine (Ef 3:19) on kohaliku koguduse tõeline siht. Usule tulnud uute inimeste küpsuse nimel tegutsemine on sama tähtis kui tegutsemine selle nimel, et panna inimesi Kristust vastu võtma ja Tema kogudusega ühinema. Tõsiasi on, et koguduse tegevus ühendusse liitmisel aitab vältida evangeeliumitöö pingutuste osutumist ajaraiskamiseks. Tavaliselt eraldatakse koguduse jaoks enne mingit tunnistamise ja evangelismi projekti ettevalmistav aeg. See on aeg, mil pöörame tähelepanu transpordile, lastehoiule, tervitajatele/kohanäitajatele, palvemeeskonnale ja külastusi tegevale meeskonnale. Apostel Paulus pööraks meie tähelepanu ühendusse liitmisele kui veel ühele tähtsale osale koguduse ettevalmistustes.

Mõtiskle järgmiste küsimuste üle ja arutle, kumb on tähtsam. Kuidas saab uusi usklike haarata koguduse-ellu ja selle programmidesse? Kuidas saab kogudus astuda uute usklike ellu ja aidata neil küpseda? Kas need kaks küsimust on seotud? Kui jah, siis kuidas?

Sageli peame kampaania-järgset edasiõpetamist ja liitmist selle inimese tööks, kes värske uskliku Jeesuse Kristuse juurde juhtis. Nägemaks, et tegemist pole piibelliku teega, tuleb meil vaid tajuda, kuivõrd võimatu oli apostel Paulusel hoolitseda kõigi nende eest, kes tema teenistuse kaudu uskuma hakkasid. Edasiõpetamine ei ole ühe või kahe selleks määratud juhi töö, see on kogu koguduse ülesanne.

Liiga sageli halame tõsiasi üle, et uus inimene astub sisse eesuksest ja lahkub üsna varsti tagaukse kaudu. See on igaveste tagajärgedega tragöödia.

Mõtle oma kohaliku koguduse uutele liikmetele. Kuidas saad sina – mitte pastor või kogudusevanem, vaid sina – olla kaasa haaratud, aitamaks neil kindlalt kinnituda koguduse kogukonnas ja selle õpetustes?

Edasiseks uurimiseks: Püstitada realistlikud evangelismi eesmärgid.

Nii kogudus kui ka väiksem töömeeskond peab tagama, et igasugune tunnistamise ja evangelismi eesmärk oleks realistlik. Alljärgnevalt mõned olulised mõttepunktid:

- ❖ Võimaldamist lubav. Finantsid mängivad tänapäeval paljude koguduste strateegiatel suurt osa. Kaalu reklaami, transpordi, vahendite, postikulu, kokkutulekukoha üüri ja suupistete hinda, kusjuures loetletud on vaid mõningad evangeelse tegevusega seotud kulud.
- ❖ Teostatavus. Kas püstitatud eesmärgid on tegelikult teostatavad? Kas meil tegelikult on olemas raha, aeg, toetus, võimalused ja inimesed, et saaksime planeeritud misjonitegevust läbi viia? Parema on alustada vähemast ja kasvava suurema projekti suunas sedamööda, kuidas inimesi meeskonnaga ühineb ning olulist toetust ka teistes tähtsates valdkondades juurde tuleb.
- ❖ Ülalhoidmine. Juhul kui tunnistamistö ja evangelism on edukas, on see kindlasti väärt kordamist. Samuti võib olla, et sinu teenistus on jätkuva strateegia osa. Sel puhul on sul vaja teha edasisi plaane, selleks et organiseerida kõik vajalik teenistuse ülalhoidmiseks.
- ❖ Saab hinnangut anda. Kindlasti hinda teenistuse, personali, finantside, väljaõppe, tulemuste ja (siin on nimetatud ainult üht-teist)... kõiki külgi. Jätkutegevustes peavad koha leidma määratud ja regulaarsed hindamisajad ning neist tuleb ustavalt kinni pidada. Kindlasti uuri ka, kuidas kokkusaamispaik andis oma osa koguduse misjonistrateegia plaanidesse evangeeliumi kuulutamiseks.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis üle vastused kolmapäevase osa küsimusele. Miks on nii, et kogudused, kes on hõivatud sisevõitlusega, misjonit peaaegu ei tee? Vastandina, kuidas saab misjonitöö ühendada kogudust, mida vastasel juhul hõivaksid sisetülid? Kuidas saad sina aidata oma kogudusel liikuda endaga tegelemiselt misjonitöös tegev olemisele? Miks on see nii tähtis?

2. Kui sa mõtiskled järgneva küsimuse üle, mõtle oma kohalikule kogudusele. Mil määral on liikmed kaasatud tunnistamise ja evangelismi meeskondadesse? Millist osa saad sina etendada meeskonna-treeningute organiseerimisel? Milline on sinu isiklik seisukoht meeskondades töötamise kohta? „Töötades seal, kus on juba mõned usus, peaks evangeeliumitööline esmalt püüdma välja õpetada koguduseliikmeid meelepäraseks kaastöök, enne kui pöörata usule mitteusklikke.“ – Ellen G. White, *Evangeeliumitöölised*, lk 196. Kui paljudel sinu koguduse liikmetel on vähegi aimu sellest, kuidas töötada inimeste usku pööramiseks? Juhul kui neid pole kuigi palju, kuidas saaks seda olukorda muuta?

Homme annetus: **Kohalik kogudus**

Kuidas Jumal kannatlikult kannul käis, I

Kasvasin üles mittekristlikus kodus Indias. Käisin kristlikus internaatkoolis ja elasin väga ranget elu. Nii ei olnud ma valmis vabaduseks, mille leidsin eest siis, kui kolisin 16-aastaselt Austraaliasse, et seal õppida.

Paljud koolinoored suitsetasid ja jõid. Ma ei olnud sellistest asjadest huvitatud ning hoidsin seda harrastavatest noortest eemale. Käisin oma esimesel Austraalias oleku aastal kirikus, aga siis lõin käega. Ütlesin Jumalale, et tahan ennast Temast vabaks võtta ja näha, missugune on elu ilma Temata. Järgnes kõige viletsam aasta mu elus.

Lõpetasin keskkooli ning alustasin õpinguid ülikoolis. Ühel päeval, kui õppisin, tundsin rinnus äkkvalu. Mõtlesin, et saan infarkti. Siis taipasin, et tegemist polnud füüsilise valuga, vaid miski põles mu sees. *Kas tegu võib olla Jumalaga?* arutlesin endamisi. Ma polnud aasta otsa palvetanud, aga sellel päeval ma palvetasin. “Jumal, juhul kui see oled Sina, võta palun see talumatu valu ära!” Valu kadus, ja mina unustasin juhtunu. Aga siis, kui valu tagasi tuli, teadsin, et Jumal kõnetas mind. Otsisin üles kiriku ja käisin seal mõned korrad. Kuid minu töö ühes baaris nõudis töötamist reedeti, laupäeviti ja pühapäeviti, seetõttu jätsin kirikus käimise sinnapaika.

Ühel õhtul, kui sõitsin rongiga töölt koju, kohtusin ühe Danieli-nimelise noormehega ja tema Keithi-nimelise sõbraga. Daniel hakkas minuga vestlema. Küsisin, miks ta just minuga rääkida otsustas, ja ta ütles, et Jumal ajendas teda selleks. Jätkasime vestlemist ning ta kutsus mind oma koju lõunale. Andsin talle oma telefoninumbri. Õppisin Keithi tundma ja tajusin, et tema tunneb Jumalat. Rahu, mida ma selles noormehes märkasin, pani mind igatsema Kristusega suhtlemise järele. Võtsin vastu kutse minna koos temaga laupäeval jumalateenistusele, kuigi mõte jumalateenistusest laupäeval, mitte pühapäeval, näis kentsakas.

Lõpetasin ülikooli ja otsisin tööd. Kuna ma ei suutnud tööd leida, tundsin ennast masendununa ja rõõpast väljas olevana. Meenutasin Keithi ja rahu, mis temast kiirgus. Küllastasin teda ning ta kutsus mind ühe väikese rühma kokkusaamisele.

Läksin. Rühm oli tõesti väike, kuid selle liikmed olid nii siirad, sõbralikud ja armastusväärased, et nautisin nendega koosolemist. Siis kui uurisime Piiblit, tajusin, et Püha Vaim oli rääkinud minuga kõik need aastad, õhutades mind taas Jumalat oma ellu laskma. Olin Jumala juurde tulles murtud ja haavatud, kuid Tema tegi mind jälle korda.

Sain aru, et väikeste rühmade kooskäimine oli tegelikult ülemaailmse koguduse kava, mis oli mõeldud köitma minusuguseid noori inimesi.

(Jätkub järgmisel nädalal.)

Vikram Panchal edastab usku noorsoole Melbournes, Austraalias.

Evangelismiks ja tunnistamiseks varustumine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 4:19; 11:1-11; 10:1-14; 1Pt 5:8; 2Pt 3:9.

Meelespeetav tekst: „Ning ütles neile: „Järgnege mulle ja ma teen teist inimesepüüdjad!““ (Mt 4:19).

Juhtmõte: Kuitahes tähtis ka väljaõpe on, peame esmalt looma oma isikliku suhte Jeesusega, enne kui saame „varustuda“ vajalikke tulemusi andvaks usust tunnistamiseks.

On väga ebatõenäoline, et inimene, kellel ei ole isiklikku päästekindlust, suudaks juhtida teist inimest lähedasse, päästvasse suhtesse Jeesusega (kuigi ka nii juhtub). Ta võib suuta veenda kaasinimest uskuma mõnda Piibli tõde ja mõningaid tõsiasju, piibellikke aegu ja skeeme. Selliste veendumuste ja uskumuste tulemuseks võivad olla isegi tähelepanuväärsed muutused eluviisis. Kuna häid tegusid on võimalik korda saata Jeesusest Kristusest lahus, kohustub igasugune tunnistamiseks ja evangelismiks väljaõpetamine siduma teoreetilise õpetuse vaimulikkusega. Selleks, et inimene oleks tõeline evangelist, peab ta kogema „igavest evangeeliumi“ ja sellest vankumatult kinni haarama. Just see evangeelium toob viimaks usule, pattude tunnistamisele, maailma-vaate muutmisele, usaldusele ja jüngkriksolemisele.

Sellel nädalal vaatame, kuidas inimeste varustamine evangelismiks ja tunnistamiseks vajaliku vaimulikkuse ja oskuslikkusega on tõepoolest piibellik põhimõte ning et meil on vaja julgustada inimesi seda oma kohalikus koguduses ellu viima.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 26. maiks.

Mt 9:37 ütles Jeesus jüngritele, et lõikus on rikkalik, aga töötegijaid on vähe. Tänapäeval on lõikus mõõtnatult suurem ja töötegijaid endiselt üsna vähe. Esineb suur vajadus selliste lõikajate väljasaatmiseks, kes on väljaõpetatud ja varustatud. Ehkki jääb alati tõeseks, et Püha Vaimu mõju on tunnustamise ja evangelismi edukuse peamiseks faktoriks, on ikkagi tähtis, et neid, keda Jumal teenistusse kutsub, õpetataks välja vormikohaste juhiste, tähelepanekute ja osalemise kaudu. Ef 4:11, 12 öeldu kohaselt peaks tehtama kindlaid jõupingutusi selleks, et varustada inimesi vastavalt evangeeliumitöö ja teenistuse paljudele erinevatele tahkudele.

Jumal on töötanud õnnistada juhte vastavate vaimuannetega, mis aitavad neil evangeeliumitöös toimida juhtide ja väljaõpetajatena. Meil pole aga iialgi võimalik üle rõhutada tõsiasja, et evangelistid, pastorid ja õpetajad ei järgi Pühakirja juhiseid juhul, kui nad ise kogu töö ära teevad ega varusta teisi inimesi teenimiseks. Igaüks, keda õpetatakse välja tunnustamiseks ja evangeeliumitöök, peaks saama kaasa kindla veendumuse, et Jumala tahe on tõepoolest päästa maailm patust, Jumalast kogudusele antud töö peab jõudma kadunud maailmani ning Ta tahab, et Tema kogudus maailmas kasvaks.

Loe Mt 4:19 ja Mk 1:17 Mt 28:19 kontekstis. Mida märkimisväärset näed tõsiasjas, et Jeesuse esimeseks kirjapandud korralduseks oli: „Järgnege mulle ja ma teen teist inimestepüüdjad!“? Mida peaksid need sõnad tähendama meie kui seitsmenda päeva adventistide jaoks, meie arusaamise juures kolmeinglikuulutusest? Kui palju me tegelikult „inimesi püüame“, kui võrrelda seda omaenda „paadis võrkude parandamisega“?

On märkimisväärne, et Jeesus kutsus küll jüngrid inimestepüüdjaiks, kuid mitte ainult. Ta ei öelnud: „Järgnege mulle ja hakake inimestepüüdjaiks.“ Ta ütles: „Järgnege mulle ja *ma teen teist* inimestepüüdjad!“ Jeesusega otseselt ühinedes mõistsid need mehed juba päris alguses, et nad pannakse tähtsale väljaõppele. Jeesus kutsus neid õpikeskkonda, kus nad õpetati välja ülesandeks, milleks Ta nad kutsus. Jüngrid pidid palju õppima jälgimise ja tegemise kaudu. Alles siis, kui nad olid väikeses plaanis õppinud, mida ja kuidas teha, andis Jeesus neile kogu maailma haarava korralduse. Ilma vastava väljaõppe-ta, juhusteta ja isikliku vaimuliku tööliseks kasvamiseta näiks evangeeliumi viimine meie naabruskonda võimatu.

Esmaspäev, 21. mai

Õppimine vaatlemise kaudu

Nende jaoks, kes soovivad teenida Issandat, on õppimisel kaks külge ja üks neist viib teiseni. Esiteks tuleb õppida tundma Jeesust; seejärel tuleb õppida, kuidas rääkida teistele Temast ja sellest, mida Ta pakub kogu langenud inimsoole.

Loe sellest, kuidas Jeesus toitis 5000 meest (Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Lk 9:10-17; Jh 6:1-14). Nimeta kõik jüngrite poolt nähtu, mis aitas neil varustuda tulevaseks tööks. Mille puhul saame eksimatult eeldada, et nad sellest õppisid, kuigi see pole evangeeliumi aruandes eraldi ära toodud? Loe *Ajastute igatsusest*, lk 364-371 sedagi, mida Ellen White loo juures märgib.

Põnev oli kuulata jutlustajatest suurimat, kuid veel põnevam jälgida Tema esitust, siis kui Ta rääkis inimestele Jumala riigist (Lk 9:11) sellisel moel, mis tekitas neis südamepõhjust tõusva igatsuse selle kuningriigi järele.

Jälgimise kaudu õppimise põhimõtte kehtib iga inimese kohta. Raamatust lugemine ja juhtnööride kuulamine peaks alati toetuma jälgimisele ja kaasatsemisele. Jeesus ootas, et Ristija Johannese jüngrid õpiksid sellest, mida nad olid näinud.

Uuri Mt 11:1-11. Mida olid Ristija Johannese jüngrid jälginud ja mida nad, Jeesuse ootuse kohaselt, pidid oma vaatluse tulemusena Johannesele jutustama? Millise õppetunni andis Jeesus nii Johannesele kui ka enda jüngritele?

Ristija Johannes oli äsja esitlenud Jeesust Jumala Tallena, kes võtab ära maailma patud. Kuid siis oli Johannes vangi pandud ega saanud enam jutlustada ning ta kuulis Jeesuse tegevusest ainult teiste käest. Näib, et tema vangisoleku tõttu libisesid ta mõttesse Jeesuse suhtes mõningad kahtlused. Siis kui kahtlused esile tõusevad, tuleb meil minna Jeesuse juurde ja Johannes just seda tegigi. Jeesus saatis Johannese jüngrid Johannese juurde tagasi, et nad räägiksid, mida olid näinud ja kuulnud. Kuna nende poolt räägitu kinnitas Johannest, jääme arutlema selle üle, kuidas see, mida nad näinud olid, mõjutas nende tunnistamist ja evangeeliumitööd.

Enamikul juhtudest ei suuda meie teha selliseid tegusid nagu Jeesus. Kuid mida saame teha valmisolekuga surra enese minale ja elada teiste heaks oma mõjupiirkonnas nii, et me peegeldaksime sedalaadi tööd, mida Jeesus maa peal tegi?

Õppida tegemise kaudu

Vaatamata sellele, kui palju raamatuid loeb üks inimene läbi oma lemmikspordiala kohta ja kui palju sporti ta vaatab, peab ta, kui tahab ise sportlaseks saada, tõmbama tossud jalga ja minema staadionile. Nimetame seda käeliseks kogemuseks, õppimiseks tegemise kaudu, ilma milleta lihtsalt ei saa oma ülesandeks ette valmistuda. See üldteada tõde kehtib ka kristliku tunnistamise ja evangelisatsiooni kohta. Vahel kuuleme inimesi ütlemas, et nad ei taha midagi kaasa teha sellepärast, et nad ei ole täielikult valmis. Neil tuleb mõista, et aktiivne kaasalöömine on valmistaamise oluline osa. Alustada vähesest – samm-sammult, jupp-jupilt üles ehitada – see on minemise viis. Siis kui Püha Vaim meid juhib, kasvavad meie oskused, kogemus ja usaldus.

Mt 10:1-14 kõneleb sellest, kuidas Jeesus varustas oma jüngrid ja saatis nad siis välja. Olgu olukorrad tänasega võrreldes nii erinevad kui tahes, mida võime õppida Tema otsusest oma jüngrid välja saata, mis tooks esile selle, et tegemist oli nende väljaõppe osaga?

Jeesus oli õpetanud jüngrid niiöelda „klassitoas“. Ta oli viinud neid ka välja põllule, kus nad jälgimise teel õppisid, mida Ta tegi. Siis, pärast seda kui Jeesus oli varustanud neid väga tervistada haigeid, äratada ellu surnuid ja ajada välja kurje vaime (8. s), saatis Ta nad välja nende kõrval olemata. Kuid märkad, kui palju juhtnööre Ta neile andis, kui nad teele saatis? Jeesus juhendas neid selles, mida kuulutada, milliseid imetegusid teha, mida kaasa võtmata jätta, kelle juures majaliseks olla ning millal lahkuda viljatult tööpõllult. Võime kindlalt eeldada, et nad said veel teisigi juhiseid. Palju olulisi õppetunde sai õppida ainult sellise inimestega suhtlemise kaudu. See lõik näitab, et väljaõppe, mis sisaldab iseseisvat tööd, on parim. Nad said teenida inimesi siis, kui nad nendega kokku puutusid; see on mõtteaine, mida me ei tohi kunagi unustada.

Loe Lk 10:1-11. Mida on sarnast neis juhtnöörides, mida Jeesus jagas 12 jüngrile, ja neis, mida Ta jagas 70le? Jällegi, millised põhimõtted leiame Tema juhtnööridest endale?

Kuigi Jeesus saatis algselt seitsekümmend neisse paigusse, kuhu Ta kavatsetes isegi peatselt minna (1. s), teadis Ta, millega jüngrid ja teised misjonärid peavad kokku puutuma siis, kui nad püüavad levitada evangeeliumi pärast Tema taevasseminekut, mil nad tegutsevad iseseisvalt. Seitsmekümnele jüngrile antud juhised, siis kui nad välja tööle saadeti, näitavad, et Jeesus valmistas neid ette selleks, mis ees seisis.

Kui palju vabandusi püüad sa leida oma usust mitte tunnistamiseks, siis kui tõuseb vastuseis? Millised on tavalisemad vabandused?

Kolmapäev, 23. mai

Õppimine ebaõnnestumise kaudu

Mõnikord ei õnnestu meil täita kõiki eesmärke, mis on vastava evangeelse ürituse jaoks püstitatud. Kas see tähendab, et asi on täielikult luhtunud? Muidugi mitte. Hoolimata strateegiast, mida kadunute võitmiseks kasutame, võib meile osaks saada mõlemat – nii edu kui ka ebaedu. Me võime lati ka liiga kõrgele seada. Näiteks, kui meil ei õnnestu täita ristimisega seotud eesmärki, oleme võib-olla püstitanud ebarealistliku eesmärgi või on antud programm olnud pigem seemne külvamine kui saagi lõikamine. Lühidalt, võime kuitahes palju rääkida sellest, et lõikus ootab lõikamist, aga ikkagi võib olla tegu alles külviajaga. Me ei või alati ette teada.

Loe 1Pt 5:8. Milline teine vägi püüab veel õõnestada su püüdlusi võita inimesi Jumala riiki? Kuidas aitab selle ohu teadvustamine meil paremini valmistuda ja läbi viia tunnistamist ning evangelisatsiooni strateegiaid?

Kõigis oma püüetes hingi võita seisame vastakuti üleloomuliku vaenlasega, kes mõjutab väga aktiivselt inimesi evangeeliumile vastu hakkama. Mõnikord, kui laseme Issanda käest lahti, võib kuri mitmeti takistada meie pingutusi töötada Jumala heaks. Meie ainus kaitse on allutada ennast elu igal hetkel täielikult Kristusele.

Nii nagu Aadamat ja Eevat Eedeni aias, paneb ebaedu vahel meidki mängima süüdistamise mängu ja see on Saatana üks edukaim vahend ebakõla tekitamiseks Jumala rahva hulgas. Selle asemel, et süüdistada inimesi, hinnakem parem tõsiselt, ausalt ja teraselt asjaolusid, pidades meeles, et ka Jeesus – suurim Jutlustaja ja Evangelist – ei võitnud kõiki, kellele Ta üleskutse esitas.

Võrdle omavahel Lk 10:17 ja Mt 17:14-20. Mida tegid jüngrid, kui nende töö äpardus?

Selle asemel, et tunda meelehärmi oma arvatava ebaedu pärast, õppigem jälle jüngritelt. Kuigi neile oli antud vägi kurjade vaimude üle ja nad olid tõesti ka edukalt neid välja ajanud, on ilmne, et mõnel puhul ei õnnestunud neil teha seda, milleks Jeesus oli neile vaimuanded andnud. Sellistel puhkudel tulid nad Jeesuse juurde ja palusid Temalt selgitust, et mis toimus ja milleks (vaata Mt 17:19). Siin on olulise tähtsusega põhimõte, mida tasub meeles pidada: kui selgitame välja, miks me edu ei saavutanud ja kuidas teha paremini, toogem oma tunnistamise ja evangelismi olukorrad Issanda ette.

Mida oled õppinud oma äpardunud püüetest teistele tunnistada, mis aitab sind edaspidistes püüdlustes? Kui sageli hoiab sind tagasi põlu alla sattumise hirm?

Neljapäev, 24. mai

Õppimine edu kaudu

On kaks valdkonda, mille puhul saame edust õppida. Ühte neist võib nimetada praktiliseks/protseduuriliseks ja teist vaimulikuks ühistegevuseks. Kuigi võib õigustatult väita, et mõlemal valdkonnal on vaimulik külg, käsitleme neid eraldiseisvaina selleks, et tuua paremini esile see, mida edust õppida saame.

Praktilise/protseduurilise kaudu õpime sellest, mida tegelikult teeme. Näiteks õpime, kuidas meie piirkonnas Piibli uurimisega kõige vastuvõetavamalt jätkata. Me õpime, milline kokkutulekukoht on kuulutamiseks parim, missugune reklaam inimesi enim köidab ning veel hulk teisi praktilisi ja protseduurilisi valikuid, mis sobivad parimal viisil meie konkreetsesse ümbrusse.

Vaimuliku ühistegevuse korral on rõhk tõsiasjal, et Jumal on lahutamatu seotud uskliku tunnistamise ja evangelismiga. Lõppude lõpuks on Jumal see, kes inimesed päästab.

Loe 2 Pt 3:9. Millise olulise õppetunni saame sellest salmist, mida me ei tohiks kunagi unustada ja mida peaksime arvestama kogu oma tunnistamisgevuses? Vaata ka 1Kr 3:6.

Istutamisel pole mõtet, kui mitte keegi seejärel seemet ei kasta. Sarnaselt pole kastmisel mingit mõtet, kui sa valad vee mujale, aga mitte sinna, kuhu sa seemned mulda panid. Ning isegi kui külvaja ja kastja teevad oma töö hästi, ei ole kasvu ikkagi, juhul kui Jumal seda ei anna. Õpime siis, kui näeme, et Jumala õnnistus on see, mis toob edu meie alandlikele pingutustele. Õpime Jumala töö ulatust ja enda jõupingutuste osa selles. Õpime Teda rohkem usaldama. Õpime, kui tähtis on Jumalaga lähedaselt vaimulikult koos tegutseda, püüdes jõuda inimesteni, kelle eest Kristus suri, kuna ei ole olemas ühtegi inimest, kellele sa võiksid tunnistada, et Kristus ei ole tema eest surnud ega soovi teda päästa. On väga-väga tähtis seda üliolulist tõde mitte kunagi unustada.

Kuidas mõista Jeesuse sõnu Jh 15:5 ning muuta need oma elus praktiliseks ja tegelikuks, eriti oma tunnistamistöös ja evangelismis? Kuidas saame üksikisikuina või tööliste meeskonnana tõeliselt kogeda seda, mida Kristus meile neis salmides ütleb? Mida peaksime muutma selleks, et meil oleks Temaga selline side?

Edasiseks uurimiseks: Sõnasta evangeelsed strateegiad.

Siis kui su kogudus otsib võimalust teha misjonitöös oma osa, pea meeles järgnevat:

- ❖ Kaasa kindlasti kõik tunnistajad või evangelisatsiooni meeskonna liikmed tegevustiku kavandamise protsessi. Ideaalis oleks kogu kogudus püstitava eesmärkide ja sihtide paikapanemisse kaasa haaratud.
- ❖ Alustuseks planeerige järgmine kirikuaasta. Kaheteistkümne kuu pikkune tegevustik on piisavalt pikk aeg, et sellega alustada. Hiljem võid lisada plaane ja strateegiaid, mis jätkuvad pärast algset perioodi.
- ❖ Pööra suurt tähelepanu sellele, et abistav isikkoosseis teaks täpselt, mida neilt oodatakse ja millisel ajal. Kui inimesed on ebakindlad selle suhtes, mida, kuna ja kuidas nad tegema peavad, võib koguduse selles suunas liikvele läinud tegevus aeglustuda või peatuda.

Küsimused aruteluks:

1. „Iga kogudus peaks olema kristlike tööliste väljaõppekeskus.“ – Ellen G. White, *Suure Arsti jälgedes*, lk 149. Kui hästi läheb sinu kogudusel selles valdkonnas? Juhul kui ei lähe hästi, mida saaks teha, et vajalikud muutused esile tuleksid?

2. „Igaks päevaks on Saatanal oma plaanid, mida ta püüab täide viia – vastavad nõõrid, mida vedada tõkestamiseks ette nende teele, kes tunnistavad Jeesusest Kristusest. Ainult siis, kui Jeesuse nimel elavad ja tegutsevad inimesed on alandlikud, tasased, ja südamekõrkuseta, kuna nad on Jeesuselt õppinud, ei lange nad elus kiusatustesse; sest Saatan on pidevalt valvel ning võib osavuse ja kavalusega ootamatult tabada töölisi, kes ei ole palvemeelsed. Ta röövib nad nagu murdvaras öösel ja vangistab. Siis tegutseb ta selle nimel, et nende isiklikke vaateid moonutada ja nende plaane kujundada; ja siis, kui vennad hädaohtu näevad ning sellest neile räägivad, tunnevad sellised töölised, et neid on isiklikult solvatud ning et keegi püüab nende mõju nõrgestada. Üks veab ühte suunda ja teine vastassuunda.“ – Ellen G. White, *Evangelism*, lk 101. Kuidas saame meie tunnistamistööd teha püüdes tulla toime ohuga, mida selles löigus nii piltlikult kujutati? Mis on meie ainus kaitseabinõu?

3. Kuulake klassis kedagi, kes räägib, või rääkige ise mõnest koguduse evangeelsest projektist, mis on olnud edukas. Mida saad sellest õppida? Mida saad üle võtta sellist, mida oma piirkonnas kasutada, mõistes, et iga olukord on erinev ning ühes paigas tehtav töö ei pruugi sobida teise koha jaoks?

Kuidas Jumal kannatlikult kannul käis, II

Leidsin töö ja mul läks hästi, kuid ma polnud rahul. Tajusin, et Jumalal mõlkus minu jaoks meeles veel midagi. Üks sõber helistas mulle ja pakkus unistuste tööd. Just seda ma tahtsingi ja tasu oli suurepärase. Ma suudaksin oma alal kiiresti tippu jõuda. Kõik näis minevat suurepäraselt! Andsin nõusoleku töövestluseks.

Samal nädalal tuli üks adventkoguduse evangelist pidama meie linnas äratuskoosolekuid. Tema naine viis läbi väljaõppeseminari nende noorte jaoks, kes olid huvitatud piiblitööliseks saamisest. Ma ei kavatsenud sellesse õpituppa minna; ma isegi ei teadnud, mida tähendas olla piiblitööliline. Kuid Jumal mõjutas mind minema.

Sedamööda, kuidas nädal kulges, ägenes minus võitlus. Mul oli võimalus saada parimast parim töökoht ja kõrge palk, kuid Jumal näis mind kutsuvat töötama Tema heaks. Kas peaksin loobuma oma praegusest tööst ja alustama piiblitöölisena Jumala töös? Võitlus masendas mind senikaua, kuni allutasin ennast Jumalale. Lõpetasin oma töövahekorra ja esitasin avalduse järgnevak väljaõppeks, et saada täiskohaga piiblitööliseks.

Naasin Indiasse, et rääkida oma otsusest vanematele. Teadsin, et nad petuvad ja võib-olla isegi vihastavad, kui kuulevad, et jätan oma karjääri Jumala töö pärast sinnapaika. Kuid vastuseis oli palju tõsisem, kui ma ette olin kujutanud. Mu isa nuttis ja püüdis mind veenda jääma Indiasse ning töötama. Lõpuks palus kasuema, et isa laseks mul teha seda, mida olin otsustanud.

Läbisin kolmekuise piibliõppe kursuse ja pöördusin tagasi Austraaliasse, et olla piiblitööliline Gatewaus, koguduse kasvumaal, mis keskendub Melbourne (Austraalias) üliõpilastele ja töötavatele haritud noortele. Kohtume noortega ülikoolilinnakus ja saame sõpradeks. Kutsume neid siis oma piibliuurimistele ja palvegruppi. Suurem osa noortest, kes tulevad, ei tea Jumalast peaaegu mitte midagi. Nad suhtlevad omavahel, söövad ja õpivad koos Jumala Sõna ning palvetavad ja ülistavad Jumalat. Aasta jooksul on umbes 90 inimest käinud kohal vähemalt ühe korra ning 12 kuni 15 osalevad regulaarselt. Mitmed neist uurivad meiega koos Piiblit.

Paljudel eri rahvusest üliõpilastel, kes palvegruppi tulevad, pole Jumalast aimugi. Teised on kunagi varem kirikus käinud, kuid neil ei ole isiklikku suhet Jeesusega. Me korraldame piibliuurimisi vastavalt õpilaste vajadustele.

Koguduse rajamise plaani rahastab globaalmisjon ning misjoniannetused toetavad jätkuvat tööd. Täna Jumalat selle eest, et Ta kutsus mind oma töösse ning et Ta kutsub iga koguduseliiget sellist teenistust oma annetuste kaudu võimaldama.

Vikram Panchal edastab usku noorsoole Melbournes, Austraalias.

Võimaldades tunnistada

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Ms 18:13-26; Mt 7:17, 18, Ap 6:1-8; Jh 4:36; Ap 15:36-40.

Meelespeetav tekst: „Kuidas aga saadaks kuulutada, kui ei olda läkitatud? Just nagu on kirjutatud: „Kui kaunid on nende jalad, kes kuulutavad head rõõmusõnumit.““ (Rm 10:15).

Juhtmõte: Ei piisa, et inimene on evangeeliumi kuulutamiseks vajaliku väljaõppe saanud.

Paljud koguduseliikmed kurdavad tõsiasja üle, et kuigi nad on ettevalmistavalt osalenud tunnistamise ja evangelismi väljaõppe seminaridel, ei julgusta kohalik kogudus neid kodukogudusse tagasi minnes asjaga tegelema. Järelikult ei taju mitmed kogudused, kes pole tunnistamises ja evangeelses tegevuses väga aktiivsed, et nende keskel on hästi väljaõpetatud inimesed. Ühel või teisel puhul pakub mõni ennast vabatahtlikult teenistusse, kuid paljud teised järeldavad, et neid kas ei vajata või ei taheta. Tõhusaim viis, kuidas muuta liikmed ühistevõime suhtes külmaks, ükskõik millises koguduses, on mitte rakendada neid valdkondades, milles tegutsemiseks nad on valmis. Iga kohaliku koguduse ülesanne on välja selgitada, kus ja kuidas saab iga liige anda oma panuse koguduse tunnistamise ning evangelismi strateegiasse. Kõik, kes on valmis, saavad koha. Võti on selles: leidke see koht.

Käesoleval nädalal uurime evangeeliumitöölise ettekavatsetud väljasaatmist ja seda, mil moel asuks kõige rohkem liikmeid andma oma panust koguduse üldisesse kooskõlla ning selle vaimulikku ja arvulisse kasvamisse.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 2. juuniks.

Mitme pühendunud koguduse juhi tõhusus on lühikeseks jäänud või lausa hääbunud seetõttu, et pole olnud valmisolekut jagada töökoormat teistega. Tegemist pole uue, meie kiirustava kaasaja probleemiga. Ka Vana Testamendi suur juht Mooses vajas mõningast abi, selleks et näha vastutuse jagamist suure plaanis. Võime tema kogemusest ja tema äialt Jitrolt saadud heast nõuandest palju õppida.

Loe hoolikalt läbi 2Ms 18:13-26. Mida tähelepanuväärset näed sa 22. salmi sõnades „nemad mõistku“?

Võime ainult arvata, kui kaua suutnuks Mooses taluda oma ebarealistlikku tööplaani. Samamoodi saame ainult oletada, millises ulatuses tajus Mooses võimekate abiliste saadavalolekut. Lugu paljastab selle, et oli mitmeid, kes olid suutelised ja tahtlikud aitama. Moosesel oli vaja nad töösse kaasa haarata ning anda osa kohustusi nende kanda.

Töö, mida koguduse juhid peavad olema valmis jagama, hõlmab ka tunnistamist ja evangelismi. Kohase organiseerimise ja vastutuse jagamise põhimõtted, mida me Moosesse kogemusest üles nopime, on hindamatu väärtusega meie jõupingutustes võita hingi Jumala riiki.

Mida märkimisväärset näed sa selles, kuidas Mooses valis vastavate loomomadustega mehi (21. salm) ning andis neile erineval määral kohustusi (25. salm)? Kuidas rakenduvad need põhimõtted tänapäeva koguduse evangeelsete strateegiate kohta?

Tõenäoliselt oli Jumala nimel rääkimise ülesande pingeline vaimulik olemus see, mis hoidis Mooset tagasi oma vastutust jagamast. Meiegi tunneme aukartustäratavat vastutust, et meil tuleb inimestele rääkida Jumalast ja Jumala nimel. Meie tunnistamine ja evangelism on tõsine asi. Me oleme teadlikud sellest, et kaalul on igavene elu. Ning samas, kui see teadlikkus teeb ja peakski meid tegema edasiliikumises hoolikaks, tuleks alati olla valmis haarama igäüht kaasa misjonitöösse ja evangelisatsiooni.

Loe veelkord 2Ms 18:21, 22. Pane tähele, et vastvalitud juhtkond võimaldas juhtidel olla igal ajal kättesaadav. Selliselt peaksime meiegi olema alati valmis vastust andma lootuse kohta, mis meis on.

Esmaspäev, 28. mai

Eduga riskimine

Seitsmenda päeva adventistide koguduse liikmed moodustavad tohutu tööpotsiaali. Paljud on innukad kaasa lööma oma koguduse evangeelsetes tegevustes, kuid inimesed, kes on juhtkonnas, hoiavad neid vahel tagasi. Selle taga on „ainult koolitatud saavad sellega hakkama“ mõttemall. Tegemist on hirmuga, et koguduseliige võib öelda või teha midagi valesti ning panna inimesed Kristusele ja Tema kogudusele selga pöörama. Kahjuks on selline liikmete kaasalöömise tagasihoidmine nii sissejuurdunud, et valitseb isegi olukorras, kus inimene on tööks piisavalt välja õpetatud. Püha Vaim ja töötused, mida Ta annab, pole ainult juhtide jaoks; need on kõigi jaoks, kes on tahtlikud allutama ennast usus ja sõltuvuses Issandale, kõigi jaoks, kes on tahtlikud salgama ennast ning töötama kaasinimeste päästmiseks.

Milline põhimõte, mille õpetas Jeesus Mt 7:17, 18, peaks leevendama murelike juhtide hirmu? Kuidas teeme vahet hea ja halva vilja vahel ning kuidas peaks koguduse juhtkond olema tervikuna sellesse protsessi kaasatud? Ühtlasi, kuidas saame seda teha teisi hukka mõistmata?

Juhul kui iga hea puu kannab head vilja, peaksid koguduse juhid pöörama oma tähelepanu heade puude kasvatamisele. Nagu on lugu kõigega, millel on pistmist evangeeliumi kutsele vastamisega, peame me kõigepealt *olema* Jeesusega, enne kui saame midagi edukalt Tema nimel *teha*. Juhul kui pöörame piisavalt tähelepanu inimeste juhtimisele sisukasse ja sügavasse suhtesse Jeesusega, tagab Püha Vaim selle, et nad kannavad õiget vilja. Meie osaks on juhtida, õpetada ja välja koolitada. Jumala osaks on nende tööd õnnistada. Meil on vaja usaldada neid ja Jumalat. Juhul kui pöörame piisavalt tähelepanu vaimulikule kasvule ja praktilistele oskustele, saame uskuda, et inimesed kannavad evangeelses edukuses õiget vilja. Kindlasti võib olla riskimoment, mis sõltub ettevõetud tööst ja väljaõppe tasemest, kuid meil tuleb meeles pidada, et isegi jüngrid, kellel oli parim Õpetaja, ei võitnud kunagi kõiki inimesi, kellele nad sõnumi esitasid.

Oled sa kunagi tundnud, et sinu andeid ja oskusi ei hinnatud? Mis võis olla põhjus? Vaata endasse ning võib-olla leiad, et viga leidus sinus ja mõnes su hoiakus (uhkuses jne), selle asemel, et otsida seda kelleski teises?

Teisipäev, 29. mai

Tööliste ja lõikuse kokkuviiimine

Siis kui inimesed ilmutavad huvi Jumala ja Tema koguduse parema tund-
Võimaldades tunnistada

maõppimise vastu, peame valima hoolikalt koguduseliikmed, kellele see tunnistamise ülesanne anda. Multikultuurse ühiskonna puhul teeme hästi, kui määrame ametisse ühest ja teisest rahvusest ja keelerühmast inimesed, sest teadmishimulisigi on ühest ja teisest, samuti määrame võimaluse korral ametisse inimesi erinevaist vanuserühmadest. Tuleks kaaluda ka töölise vaimuliku küpsust, teadmisi Piiblist, suhtlemisoskust ja päästekogemust. Teisiti öeldes, peaksime tõsiselt sobitama töölisi nendega, kellega nad töötavad.

Kui jutt on tunnistamisest ja evangelismist, ei saa lähtuda mõttest, et „üks number läheb kõigile selga“. Iga inimese elutee on ainulaadne, samuti on ainulaadne ka iga inimese vaimulik elutee. Samas, kui selline ainulaadsus püsib, on inimeste kogemustes ka teatavad sarnasused ning hea oleks, nii palju kui võimalik, viia kokku uskliku ja otsija kogemused.

Loe Ap 6:1-8. Milliseid ülesandeid on siin loetletud? Mis oli tulemuseks siis, kui sobitati kokku erilised tööd ja oskused?

Pööra tähelepanu antud sündmuste arengule: jüngrid said teadlikuks survestavast probleemist. Jüngrid palusid usklikel leida seitse meest, kes probleemiga tegelema hakkavad. Usklikud töid oma valiku jüngritele näha. Jüngrid määrasid mehed ametisse käte pealepanemise kaudu. Ja jüngrite arv kasvas kiiresti.

Kuigi Stefanos ja ülejäänud kuus ametisemääratud pidid hoolitsema „toidulaudade eest“, näib, et see ülesanne eeldas enamat, kui vaid oskust organiseerida ja toitu jagada. Usklikud valisid ikkagi välja vaimuga täidetud mehed, kuna nende töö kreeka keelt kõnelevate juudi leskede hulgas pidi ühtlasi olema tunnistamine ja evangelisatsioon. Näeme, et vastsetl ametisse määratud mehed pidasid varakristlikus kirikus ülioluliseks evangelismi, seega kasvatasid nad eesliinievangeliste ja ühtlasi toetasid aktiivselt nende tegevust (vaata 8. salm). Taas saame kinnitada, et olgu koguduseliikmed haaratud millise ülesandega tahes, annab selline tegevus otseselt või kaudselt oma panuse koguduse tunnistamistöösse ja evangelismipüüdluste elluviimisse ning toetab seda.

Kuigi kaasasündinud talendid, vaimuanded ja eriväljaõpe on koguduse edukaks tegevuseks olulised, on inimeste hoiakud ehk veelgi olulisemad. Märkad, et Ap 16:1-5 ja Ap 4:36, 37 oli Timoteosel ja Barnabasel sama meelsus: teha midagi, mis toetaks evangeeliumitööd. Barnabas oli valmis andma ära oma isiklikud võimalused ning Timoteos oli valmis alluma ümberlõikamisele, et mitte solvata mõnd juuti. Meie jaoks on siit saadav õppetund ilmne.

Vaimulik kasv toimub ainult siis, kui seome ennast Jeesusega. Inimolevused ei saa seda esile tuua lihtsalt teatud pingutustega, olgu või tunnistamise ja evangelismi pingutustega. Kogudus ei saa „kavandada“ oma liikmete vaimulikkust. Ometi peitub suur tõde selles, et siis kui usklikud vastavad Jumala kutsele saada jüngrid, süveneb ja tugevneb nende isiklik kooskäimine Jumalaga. Kuigi me ei peaks asuma tunnistama ja evangelisatsiooniga tegelema puhtalt püüdlusest vaimulikult kasvada, vaid sellepärast, et armastame siiralt Jumalat ja kadunuid, toovad sellised tegevused arvukalt õnnistusi kõigile kaasalööjaile.

Loe Jh 7:17. Mida räägib see salm meile Jumala tahte tegemisest ja vaimulikult kasvamisest?

Tekib küsimus, kuidas saab üks inimene, kes tõde otsib, olla kindel, et ta on leidnud ehtsa tõe? 17. salmis esitab Jeesus tõe, mis aitab kõiki, kes tahavad Talle järgneda. Need, kes on valmis tegema Tema tahtmist, saavad teada, kas õpetus on või ei ole Jumalast. Kuidas siis? Selge, et ühenduses olemise kaudu ilmneb vaimulik kasvamine. Jeesus ütleb, et inimesed, kes elavad läbi Piiblist saadud valgust, saavad veel suurema valguse.

Kuulamise ja tegemise vahel on tugev seos (vaata Ilm 1:3). Neid, kes teevad Jumala tahte kohaselt, ükskõik kui vähe nad seda tunnevad, õnnistatakse süveneva kristliku suhtega, mis viib, käsikäes Piibli palvemeelse uurimisega, tõe suurema avanemiseni ja hämmastava vaimuliku kasvuni.

Loe Jh 4:36. Milline on hingedevoitmise töös kaasalöömise vaimulik tasu? Millist vaimulikku osadust pakub see, kui külva ja lõikaja rõõmustavad koos?

Paljud kommentaatorid pakuvad välja mõtte, et jüngrid lõikasid sealt, kuhu Ristija Johannes ja Jeesus olid külvanud. Samaaria naine külvas ilmselgelt mitu evangeeliumiseemet oma linna inimeste hulka. Oi kuidas nad võisid küll koos rõõmustada, kui valminud vaimulik lõikus koguti Jumala riiki. Tunnistamisel ja evangeeliumitöös koos töötamise kaudu saadav edasimineku loob Jumala ja meie ning meie ja kaasusklike vahele tugeva sideme. Siis kui vastame Jumala kutsele hakata hingedevoitmistööks kaasa lööma, õilmitseb see side, vaimulik lähedus ja kasvamine, sest see on Jumala meeskonnas olemise loomulik tulemus.

Kuidas on sinu usk kasvanud sinu isikliku tunnistamise, nii eduka kui ebaeduka läbi? Kuidas mõjutab tunnistamine sinu suhet Issandaga?

On olemas nähtus, mida on mõnikord raske selgitada, kuid mida saab kõige paremini kirjeldada „mõju ringlemisena“. Kooskõla ja kaasalöömise mõistes toimib mõju ringlemine umbes nii: kui inimesed löövad töös kaasa, edendad sa kooskõla, mis omakorda julgustab inimesi kaasa lööma. Sa võid näha, et selline mõju ringlemine toimib. Seda ilmestab selgelt vanasõna, et neil, kes jõudsalt aerutavad, pole aega paati karile saata.

Varakristliku koguduse organiseerimisel tehti mõningaid olulisi arengutsuseid, mis võinuks põhjustada suurt tüli, kuid usklike isiklikud eelistused olid allutatud sellele, mis oli Issandast neile antud ülesande jaoks parim.

Mõtiskle tähtsa määramisprotsessi üle, mis on kirja pandud Ap 1:15-26. Kuigi me tänapäeval liisku ei heida, millist olulist otsust selle abil langetati ja milliseid põhimõtteid saame sellest näitest kasutada tänapäeva evangeeliumitöö tarbeks?

Mõistagi, alati, kui inimesed koos tegutsevad, on võimalus tüli puhkemiseks. Arvame õigesti, kui eeldame, et õelus töötab usklike kasulikkuse õõnestamise nimel. Seega on päris kena, et varakristliku koguduse evangeeliumitööst lühidat ülevaadet andes näidatakse meile ka vastuolusid.

Uuri Ap 15:36-40. Mis põhjustas Pauluse ja Barnabase arvamuste erisuse? Milliseid tagajärgi põhjustas nende suutmatus jõuda kokkuleppele ja mida sellest õppida saame?

Eelneval misjonireisil oli Johannes Markus Paulusest ja tema kaaslastest lahkunud ning Jeruusalemma tagasi pöördunud. Näib, et juhtunu pärast (vaata Ap 13:13) loobus Paulus kõnealuse reisi jaoks Johannes Markust kaasa võtmast. Barnabas aga nägi omalt poolt, et nii Johannes Markusele kui ka misjoniüritusele tuleks Johannes Markuse kaasavõtmine kasuks. Tulemuseks oli, et Paulus valis oma kaaslaseks Siilase ning Barnabas läks teele koos Johannes Markusega.

Ei väideldud selle üle, kuidas peaks misjonitööd tegema, ja seepärast, et isiklikud erisused ei varjutaks evangeelset ülesannet, saadeti välja kaks tunnistajate gruppi. Kuigi Paulus ja Johannes töötasid edaspidi tulusalt koos (vaata 2Tm 4:11), ei lubanud nad sel korral oma erimeelsusel nende misjoni-tegevusse sekkuda.

Mõtle kellelegi, kellega sul on praegu koguduses maid jagada? Kui palju andlikkust, suremist enese minale ja tahtlikkust andestada ning teise põsette pööramist vajad sa selleks, et ära leppida?

Edasiseks uurimiseks: Reaalse tööaja paikapanemine.

Nii nagu möödunud nädala reede edasise uurimise osas nimetatud, on plaanide tegemine kaheteistkümne kuu peale paraja pikkusega aeg. Sõltuvalt sellest, millist tunnistamise ja evangelismi programmi sa kavandad, on ajalised raamid mitmesuguste eesmärkide tegevusliinis ja eelistes erinevad. Ometi on olemas mõned üldised põhimõtted, mida arvestada:

- ❖ Pane kirja, kuhu sa püüad järgmise kaheteistkümne kuu jooksul jõuda. Erista inimeste ja jüngrikooleku soovid, sest ei toimu ju lihtsalt programmide lõpule viimine.
- ❖ Kirjuta välja protseduuride ajajoon. See võib olla nii üksikasjalik kui sulle meeldib, kuid taga, et see poleks liiga põgus. See peaks endas sisaldama peamised väljaõppeajad ning programmi alguse ja lõpu kuupäevad. Pane paika ka hinnangu andmise korrad.
- ❖ Siis kui sa paned kirja programmi põhietapid, taga, et saaks ära määratud, millised üksikisikud või meeskonnad mingi aja jooksul vastutavad.
- ❖ Pane kirja, kuidas su programmi strateegiad sinu koguduse üldise tunnistamise ja evangelismi programmiga lõimuvad. Määratle ära, kuna ja kuidas teised koguduse strateegiad sind toetavad ning millal teevad sinu plaanid koguduse strateegiaid tugevamaks. See aitab sul meeles hoida, et oled osaks suuremast meeskonnast ja vajad koos tegutsemist.
- ❖ Kaalutle tõsiselt, kas su programm on jätkusuutlik või kas kordad seda järgmisel kirikuaastal. See aitab sul määrata, millist jätkuvat väljaõpet või inimeste värbamist on vaja ette võtta. Juhul kui su programm on arenev, on vaja kõiki hindamiskoosolekuid, et edasisele pilku heita.

Küsimused aruteluks:

1. Alljärgnevad väljavõtted näitavad, et Jumalal on iga uskliku suhtes ootused ja Tema on igaühele määranud töö. Mida sa arvad, mida ootab Jumal koguduselt seoses organisatsiooni varustamisega tunnistamisel ja hindadevõitmise töös osalemiseks? Mida saab kogudus teha, et aidata liikmetel mõista Jumala ootusi? Kui peatud alljärgnevatel tsitaatidel, küsi endalt, kuidas neid enda jaoks isiklikult rakendada?

2. „Jumal ootab isiklikku teenistust igaühelt, kellele Ta on usaldanud sellele ajale vastava tõe tundmise. Mitte kõik ei saa minna misjonäridena võõrastele maadele, kuid kõik saavad olla misjonärid oma pere ja naabruskonna jaoks.“ – Ellen G. White, *Tunnistused kogudusele*, 9. kd, lk 30.

3. „Issand annab mingi töö teiste heaks igaühele, kes saab osa Tema armust. Igaüks meist peab seisma oma kohal ja ütlema: „Siin ma olen, läkita mind.““ – Ellen G. White, *Prohvetid ja kuningad*, lk 222.

Meie Suur Arst

Kolmeaastane Jenny ei jätnud kunagi vahele meie külas peetavaid hommikusi ja õhtusi jumalateenistusi. Seetõttu tundsin rahutust, kui teda ühel hommikul kohal ei olnud. “Kus Jenny on?” küsisin ma.

“Ta on haige, õpetaja!” vastas üks poiss.

Pärast jumalateenistust läksin Jennyt vaatama ning leidsin ta lamamas nende pere ühetoalises majakeses, valust vändunud. Palvetasin tema pärast ja segasin tema jaoks rohu ravimtaimedest. Peagi suikus Jenny unne.

Kui pärastpoole Jennyt uuesti vaatama tulin, leidsin tema kodust mitu traditsioonilist ravitsejat. Nad viisid läbi ohvreid ja rituaale Jenny ravimiseks. Teadsin, et kui püüan neid vale-ravijaid peatada, võidakse mind tappa. Leidsin Jenny ema maja eest istumast ja ütlesin talle: “Meil tuleb palvetada taeva Jumala poole, et Jenny paraneks. Tema on meie tõeline Arst, suurim kõigi ravijate seast.” Naine vaatas mulle otsa, justkui tahtes öelda: *Sina oled siinkandis uustulnuk. Sa ei tea, et me viime selliseid rituaale läbi iga kord, kui keegi külas haige on.*

Palvetasime sellel päeval koolis Jenny pärast. Kuid pärast kooli ütles Jenny vend mulle: “Mu isa käskis sulle öelda, et sa täna meie majja ei tuleks, sest sa segad ravijaid.” Mu süda värises. Tahtsin aidata, aga ei suutnud. *Issand, palvetasin ma, palun aita Jennyt. Kui see on Sinu tahtmine, tee ta terveks. Aita tema vanematel mõista, et Sina oled õige Jumal.*

Jenny olukord aga halvenes ning perekond viis ta metsa, et ta oleks seal lähemal vaimudele, keda nad kummardasid. Ravitsejad jätkasid oma ohverdamisi ja meie palvetasime jätkuvalt Jenny pärast.

Kaks päeva hiljem, kui valmistusime hingamispäeva vastu võtma, ilmusid meie uksele laialt naeratav Jenny ja tema ema. “Tegime kõik, mida meie kombes ette kirjutasid, aga Jennyl ei läinud paremaks,” rääkis ema. “Lõpuks palvetasime sinu Jumala poole ning Jenny valu kadus. Järgmisel hommikul ärkasime selle peale, et Jenny laulis sinu õpetatud laule. Ma kuulsin, kuidas ta tänas Jumalat selle eest, et Jumal ta terveks tegi. Siis tuli ta minu juurde ja küsis: “Ema, kas võime nüüd koju minna? Ma tahan jumalateenistusest osa võtta.”

Täna käib kogu Jenny perekond küla kirikus jumalateenistustel. Nad katsevad saada ristitud niipea, kui võimalik.

Teie misjoniannetused toetavad adventistide kolledžeid ja ülikoole kõikjal maailmas, sealhulgas Mountain Wiew'i Kolledžit Filipiinide lõunaosas, mis abistab igal aastal tosinkonda õpilasmisjonäri. Tänu teie annetustele muutuvad paljude elud.

Elsa Malig-on oli siis, kui ta selle loo kirjutas, SULADS, see tähendab Mountain View Kolledži õpilasmisjonärist õpetaja Filipiinide lõunaosas.

Armastav vastus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1Jh 4:18, 19; Rm 3:19, 20; Jh 15:13; Rm 5:6-8; Jh 6:28, 29.

Meelespeetav tekst: „Kui te armastate mind, siis pidage mu kärke!“ (Jh 14:15).

Juhtmõte: Peaksime töötama selle nimel, et võita inimesi Kristusele; igaühel meist on vaja endalt küsida, mis motiveerib meid seda tegema?

Kuigi enamasti arvatakse, et käesolev meelespeetav salm viitab kümnele käsule, on teisigi korraldusi, mis puudutavad samavõrra teemat „minge siis ja tehke jüngriteks kõik rahvad“ (Mt 28:19, 20).

Meid peaks tunnistamisele ja evangelismile ajendama eeskätt Jumala arm meie vastu, mitte süütunne, pelk kohustus või võlg. Pole vaja olla käitumisalane asjatundja, teadmaks väga hästi, et kõik, mida inimestena teeme, on vastus millelegi. Sama kehtib ka meie tunnistamistegevuses ja evangelismis kaasalöömise kohta. Saame oma ajendid välja selgitada lihtsalt sellega, kui küsime endalt, miks teeme seda, mida teeme. Miks lööme kaasa koguduse tunnistamistöös ja evangeelsetes strateegiates? Või, tõsi seegi, miks me kaasa ei löö?

Sellel nädalal avastame Issanda töösse asumise õiget motiivi ning toome esile ka ohud, mis tekivad valel ajenditel (nagu näiteks kohustusest, süütundest või häbist tingitud) töötamise puhul. Uurime, miks peaks tunnistamine ja evangelism olema meie armastav vastus Jumala antud päästeannile.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 9. juuniks.

Kas sa oled kunagi mõelnud, miks näib vahel olevat nii keeruline motiveerida inimesi osalema koguduse pikaajsetes programmides? Võib-olla leidub vastus selles, kui mõtleme mõnele teisele olukorrale, kus kõrge motivatsiooni ja pühendumise määr on väga ilmne. Mis ajendab lapsevanemat andma ära üht oma neeru selleks, et päästa oma lapse elu? Miks on emad ja isad nõus elama kasinalt selle nimel, et pakkuda oma lastele parim saadaolev haridus? Kas lapsevanemad teevad seda sellepärast, et tunnevad ennast süüdi olevat, kui nad nii ei tee? Kas nad arvavad, et võlgnevad selle oma lastele? Muidugi mitte.

Kuigi lapsevanematel on vastutustunne oma laste hea käekäigu ees, on kindlasti suurimaks motiveerivaks jõuks armastus. Nad teevad seda, mida teevad, sellepärast et nad armastavad. Me ei saa iialgi liiga palju korrata mõtet: *kõik, mida Jumalale teeme, on ajendatud armastusest, kuna me teame, et Tema armastab meid.*

Loe 1Jh 4:18, 19. Mida need salmid tähendavad? Kirjuta see tähendus oma sõnadega välja.

Põhjus, miks armastame Jumalat, peaks peituma selles, et Tema armastab meid. Jumal oli olemas enne meid ning Tema on meid armastanud inimkonna loomisest alates. Armastus saab olla ainult millegi tulemus ja armastusele vastab ainult armastus. Viljatu on olla kuulekas suurele evangeeliumi korraldusele mingil muul põhjusel kui armastus. Just seepärast on vaimulik ettevalmistus väga oluline, kui asume kaasa lööma tunnistamises ja evangelismis.

Meie armastus Jumala vastu ja valmisolek töötada koos Temaga hingede päästmisel sõltub sellest, kuidas me Teda tunneme. Ei ole just tavapärane armastada inimesi, keda me ei tunne. Seepärast on ülioluline Jumalat isiklikult tunda, et siis Talle armastuses kuuletuda.

Mida väljendavad järgmised salmid meile Jumala armastamise, Temale kuuletumise ning Tema nimel töötamise motivatsiooni kohta? Jos 22:5; Lk 7:41-43; Jh 14:23; 2Kr 5:12-18.

Armastus ja kuulekus on lahutamatud niikaua, kui need esinevad selles järgnevuses. Jumala tõelise armastamise tulemuseks on alati kuulekus Tema ilmutatud tahtele, kuid kuulekus ei vii tingimata armastamiseni (kuigi võib seda teha). Juhul kui tahame, et inimesed töötaksid Jeesusel, tuleb meil aidata luua neil armastav suhe Temaga.

Kui palju ajendab Jumala armastamine sind tegema seda, mida sa teed? Kas see motiveerib sind kõiges? Mida räägib su vastus sinu ja Tema vahelisest suhtest? Mis vajab muutmist?

Esmaspäev, 4. juuni

Mitte süütundest

Sajandeid on süüd kasutatud selleks, et motiveerida inimesi tegutsema. Evangelisatsiooni juhtivad inimesed on sageli meile meelde tuletanud, et Jumal on andnud meile kohustuse ning meil tuleb kasutada oma Jumalast antud vaimuande ja oskusi. Meile öeldakse, et Jumal ja kogudus sõltuvad meist. Juhul kui Jumal on teinud nii palju selleks, et meid päästa, kuidas saaksime meie jääda evangeelses mõttes tegevusetuks? Kõik sellised püüded meie tegutsema kutsumiseks on kahtlemata esitatud parimat soovides, kuid need mängivad peenelt meie süütundel ja Jumalale võlgu olemise tundel. Motivatsioon näib alati muutuvat vastassuunaliseks siis, kui võtame rõhu sellelt, mida Jumal on meile teinud, ja rõhutame seda, mida meie peame tegema.

Loe Rm 3:19, 20. Mida pidas apostel Paulus silmas, kui ta ütles, et kogu maailm on Jumala ees süüalune? Mis on asja tuum?

Sellisena, kuidas Paulus kasutab antud lõigus sõna *süüalune*, kannab see vastutavuse mõtet. Ta on juba Rm 3:10 väitnud, et „ei ole õiget, ei ühtainustki“, ning kinnitab 19. salmis, et Seadus teeb „kogu maailma“ Jumala ees süüaluseks.

Käsu otstarvet võrreldakse sageli peegluga, mis näitab meie patust olukorda, kuid ei suuda anda puhastavat seepi ja vett. Jumala Seadusele otsa vaadates saame teadlikuks oma patususest ning samal ajal tõmmatakse meid Päästja juurde, selleks et saaksime Temalt tasuta andestuse ja puhastamise.

Pärast seda, kui tuleme Kristuse juurde, ei motiveeri meid enam süütunne, kuna süü on ära pestud, Jeesuse õigusega kinni kaetud. Me seisame Tema ees täiuslike ja süütutena ning andestuse saanutena. Jah, me oleme patused, kuid meile on andestatud, meie süü on lepitatud; nüüd – põhinedes päästel, mis on Kristuse kaudu meie oma – oleme motiveeritud teistele tunnistama seda, mida Kristus on meie heaks teinud.

Loe Jk 2:10. Millist peamist mõtet püüab Jaakobus siin välja tuua? Kuidas selgitaksid seda salmi äsja usklikuks saanule?

Tõsiasi, et vääratamine ühesainsas asjas mõistab inimese süüdi vastuhaigus Jumalale, kes on kogu Seaduse autor, kriipsutab alla tõsiasi, et on tagajärjetu püüda Jumala poolehoidu saavutada Seaduse pidamise kaudu. Seadu-

sest kasvõi väheselgi määral üleastumine näitab südames olevat soovi teha pigem enda tahtmist kui Jumala oma.

Oma väärtegused tunnistades tuleb sul allutada need Jeesusele, nõutada Tema õigust, andestust ja armu sellest hoolimata, kui vääritu sa oled. Lõpuks oled sa ju eksinud, oled *vääritu* palju rohkem, kui sa suudad ette kujutada. Vastasel korral ei oleks sulle pakutav pääste armust, vaid Jumal võlgneks sulle (vaata Rm 4:1-4), ja kas sa tõesti arvad, et Jumal võlgneb sulle midagi?

Teisipäev, 5. juuni

Motiveeritud teenima

Mida arvaksid sa inimesest, kes pidevalt ja valjuhäälselt teatab, et on motiveeritud, kuid ei püüa midagi ette võtta? Mida arvata kellestki, kes väidab end olevat pühendunud, aga ei näita kunagi, millele või kellele ta on pühendunud? Nagu oleme juba näinud, on armastus võimsaim ajend, kuid ainult oma armastuse kuulutamine, kasvõi Jumala armastuse kuulutamine, on mõttetu, kui me armastuses ei tegutse. Teisiti öeldes, me ootame, et armastus avalduks tegudes. Selles mõttes on armastus tegus sõna, kuna see avaldab ennast armastavates tegudes.

Loe Jh 15:13 ja Rm 5:6-8. Milliselt avavad need salmid meile Jeesuse armastuse, nii nagu see avaldus Tema tegudes? Kuidas tuleks meil oma elus rakendada siin avaldatud põhimõtteid?

Missugune imeline Päästja on Tema, kes andis vabatahtlikult oma elu sellepärast, et Ta meid nii väga armastab. Siin on ülim näide sellest, kuidas armastus sunnib kedagi, kes armastab, tegutsema nende heaks, keda ta armastab? Mis siis, kui Jeesus oleks töötanud meile oma armastust ja jäänud taevasse? Mis siis, kui Ta oleks küll rääkinud meile oma armastusest, kuid poleks andnud töötust ega meie eest hoolitsenud?

Loe Jh 14:21. Mida räägib see salm meile nii Jeesuse kui ka meie armastuse väljendumisest tegudes?

Me räägime siin armastusest, kuid mitte ainult sellest: räägime armastavast suhtest. Igasuguses armastavas suhtes teeb meie motivatsioon heameelt sellele, kes on meie armastuse objekt. Jeesuse otsustavat päästetööd meie heaks motiveeris ainult Tema armastus Jumalaga sideme katkestanud inimsoo vastu. Kõigel, mida me iganes Jumala nimel teeme, peab olema sama ajend, vastasel juhul kõneleb see, et me ei mõista tegelikult, mida tähendab olla armastavas suhtes Jumalaga. Jumal soovib, et lööksime kaasa tunnista-

mises ja evangelismis, kuid mitte sellepärast, et mõtleme, nagu võlgneksime selle Talle. Tema igatseb hoopiski, et oleksime Temaga seotud, nii et see sunniks meid tegema kõike, mis Talle meeldib, ning olema ühel lainel sellega, mis on Tema jaoks tähtis. Jumal soovib, et me Teda armastaksime piisavalt, sirutumaks inimesteni, keda Tema armastab.

Kuidas saame olla kindlad, et kuuletume Jumalale õigel ajendil? Kas saame olla kaasinimestele õnnistuseks ka siis, kui meie tegudel on ebaõige ajend? Juhul kui nii, siis kuidas? Kas valel põhjusel tehtud õiged teod on üldse õiged teod? Olgu su vastus missugune tahes, esita see hingamispäevase arutluse ajal klassis.

Kolmapäev, 6. juuni

Käsumeelsuse lõks

Üks inglise vanasõna ütleb: „Tasuta lõunaid ei ole olemas.“ Mõte on selles, et juhul kui sa midagi tasuta saad, ei ole see tegelikult tasuta, sest kunagi, kuidagi, millalgi tuleb sul maksta või tagasi maksta. Teooria, et midagi pole kunagi tegelikult tasuta, on peenelt imbunud kristlikku mõtteviisi sellises ulatuses, et paljud püüavad ära teenida Jumala päästet Tema tahte kuuletumise kaudu.

Legalism, käsumeelsus kristlikus sõnavaras kirjeldab inimeste arusaama, et usklike kuuletumise tõttu Jumalale mõistab Jumal nad õigeks. Kuigi Jumala arm ei heida kõrvale Tema ootust sõnakuulelikkusele, põhineb pääste ainult sellel armul ja mitte millelgi muul, kindlasti mitte millelgi, mida meie teha saame.

Mida räägivad alljärgnevad salmid pääste varest käsitlemisest, mis paljude meeli vägagi valdab? Kuidas saame ise pääseda samasuguse mõtlemise lõksust? Miks on tegelikult nii kerge niiviisi mõelda?

Rm 10:1-4

Rm 11:5, 6

Gl 2:16

Käsumeelne religioon pöörab inimese tähelepanu pigem isiklikule sooritusele (ja sageli ka kaasinimeste sooritustele) kui evangeeliumi toimele. Käsumeelne hoiak võib teha ülbeks ja uhkeks need, kes on nii pimestatud, et peavad ennast piisavalt pühaks, saamaks päästetud. Või, mis on sama halb, käsumeelne suhtumine võib teha julgusetuks ja viia meelegeitusesse need, kes mõistavad, kui kaugel nad jumalikust normatiivist tegelikult on. Mõlemal juhul on tegemist lõksuga, millest tuleb hoiduda, eelkõige sellises koguduses nagu meie, kus käsule kuulekas olemine evangeeliumist arusaamise juures on niivõrd tähtsal kohal.

Loe Jh 6:28, 29. Kuidas väljendas Jeesus neis salmides tõde päästest usu kaudu? Mida ikkagi tähendab uskuda „temasse, kelle ta on läkitanud“? Kuidas

peaks selline usk ilmnema meie elus? Kui hästi ilmutad seda usku sina, eriti siis, kui mitte keegi ei vaata?

Neljapäev, 7. juuni

Vabadus olla ori

Piibel esitab selgesti, et kord olime patu orjad, kuid Kristuse läbi on meid lahti lastud (Rm 6:6), vabastatud (Gl 5:1), välja tõmmatud (1Ts 1:10), lapsendatud (Rm 8:15) ja uuesti sünnitatud (1Pt 1:23).

Jumala tulus tööline on see, kes on andnud oma möödaniku Tema kättesse ning võtnud vastu Tema väe tegutseda praegu ja tulevikus. Teisiti öeldes, need, keda Kristus on vabastanud, on võimelised olema Tema orjad. Juhul kui me seda tõde ei mõista, võib näida kummaline, et vabastamine viib orjaks saamiseni, kuid see on sama tõene kui järgmised kõnekäänud: „Selleks, et olla vaimulikult täidetud, tuleb meil endast pidevalt tühi olla!“ ning „Pidev alistumine on tee võidule.“

Loe Fl 1:1; Jk 1:1 ja 2Pt 1:1. Mida mõtlesid Paulus, Timoteos, Jaakobus ja Siimon Peetrus siis, kui nad kuulutasid ennast Jumala ja Jeesuse Kristuse pärisorjadeks? Kuidas peaksime mõistma neid mõtteid enda jaoks?

Pärisori ehk ori oli tavaliselt peremehe omand, kelle heaks teda töötama sunniti. Kristlikus mõttes Peremehe heaks töötamine on täielikult vabatahtlik valik. Jumal armastab meid liiga palju, selleks et meie tahet sundida. Siis kui Timoteos, Jaakobus ja Siimon Peetrus selliseid sõnu kasutasid, väljendasid nad oma täielikku samastumist Kristuse ja Tema suundumusega. Nad kuulutasid Ta oma tagasihoidmatu teenistusega enda Issandaks. Nad ütlesid iseenda tähtsusest lahti selleks, et kaasinimesed saaksid pöörata pilgu ainult Jeesusele. Selline pildike orjusest näitab meile, et pühendunud järelkäijate isetus teenistuses avaldub nende ustavus ja pühendumine.

Loe Jh 8:34-36. Mida räägivad need salmid meile patuorjusest ja teest vabadusse?

Jeesuse kuulajad teadsid vägagi hästi, et orjadel polnud kindlustunnet. Neid võis peremehe tuju järgi müüa, kuid perepoeg oli alati kindel, et kuulub sellesse majapidamisse. Siinkohal kasutab Jeesus tollase orja olukorda selleks, et vajutada mällu ülioluline vaimulik tõde. Juhul kui Jumala Poeg sind vaimulikult patu orjamisest vabaks teeb, oled sa tõepoolest vaba. Ühe päriselt vabastatud orja jaoks oleks ebaharilik ennast vabatahtlikult jälle orjusesse panna, kuid vaimulikus mõttes toimub nii just siis, kui meid vabastatakse

patuorjusest ja me saame Kristuse orjadeks (Rm 6:17, 18). Kui oleme vabad asjadest, mis sunnivad meid keskenduma enesele, oleme vabad märkama teisi ning seda, mida omame, mis võib kasuks tulla teistele. Selles peitub teiste teenistuses elamise võti.

Reede, 8. juuni

☀️ 22:24

Edasiseks uurimiseks: Et sammu pidada

Nii nagu igasugune hea mootorsõiduk lõpuks laguneb, kui puudub regulaarne hooldus, on paljud head ja väärikad koguduse töölised põiganud teelt välja regulaarse sihikindla hoolduse puudumisel.

Selleks, et oma töö tervena ja õigel rajal hoida, mõtiskle alljärgneva hooldusnimekirja üle:

- ❖ Säilita oma isiklik side. Meenuta endale sageli, et teed koostööd Issandaga.
- ❖ Säilita oma isiklik visioon. Kas sa ikka veel tajud oma teenistuse olulisust? Kas sinu sihid on sama selged ja tugevad nagu siis, kui sa selles teenistuses kaasa lööma hakkasid?
- ❖ Säilita oma suhtlemisvõime. Regulaarne aruandlus on tähtis jätkuva toetuse saamiseks. Inimesed on hõivatud ja neile on vaja meelde tuletada, kuidas selline teenistus edasi läheb, ning sedagi, kuidas nemad saavad kaasa lüüa.
- ❖ Säilita oma entusiasm. Kõnekäänd „entusiasmi toidab kõige paremini ainult entusiasm“ vastab tõeale. Osuta jätkuvat huvi oma teenistuse vastu ja ka teised hakkavad huvituma.
- ❖ Säilita oma tulipunkt. Ära lase teistel kohustustel või programmidel enast kõrvale juhtida ning takistada sul panustamast aega ja energiat käesolevasse teenistusse, millega on vaja jätkata ja mida edasi kasvatada.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis läbi vastused teisipäevase osa lõpuküsimusele.

2. Millise valguse heidab järgnev tsitaat seosele Jumala armastamise ja Tema teenimise vahel? „Valvav kristlane on töötav kristlane ning püüab teha kõik temast sõltuva, et viia edasi evangeeliumitööd. Sedamööda, kuidas kasvab tema armastus Lunastaja vastu, kasvab ka armastus kaasinimeste vastu.“ – Ellen G. White, *Apostlite teod*, lk 261.

3. „Need, kes pole iial kogunud Kristuse õrna, võitvat armastust, ei suuda juhtida ka teisi eluallikale. Kristuse armastus südames on vägi, mis mõjub ilmutama Teda kõnes, kaastundlikus, õrnas meelsuses, nende ülespoole aitamises, kellega suhtleme. Kristlik tööline, kes tahab töös edu saavutada, peab tundma Kristust.“ – Ellen G. White, *Apostlite teod*, lk 550, 551. Rääkige klassis mõni isiklik kogemus Jumala armastusest ja sellest, kuidas olete seda enda jaoks tundma õppinud.

Homne annetus: **Kohalik kogudus**

Aga nüüd ma näen

Dilip Tapu oli kaotanud nägemise ning tema tulevik näis sünge. Poisi vanemad olid viinud teda paljude Kirde-India arstide juurde, kuid mitte keegi neist ei suutnud talle nägemist tagasi anda. Vanemad leidsid ühe erikooli pimedate jaoks, kus Dilip saaks õppida pimedate kirja. Kuid varsti pärast seda, kui Dilip sinna läks, kool suleti ning purunesid perekonna lootused, et nende poeg saaks mingitki haridust.

Kuna Dilipil polnud midagi muud teha, käis ta läbi tänavalastega ning sat-
tus varsti sõltuvusse näärimistubakast. Sageli varastas ta ema tagant riisi ja müüs seda, et tubakat osta. Ta avastas, et saab teenida mõned ruupiad, lauldes tänaval ja rongis populaarseid laulukesi, kuid siis, kui ta raha ühel päeval ära varastati, pöördus ta lööduna koju tagasi. Ta oli 10-aastane.

Üks mees pakkus poisile abi, kuid viis ta lihtsalt oma koju ja sundis teda väikese toiduportsu eest enda heaks töötama. Dilip põgenes ning läks koju tagasi. Ema rääkis pojale, et oli leidnud kooli, kus poeg saaks õppida. "Sinu elu läheb paremaks," kinnitas ema. Dilip ei tahtnud veelkord kodust lahkuda, kuid kuuletus.

Poiss saabus oma uude kooli ja kuulis lapsi laulmas. Ta ei tundnud laule, mida nad laulsid, kuid meloodiad meeldisid talle. Dilip taipas peagi, et kooli pidasid kristlased, temal aga olid kristlaste suhtes eelarvamused. Ta seisis vastu õpetaja püüetele teha poiss Päästjaga tuttavaks ning üritas isegi saavutada enda koolist väljaheitmist sellega, et kirjutas õpetaja kohta midagi halba. Vihastamise asemel andis õpetaja talle andeks ja vestles temaga sõbralikult.

Tasapisi tajus Dilip, et need kristlased olid teistsugused kui nood, keda ta oli tundnud. Ta vabandas õpetaja ees, et oli eksinud, ning õpetaja suunas omakorda poissi avama oma südant Jeesusele. Siis aga, kui Dilipi sõbrad ja pereliikmed tema kristlaseks saamisest kuulsid, hurjutasid ja pilkasid nad teda. Oma uuest usust hoolimata võitles Dilip kiusatusega tubaka järele. Ta palvetas meeleheitlikult vabanemise pärast, kuid kulus mitmeid kuid, enne kui himu tubaka järele lakkas.

Siis kui Dilip keskkooli lõpetas, tahtis ta õpinguid jätkata. Tema vanematel ei olnud raha, seepärast töötas ta kolm aastat kirjandusevangelistina, et koguda kolledžisse astumiseks piisavalt raha. Dilip jätkab oma õpinguid Spicer Memorial Kolledžis, kus ta valmistub saama pastoriks.

"Täna Jumalat adventkooli eest, kus ma kohtusin oma Päästjaga," ütleb ta. "Tänu sellele koolile on mu elu muutunud. Nüüd tahan ma Jumala armastust kaasinimestele edasi anda."

Adventkoolid Indias ja mujal maailmas muudavad maailma noorte jaoks teistsuguseks. Täname, et toetate kristlikku haridust oma annetustega.

Dilip Tapu jätkab oma õpinguid Spicer Memorial Kolledžis Indias.

Andke kogudusele teada

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ap 4:1-31; 21:19-25; 1Kr 9:19-23; 4Ms 13:17-33; Ap 11:1-18.

Meelespeetav tekst: „Ja apostlid kogunesid Jeesuse juurde ja teatasid talle, mida kõike nad olid teinud ja mida kõike õpetanud“ (Mk 6:30).

Juhtmõte: Apostlite tegude raamat kui aruanne varakristliku koguduse misjonipüüdlustest on meie jaoks täna õppetunde täis.

Varakristliku koguduse imetusväärne kasv on pannud paljud inimesed Apostlite tegude raamatut uurima. Järelikult on mitmeid koguduse elu valdkondi – näiteks koguduse kasv, välismisjon, koguduse haldamine ja evangelism – uuritud selle raamatu põhjal. Kuigi Apostlite tegude raamatust võib nende teemade kohta leida mitmeid häid mõtteid, on siin teisigi teemasid, nagu näiteks aruandlus, mis pole pälvinud väärilist tähelepanu.

Apostlite tegude raamatu aruandlus toetub evangeeliumide aruandlusele ning näitab, et see tähtis koguduse elu juurde kuuluv tegevus on tunnistamisel ja evangelismis tähelepanuväärselt mõjus. See on üsna lihtne: meil on ainult vaja teada, mis on teoksil, mis toimib ja mis mitte.

Sellel nädalal uurime, kuidas esimesed evangelistid oma juhtidele ja kogudusele tervikuna aru andsid. Sihiks on mõista aruandluse tähtsust ning näha, kus saab see positiivselt kaasa aidata kohaliku koguduse tunnistamises ja evangelismis.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 16. juuniks.

Niipea, kui keegi aruandlust mainib, kujutad sa ilmselt ette paberipoog-naid, mis on täidetud numbrite ja statistikaga ning tõenäoliselt enamasti vaid tolmu koguvad. Aruandlus pole aga siiski kaasaegne leiutis, mis on mõeldud masendama neid, kes tunnistamises ja evangelismis kaasa löövad. See on pii-bellik põhimõte. Nii nagu meie selle nädala meespeetav salm näitab, andsid jüngrid siis, kui nad tulid misjonireisilt tagasi, Jeesusele teada kõigest, mida nad olid teinud ja õpetanud. Sellel näib olevat evangeeliumitöös keskne osa.

Kuigi me ei saa viidata mingile erilisele salmile Piiblis, mis ütleks, et „teil tuleb aru anda, sellepärast et...“ on olemas küllaldaselt tõendeid sellest, et aruandlusel oli tähtis koht nii Vanas kui ka Uues Testamendis. Aruandlus on sündmusteahela üks osa. See tähendab, et keegi valmistab aruande ette, keegi võtab selle vastu, aruannet hinnatakse ning siis langetatakse otsused ja ka-vandatakse tegevused vastavalt sellele, millest aruanne kõneles.

Uuri Ap 4:1-31. Mida andsid Peetrus ja Johannes oma kaaslastele teada ja mida ergutas see aruanne kogudust tegema? Millised õppetunnid on siin meie jaoks?

Mõtle sellele, et ajalehtede, raadio ja satelliittelevisioonita maailmas oli inimese suu põhiline, mille kaudu levitati häid sõnumeid Jeesusest. Juhul kui need algsed usklikud oleksid neile esitatud ähvardustele järele andnud, oleks Jumala poole mõjutamine tõsiselt kahanenud. Niisiis kogunesid nad kokku, kuulasid aruande ära ja otsustasid, mil viisil jääda oma evangeelse kutsumuse juurde.

Kesksel kohal kõiges selles oli mõistagi palvetamine ja Pühakirja lugemi-ne. Juhul kui me sellest loost midagi muud ei õpi, näeme ometi, kui tähtis oli nende jaoks palve ja kindla lootuse panemine Jumala Sõnale. See ei peaks tänapäeval meie jaoks olema sugugi teisiti.

Kuigi meile ei ole antud üksikasju selle kohta, mida nad planeerisid, näitab 29. salm, et ähvardustest hoolimata jätkasid nad Jeesusest rääkimist.

Nii Israeli juhud kui ka juutidest kaasusklikud tsiteerisid Pühakirja, seega näeme, kui tähtis oli see nende usu ja tunnistamistöökaks. Kuivõrd oluline on Pühakiri sinu enda elus? (Vihje: saad vastuse teada siis, kui küsid endalt, kui palju aega sa sellele pühendad.)

Meile tuletatakse pidevalt meelde, et elu enamikes valdkondades on kooskõla võtmeks edukas suhtlemine. Mõeldes koguduseperele, näeme, et tegevusest teada andmine ja tegutsemise tulemused on omavahelise suhtlemise oluliseks osaks. Mitmetes kogudustes tegutsetakse aktiivselt, kuid ainult need, kes on tegevad vastavas teenistusharus, teavad, mis seal toimub. Selle tõttu tunnevad inimesed, kes tegevust juhivad, et sellest, mida nad teevad, huvitatakse vähevõitu. Sellised tunded pole üllatavad, juhul kui juhid ei räägi kogudusega kunagi oma eesmärkidest ja strateegiatest ega anna aru oma tegevusest ja tulemustest.

Loe Ap 21:19-25. Kuidas mõjutas kogudust see, kui nad kuulsid apostel Pauluse misjoniaruannet? Samas on isegi heade sõnumite kõrval ka märke usklike seas esinevast lahkmeelest. Millised need probleemid olid, kuidas Paulus reageeris ja milliseid õppetunde pakub see meile tänapäeval? Vaata ka 1 Kr 9:19-23.

Misjonireisilt Jeruusalemma naasnud Paulus andis aru Jaakobusele ja kõigile vanemaile sellest, kuidas Jumal oli õnnistanud tema teenistust paganate hulgas. Kui Paulus puudutas ükshaaval evangeeliumi paljusid edusamme, lasid koguduse juhid kuuldavale iseenesliku ja ehtsa tänu Jumalale.

Samas aga võib ka Pauluse tunnistuse heade sõnumite hulgas märgata lahknevuse ja segaduse ilminguid.

„Paljud juudid, kes olid evangeeliumi vastu võtnud, pidasid ikka veel tseremoniaalkäsu nõudeid ning olid isegi liiga tahtlikud minema ebamõistlikele kompromissidele, lootes sel teel võita oma kaaslaste usaldust, kõrvaldada nende eelarvamused ning võita ka neid endid usule Kristusesse kui maailma Lunastajasse. Paulus mõistis, et seni, kui paljud juhtivad liikmed Jeruusalemma koguduses tema suhtes eelarvamusi hellitavad, teevad nad pidevalt tema tööle takistusi. Ta tundis, et kui ta mõne mõistliku järeleandmisega võiks võita nad tööle, kõrvaldaks see suure takistuse evangeeliumitöö edukäigu eest teistes piirkondades. Kuid Jumal ei olnud andnud talle õigust anda järele nii palju, kui nad nüüd teda veensid tegema.“ – Ellen G. White, *Apostlite teod*, lk 405.

Tänapäeval võitleme samuti meie keskel olevate lahknevustega küsimuses, kuidas parimal moel inimesteni jõuda. Millised on mõningad võitlused just selles maailmas, kuhu sinu kogudus kuulub, ja kuidas saad sa aidata kaasa lahendust leida?

Alati ei ole näha, kui tähtis on tunnistamises ja evangelismis aruandlus, järelikult ei tehta seda alati. Meie kaasaja kiires elus pannakse väärtused paika nende arvatava tähtsuse järgi. See, mis näib olevat aja ja jõupingutuse raiskamine, ei pälvi kuigi palju meie aega ja tähelepanu. Seepärast tuleb esile tõsta aruandluse vajadust. See tähendab, et koguduseliikmeil on vaja näha, mida saavutab mingi aruande hindamine.

On erinevus külmade kalkide faktide ettelugemise ning selle vahel, kuidas räägitakse tegevustest, mida need faktid iseloomustavad, ja tuuakse esile edukat osa koguduse jõupingutustes inimesteni jõuda. Aruandjate kohustus on tagada, et huvi ja rõõm edust, mis tuleneb aruandavas teenistuses kaasa löömisest, saaks edasi antud.

Juhul kui kõrvaldaksime Apostlite tegude raamatust kõik aruanded evangelisest tegevusest, siis millisest huvitavast ja julgustavast informatsioonist me ilma jääksime, mida näiteks järgmised salmid pakuvad? Ap 5:14; 8:4, 12; 11:21; 14:21.

See hämmastav koguduse kasv, millest Apostlite tegude raamat teada annab, ei toimunud lihtsalt niisama. Pühast Vaimust kinnitatuna ning meenutades Jeesuse töotust edust, asusid usklikud tegutsema, mis tõi sellised tulemused. Nad pöörasid tähelepanu sellele, mida saavutada tahtsid, ja mis oli parim viis selleni jõudmiseks. On öeldud, et evangeeliumi kuulutamise kaudu pöördusid paljud mehed ja naised Issanda poole ning said, osana oma jüngriksoleku protsessist, ristitud. See kõneleb aru andmise tähtsusest; tulemused ja tegevus tuleb teatavaks teha nii üksikasjalikult, kui võimalik. Tõsiasi on, et Piibel paneb üksikasjalikumalt kirja tunnistamise ja evangelisest tegevuse tulemused, mitte tegevuse kui sellise.

Need esimesed misjonärid läksid kõikjale, kuhu nad vähegi suutsid, ning jutlustasid Jeesusest ja Tema kuningriigist. Kuna tulemustest kanti ette ja need pandi kirja, eeldame, et need olid võimsaks üleskutseks kuulajatele. See pidev kuulutamine ja tungiv ülesõhutamise tõi koguduse kasvus esile nähtavad tulemused, nagu on kirjas Apostlite tegude raamatus.

Mõistagi julgustab meid see, kui kuuleme lugusid edukatest pingutustest evangeliumitöös. Kuidas aga reageerime siis, kui kõik ei lähe hästi, kui meie plaanid näivad äparduvat, kui tundub, et meie jõupingutused ei tee midagi head? Milline peaks olema meie reageering? Vestelge vastuse üle hingamispäeval kooli klassis.

Kui rääkida motivatsioonist, viitame sügaval asetsevatele põhjustele, miks me midagi usume või midagi teeme. Sama kehtib aruandluse kohta. Kui anname aru, siis teeme seda ühel või teisel põhjusel. Meie põhjuseks võib olla lihtsalt püüe veenda nõukogu jätkama rahastamist. Või anname selliselt aru, et see veenab inimesi programmi sinnapaika jätma või juhte vahetama. Juhul kui aru antakse või infot rõhutatakse valikuliselt, siis võivad otsused, mis sellise aruande hindamisel tehakse, olla kehvapoolsed. Seepärast peab meie aruandlus olema aus ja hea.

Loe 4Ms 13:17-33. Kõik kaksteist maakuulajat nägid ühte ja sama; mis aga pani kaheteistkümnest kaks vastama nii, nagu nad vastasid? Missuguse õppetunni saame täna siit enda jaoks kaasa võtta?

Kuigi Jumal oli töötanud, et Iisraeli lapsed saavad selle maa kindlasti endale, ei olnud mõned maakuulajad selles kindlad. Joosua ja Kaaleb esitasid maa kohta hea aruande ning panid ette seda kohe enda valdusesse võtma minna (30. s). Teised, kes olid koos nendega maa salaja läbi käinud, esitasid halva aruande, rõhutades takistusi, mis maa vallutamisel ees on, ning soovitasid pöörduda tagasi Egiptusesse.

Siis kui meie aruandeid koostame, peame mõtlema Jumala avaldatud tahtele ning tegema seda Tema õnnistuste valgel. Meil ei tule aru anda sellest, kui hästi me tegutseme, vaid kui hästi me Jumala tahtmist täidame (vaata Mt 7:21). Alati on võimalus vaadata evangeeliumitöö viimaseid mudeleid ja mõõta oma edu sellega, kui hästi me sobitume nende põhimõtetega teiste koguduste lõikes. Siis kui anname aru oma näivast edust, oleme ehk rohkem huvitatud edukuse esiletoomisest kui Jumala tahte otsimisest meie koguduse jaoks ja selle taotlemisest Tema armu läbi.

Meie koguduste jaoks on see tänapäeval väljakutse, kus näib, et meid pommitatakse lõpmatute „paremate“ misjonitöö viisidega. Kindlasti nägid Joosua ja Kaaleb maakuulajate aruandes takistusi maa enda valdusesse võtmisel, kuid nad teadsid ka Jumala tahtet. Seega oli nende aruanne oluline, kinnitades inimestele seda, et maa enda valdusesse võtmine oli kindlasti võimalik. Teisest küljest esitasid need maakuulajad, kelle mõttemaailmas ei peegeldunud Jumala tahe, täiesti negatiivse aruande, mis oli arvestatud veenma inimesi, et tagasipöördumine Egiptusesse oli parem lahendus.

Kuidas saavutame tasakaalu usu kaudu elamises, Jumala töötustest kinnihaaramises ja nende kohaselt tegutsemises – vastandina eelarvamustes elamisele ja tegevustele, mis ei pruugi olla arukaimad, vaid kasutavad kõhklust Jumala

„juhtimise“ suhtes, selleks et seda hukka mõista? Kuidas saame teha esimesena nimetatut ja vältida teisena nimetatut?

Neljapäev, 14. juuni

Andes au Temale

Mõned inimesed kõhklevad edukat aruannet esitamast sellepärast, et nad peavad seda omamoodi inimlikest saavutustest kiitlemise vormiks. Tegelikuses aga saab ustava aruandluse kaudu austatud Jumal, ning Tema kogudus saab usul julgustatud ja asub otsustavalt Tema tööd jätkama. Ehkki vastab tõeale, et mõnel puhul võib keegi aru anda mitte niivõrd auandmise motiivil, ei peaks see peatama alandlikke usklikke jutustamast võimsaid asju, mida Jumal on nende kaudu korda saatnud siis, kui Tema on andnud neile jõu olla Tema tunnistajaks ja evangelistiks. Juhul kui seda tehakse alandlikkuses, entusiasmiga ja armastusega, saab aruanne ka kaasliikmeid koguduse evangelis- mis ja hingedevoitmises paljuski kaasa lööma julgustada.

Loe Ap 11:1-18. Kuidas reageerisid Jeruusalemma koguduse juhid ja liikmed apostel Peetruse aruandele paganate seas tehtavast tööst? Kuidas saavad seal ilmnunud põhimõtted olla meile tänapäeval kasuks?

Peetrust ning teisi, kes olid hakanud tunnistama ja evangelisatsiooni te- gema juutlikest ringkondadest väljaspool, oli tabanud kriitika; nüüd aga, Peetruse aruande tulemusel Jeruusalemma koguduses, kriitika vaibus ning juudisoost kaasusklikud austasid Jumalat.

Meie tänapäevase mõtlemisega pole kuigi kerge mõista tollal kaalul olnud teemasid. Muidugi peab evangeelium jõudma iga inimeseni, juudini ja paga- nani – isegi juhul, kui „juutideni esmalt“ (Rm 1:16). Igaüks teab seda. Apost- lite tegude raamatu kontekstis aga nõudis mõte lepingutöötusest, mis nüüd ulatus ka paganateni, väga suurt pööret juutlikus mõtteviisis. Jumala tege- vusest ja õnnistustest aru andmise tulemusena omandasid koguduseliikmed uue arusaamise Jumala soovist päästa kõik inimesed kõikjal, ehkki Jumala plaanis oli algusest peale olnud alati päästa igaüks, keda päästa saab (Ef 1:1-4; Js 53:6; Hb 2:9).

Ühel keskmisel lugejal kulub umbes kaks minutit selleks, et lugeda Peetru- se aruannet Ap 11:1-18. Võime julgesti oletada, et tema aruanne ja sellest tulenevad küsimused ning edasised aruande selgitused võisid kesta tunduvalt kauem. Kuigi Peetrus osutab aruandes endale ja kuigi mõned liikmed võisid öelda: „Hästi tehtud, Peetrus!“ anti kogu au Jumalale ning koguduse juhid said julgustatud sellest, et nad mõistsid paremini evangeeliumi kohustust – kogu maailm on tööpõld.

Edasiseks uurimiseks: Oma tööst aru andmine.

Nagu oleme sellel nädalal vaadelnud, on teistel vaja teada, mida sa teed. Eriaruanded, nagu kohalkäijate arv ja rahaline seis, on kindlasti vajalikud. Samuti on vajalik, et sa esitaksid aruande koguduse misjoninõukogu ja koguduse juhatuse koosolekul. Kui suusõnaline aruanne võib puudutada lühidalt põhilisi punkte, tuleks võimalusel esitada aruanne ka kirjutatud kujul, kus leidub rohkem üksikasju.

Selline teave hoiab inimestes alal huvi sinu tegevuse vastu ning võimaldab julgemat kaasalöömist, otseselt aga hõlbustab see hinnanguandmist ning tulevasi kavasid ja suuniseid.

Taga, et sinu aruanded oleksid koguduse evangelisatsiooni plaanidele kohases lugupidavas vormis. Selgita, kuidas on sinu teenistus osaks strateegiast, mis taotleb koguduse poolt püstitatud eesmärkide elluviimist.

Pane proovile oma aruandluse motivatsioon. Mil määral keskendud sa Jumala tahtele oma koguduse suhtes ja hingedevoitmisele?

Küsimused aruteluks:

1. Võta käsile teispäevase osa viimane küsimus. Kuidas anname aru „halbade uudistest“? On lausa loomulik, et me räägime edust, mida kogeme. Inimesed teevad seda ka ilmalikus elus. Kuid kuidas on lugu evangeliumitöös? Mida me teeme siis, kui koguduse programm ei toimi? Kuidas peaksime selle üle arutlema ja seda üle vaatama, nii et vajalikud muutused teostuksid? Arutlege ka selle küsimuse üle, et edu evangelismis omistame Issandale, aga keda süüdistada siis, kui miski ei lähe hästi.

2. Vaata teemasid, mis olid kõne all neljapäeval: juudisoost usklike suhtumise muutumisest paganate seas tehtava töö suhtes. Vaata ringi oma koguduses, kultuuris ja ühiskonnas. Ükskõik, kui dogmaatiliselt võime kinnitada oma uskumust, et evangeelium on kogu maailma jaoks, võivad ju meie oma kultuurilised või sotsiaalsed eelarvamused vajada sama muutust, mida kogesid need varakristlikud juudisoost usklikud. Millist muutust võiksime vajada oma suhtumises?

3. Kuigi käesoleva nädala sisuks oli evangeelsest tegevusest aru andmine, mõtle kogu mõistele tervikuna – igasugusele aruandlusele igasuguses olukorras. Kuidas saame tagada, et oleme alati ausad ja usutavad ega edasta ebaausat infot selleks, et saada midagi, mida tahame, hoolimata sellest, kui vildakad on meie sõnad? Miks on seda nii kerge teha ja miks on nii kerge seda tehes ennast ninapidi vedada?

Armastusega kogudusse

Stephanie elab Taanis, ilmalikustumise poolest tuntud riigis. Siis kui Stephanie koges põhikoolis kiusamist, läks ta üle adventistide kooli. Kuigi ta leidis alguses kummalise olevat, et koolis oli nii palju usuõpetuse tunde, hindas Stephanie õpetajate ja õpilaste lugupidavat suhtumist. Ta sai koolis kiiresti sõpru ning mitmed neist kutsusid teda kirikusse. “Tundsin huvi, mida adventistid usuvad,” ütleb Stephanie, “seepärast läksin.” Ta märkas, et sõprade perekonnad näisid olevat väga õnnelikud. Tema pere seda polnud. “Otsustasin, et nende õnnelike perekondade põhjuseks peab olema nende kogudus, niisiis võtsin ette asja uurida.” Üsna varsti andis Stephanie oma elu Kristusele.

“Alguses ei teinud mu vanemad suuremat numbrit sellest, et ma kirikusse läksin,” ütleb ta. “Mu isa isegi sõidutas mind sinna. Aga siis, kui palusin ristimist, ei olnud mu vanemad sugugi rõõmsad. Mina aga olin juba otsuse langetanud.”

Tüdruk lõpetas põhikooli ja pani ennast kirja adventistide internaat-keskkooli, et ta saaks oma sõprade juurde jääda. Stephanie leidis tasakaalu, mida vajas, õpetajate ja õpilaste peres, kes üksteisest tõeliselt hoolisid.

“Palusin jätkuvalt oma emalt, et nad lubaksid mul saada ristitud,” ütleb Stephanie. “Kuid ema keeldus. Lõpuks lubas ta mul hakata adventistiks siis, kui olin 17-aastane. See on parim otsus, mille olen teinud.”

Stephanie lõpetas adventistide keskkooli ning edastab nüüd oma usku selle linna kohvikikiriku kaudu, mille lähedal asub tema ülikool.

“Kohvikirikusse koguneb iga hingamispäeva õhtupoolikul umbes 30 noort,” ütleb Stephanie. “Meil on kesknädalased palveteenistused ning Piibli uurimine väikestes gruppides, kus jagame seda, mis on meie jaoks oluline. Taanis heitleb enamik kogudusi sellega, kuidas oma väikest liikmeskonda säilitada, kuid meie kasvame ja meie kasv toimub noorsoo hulgas! Meil on poolilmalikud seltsiõhtud, kuhu me kutsume kõiki, kes soovivad tulla.”

Stephanie juhendab mitmetel sellistel teenistustel muusikaosakonda ning on misjonimeeskonna liige, kes püüab linnas pakkuda teadmisi adventismist meelikõitval ja toredal viisil. “Pidupäevadel teeme vahvleid ja meil on oma müügipunkt,” ütleb ta.

Taani on keeruline paik inimeste kirikuga köitmiseks. Stephanie on adventhariduse “saadus” ning tema ja ta sõbrad toovad nüüd Kristust nende inimeste ellu, kes ei tea, et nad Teda vajavad. Teie misjoniannetused aitavad rahastada eksperimentaalseid jumalateenistusi, mis on mõeldud nende tähelepanu köitmiseks, kes püüavad kuidagi täita vaimulikku tühimikku oma südames. Täname, et toetate sellist tööd oma misjoniannetustega.

Kahekümneaastane Stephanie Behrendt elab Jutlandis, Taanis.

Tunnistamise ja evangelismi hindamine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Kr 13:5, 6; Hb 10:24, 25; 5Ms 10:12, 13; Mt 23:15; Ilm 14:6, 7.

Meelespeetav tekst: „Otsekui kuldrõngas või kuldehe on tark noomija kuuljale kõrvale“ (Õp 25:12).

Juhtmõte: Oleks viga asuda täitma Jumala suurt evangelisatsiooniülesannet ilma eelneva põhjaliku hindamiseta.

Liiga sageli rahuldume minimaalsete tulemustega, siis kui saaksime palju rohkem mõjutada, ning meil oleks märkmisväärssem edu, juhul kui oleksime hinnanud eelmisi tunnistamise ja evangelismi pingutusi ning lubanud oma otsustustel mõjutada tulevasi suundumusi ja strateegiaid.

Mõnikord kulutatakse tunnistamisele ja evangeeliumitööle suuri summasid, kuid tulemused on minimaalsed. See on viinud muudatusteni eelarves ja/või protseduurides. Vähemkriitilist meelt kasutades ütleksin, et sellised küsimused peaksid saama pädeva hinnangu osaliseks. Peaksin aga kiiresti lisama, et on võimatu ette näha ühegi programmi kõiki tulemusi, sest saame keskenduda ainult käegakatsutavatele tulemustele (nagu näiteks ristitud inimeste arv) ega ole teadlikud, kui suures ulatuses sai evangeeliumiseeme külvatud. Sellest hoolimata on iga ettevõtmist vaja hinnata viisil, mis püüab seda parema arusaamise juures edendada, mitte kohut mõista.

Sellel nädalal võtame vaatluse alla hinnanguandmise kui piibelliku põhimõtte ning uurime selle väärtust kui toimivat protseduuri tänapäeva kohaliku koguduse elus.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 23. juuniks.

Pühapäev, 17. juuni

Milleks hinnangut anda?

Hinnanguandmine toimub sellest hoolimata, kas me seda tajume või mitte. Hinnanguandjaks ollakse igal hingamispäeval ja igal avalikul koosolekul. Inimesed hindavad sisu, selgust ja isegi jutluse pikkust ning need, kes osalevad avalikel koosolekutel, ootavad kõrgetasemelist asjatundlikkust. Igas kohas ja iga kord, kui rahval on ootused, toimub ka hinnanguandmine. Kuigi me ei saa osutada mingile salmle, mille puhul toimunuks vormikohane hinnanguandmine, on ilmne, et hinnangul oli varakristliku koguduse elus kaalukas roll.

Mida räägivad järgnevad salmid meile hinnanguandmise tähtsusest? Mislaadi hinnangut need välja pakuvad? 1Tm 3:1-13; 1Kr 11:28; 2Kr 13:5, 6.

Siis kui Jumala Sõna seab normatiivi, ootab või kirjutab ette mingi tegevuse või annab korralduse, on meie reaktsioonid hinnanguks avatud. Hinnanguandmine esitab väga tähtsa küsimuse: „Kuidas meil see või teine töö edeneb?“ „Kuidas saame olla veel efektiivsemad?“

Tõsiasia, et Paulus andis diakonite ja kogudusevanemate jaoks kindlad iseloomustavad tunnused, näitab, et leidis aset teatav hinnanguandmine. Seda võiks nimetada ametisse sobimise ja ühtlasi selles töös tõhus olemise hindamiseks.

Loe läbi evangeeliumi levitamise korraldus Mt 28:19, 20. Millise hinnangulise küsimuse esitaksid oma koguduse vastavuse kohta sellele korraldusele?

Jumala sulastena on meile usaldatud mõtmatult väärtuslik evangeeliumi tõde. Pidades silmas tõsiasja, et evangeeliumi sõnum peab jõudma kogu maailma, ei peaks meid üllatama, et Jumalalgi käib oma hindamisprotsess. Jumal on huvitatud selle töö edasiminekest, mille Ta on usaldanud neile, kes on vastanud Tema kutsele olla kaastöölised hingedevoitmisel.

Loe veelkord 2Kr 13:5. Mida see salm sulle isiklikult ütleb? Kuidas saad seda enda kohta rakendada? Milliseid tõendeid on sul selle kohta, et „Jeesus Kristus on teie sees“?

Esmaspäev, 18. juuli

Hinda sõbralikult

Kuigi hindamisega on seotud palju kasulikku, on selle juures olemas ka

mõned hundiaugud, millest peame olema teadlikud ja mida vältima. Juhul kui oleme hindamisel üliaktiivsed ja keskendumine rohkem negatiivsele, võime luua kriitilise õhustiku, mis võtab ära julguse ja vähendab sinu vabatahtlikult kaasalöömise panust. Vältimaks hinnanguandmise tajumist kriitikana, peab sellega kaasnema ehe tunnustus. Tõepoolest, liiga sageli unustame oma töölistega, eriti nendega, kes on tegutsenud neile valitud töös pikka aega, tunnustavalt rääkida. Nad on alati olemas ja teevad oma tööd ning me hakkame ootama, et nad ongi alati kohal oma tööd tegemas. Hinnanguandmine annab sulle võimaluse neid tunnustada.

Millist tunnustust näed järgmistes salmides? Mil moel saad tänapäeval sellist tunnustust anda üksikutele töölistele või meeskondadele? Ap 16:1, 2; Rm 16:1; 1Kr 11:2; Fl 4:14.

Paljudel juhtudel pidi apostel Paulus õgvendama hoiakuid, käitumist või õpetust puudutavaid küsimusi. See näitab, et toimus teatav hinnanguandmine, kuid kus vähegi võimalik, tunnustas Paulus inimesi selle eest, et nad teatasid teda isiklikult, olid Jumalale ustavad ning tegutsesid ustavalt ühes või teises tööharus.

Selleks et anda sõbralikku hinnangut, tuleb meil hinnata nii tulemit kui ka protsessi ennast. Tulemi hindamisel küsitakse, kas planeeritud programm jõudis oma tulemusteni. Protsessi hindamine heidab pilgu projekti korralduses sisalduvale.

Loe hoolikalt läbi Hb 10:24, 25. Mida tähendab selles kontekstis „mõtelda üksteisele“? Missuguseid hinnangulisi põhimõtteid soovitatakse?

Need salmid on enamasti kui soovitus. Need manitsevad meid jõuliselt jälgima üksteise vaimulikku kasvamist ja arengut. Juhul kui peame silmas seda, mida Jumal meilt kristlikus elus ootab, ning täidame ühtlasi vajaduse mõelda sellele, millises punktis oleme igauks oma kogemuses, märkame, et kohane hinnanguandmine ongi ka „üksteisele mõtlemine“.

Mõtle sellele, kui julgustav on, kui keegi sind tunnustab kas või lihtsalt selena, kes sa oled, või siis sinu töö tõttu. Imeteldav on, kui palju saadavad korda vaid mõned lihtsad sõnad! Mismoodi suhtud sina üldiselt kaasinimestesse? Kas sa kaldud olema kriitiline või julgustav? Kui esimest, siis kuidas saad sellist hävitavat iseloomujoont muuta?

Mida Issand küsib?

Loe järgmised salmid ning, meenutades käesoleva nädala konteksti (tegelikult kogu veerandaasta oma), vasta siinesitatud küsimusele: „Ja nüüd, Iisrael, mida nõuab Issand, su Jumal, sinult muud, kui et sa kardaksid Issandat, oma Jumalat, käiksid kõigil tema teedel ja armastaksid teda, ja et sa teeniksid Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest, et sa peaksid Issanda käske ja seadusi, mis ma täna sulle annan, et su käsi hästi käiks?“ (5Ms 10:12, 13).

Kui sul tuleks lühidalt kokku võtta selle kahe salmi tähendus, siis mida sa ütleksid?

Millist Uue Testamendi salmi see sulle meenutab ja miks näitab see meile nendes 5 Moosese salmides sisalduva manitsuse tähtsust?

Salmides on öeldud, et Jumal „nõuab“ (või „küsi“) meilt neid asju. Kuidas tuleks meil selle tähendust mõista “ainult usu kaudu päästmise” kontekstis?

Need salmid tegelevad vägagi meie südame, hinge, armastuse ja hirmuga – kõige sellega, mille üle on sageli raske väljanägemise kaudu otsustada. Millistest meie sisemaailmas toimuva välistest ilmingutest need salmid räägivad? Kuidas sobitub sinne seos sisemise ja välise vahel meie arusaamisega Ilm 14:6-12?

Jeesus andis Mt 23:15-s kirjatundjatele ja variseridele karmi hinnangu nende „tunnistustöö“ ja „evangelismi“ kohta paganate suhtes. Nii et mõeldes enda meelest hästi täita evangeeliumi korraldust, tuleb meil alati meeles pidada neid sügavaid tödesid, mida väljendavad 5Ms 10:12 ja 13. Sest lõppude lõpuks ei taha me ju oma misjoniprogrammidega „sünnitada põrgulis“.

Hinnangu andmine vaimulikule kasvule

„Aga Issand ütles Saamuelile: „Ära vaata ta välimusele ja pikale kasvule, sest ma olen jätnud tema kõrvale! Sest see pole nii, nagu inimene näeb: inimene näeb, mis on silma ees, aga Issand näeb, mis on südames“ (1Sm 16:7).

Käesolevas õppetükiraamatus oleme juba märkinud, et igale eesmärgile, mille püstitab kas kogudus või üksikisik, peab saama anda hinnangu. Samas, kuigi on suhteliselt lihtne jälgida ja hinnata arvulist kasvu, tuleb meeles pida, et kogudus on enamasti vaid numbrid.

On ilmne (või peaks olema), et me ei taha lihtsalt kogudust inimestega täita. Me tahame täita selle inimestega, kelle suhe Jeesusega kasvab, kes armastavad Issandat ning kes väljendavad oma armastust kuuletumises Tema korraldustele. Jäägu meist tegemata see, mida Jeesus ütles kirjatundjate ja variseride kohta, teatades, et nad „rändavad läbi mered ja mandrid“ (see tähendab, asuvad misjonitöö kallale) ning teevad usku pöördunust „kahevõrra niisuguse, kui te ise olete“ (Mt 23:15). Selline karm noomitus nende misjonipingutuste kohta näitab, kui oluline on, et annaksime hinnangu vaimuliku kasvu kohta. Siinkohal ei peaks me jälgima ainult kogudusse tulnute, vaid vast enamgi meie enda kasvu.

Loe Mt 26:41; 1Ts 5:17; Rm 8:6; Ef 6:17, 18; 2Tm 2:15, 16 ja Ps 1:2. Milline vaimulik kasvatus on nendes salmides esitatud põhjal oluline? Mil viisil on need meie vaimuliku kasvu jaoks tähtsad?

Kuidas anname meie kui patused, kes vajavad ise jumalikku armu, hinnangut millelegi nii „raskesti taibatavale“ nagu seda on kaasinimeste vaimulik kasv? Tõsi, et pole kirjapandud vaimulikkuse skaalat, mille kohaselt saaksime hinnata isiklikku kasvu. Seepärast on sobivam ja arukam mõelda sellele, kas iga inimene liigub oma vaimulikul rännakul edasi, mitte aga määrata ära seda punkti, kus ta hetkel on. Vaimulikku rännakut väljendab vaimulik kord, mille omaks võtame. Ülal loetletud salmides esitatud on samuti näidikuks, ometi peame alati olema ettevaatlikud kaasinimeste kogemuste üle otsustamisel. Samas, eriti juhul kui tegeleme uute liikmetega, peaksime lahkelt ja armastaval moel aitama neil mõista, kuivõrd tähtis koht on nende vaimuliku kasvu jaoks palvel, Piibli uurimisel ja sõnakuulelikkusel.

Hinnangu andmine koguduse kasvuks

Seesama põhjus, miks meie kogudus olemas on, on põhjus, miks me hinnangut anname. Usume, et seitsmenda päeva adventistide kogudus kutsuti ellu maailma ajaloo sellel erilisel ajal Jumala plaani kohaselt, et viia evangeelium maailmale. Teisiti öeldes, me oleme olemas selleks, et võita inimesi Jumala riigile.

Loe Ilm 14:6, 7. Kuidas me nendest salmidest aru saame seitsmenda päeva adventistide identiteediga seoses?

Meie tegevuse progressi hindamine võimaldab jääda eesmärgile truuks kõige efektiivsemal viisil. Iga koguduse tegevuse hindamine peaks puudutama seda, kuidas evangelismi ning tunnistamise strateegiad mõjutavad koguduse kasvu. Kuidas aitab see, milles oleme tegevad, meid eesmärgini jõuda?

Loe Mt 6:33; 10:7; 24:14 ja Lk 4:43. Millest need kirjakohtad räägivad? Kuidas peaks nende sisu mõjutama nii meid kui kogudust, kui ka meie misjoni- ning evangelisatsioonitööd?

Ülestähendatud Jeesuse teenistustöö maa peal sisaldab ohtralt viiteid jutlustamisele, kui Jumala riigile hingede võitmise meetodile. Jeesus jutlustas, et Jumala kuningriik on lähedal. Ta nuhtles religiooseid juhte sellepärast, et need Jumala kuningriigi kättesaamatuks ning raskesti sisenetavaks olid teinud. Ta saatis oma jüngrid jutlustama Jumala kuningriigist. Ilmselgelt oli Jeesuse, jüngrite ja koguduse esmane prioriteet võita inimesi Tema kuningriigile.

Teadaanded, kui suur oli nende inimeste hulk, keda kogudusse erinevatel aegadel lisati ning teadaanded sellest, et kogudus kinnitas kanna paganate hulgas, tõendavad, et hinnanguid anti selleks, et määratleda, kuidas oli kogudus edenenud kuningriigi kasvus.

Jeesus esitas väga tugeva ja otsekohese väite selle kohta, et kui sa ei ole Temaga, oled Tema vastu (Mt 12:30), et kui sa ei kogu koos Temaga, pillutad sa laiali. Pane kõrvale oma suusõnaline usu tunnistamine ja oma nimi kogudusekirjades. Kas sa kogud või pillutad? Millest su vastus kõneleb?

Edasiseks uurimiseks: Kutsuda teisi oma tööga ühinema.

Oled sa kunagi kuulnud ühe-mehe-bändist? Sellisel juhul mängib üks mees kõiki pille. Trumm on rihmaga kinnitatud ta seljale ning jalapedaali vajutamisel kõlavad trummilöögid; simblid on kinnitatud ümber põlvede ja nii edasi. Ülekantud tähenduses on ühe-mehe-bändiga tegemist siis, kui üks inimene mängib kõiki osi.

Ühe-inimese-bänd võib kergesti läbi põleda, sest tal puudub meeskonna toetus nii füüsilises kui ka emotsionaalses mõttes. Ühe-mehe-bändid kurdavad vahel koguduse toetuse puudumise üle, kuid kogudust ei ole tõenäoliselt palutud osalema muul viisil kui vaid rahaliselt.

Kui sa oled just teenistust alustanud või kaalud selle alustamist, siis on sulle alljärgnevalt mõned soovitusel selle kohta, kuidas oma tunnistustööd teiste inimeste kaasamisega mitmekordistada.

- ❖ Vaata üle, mida sinu töö kõik tahud hõlmavad ja mitu inimest saab osaleda.
- ❖ Otsusta selle üle, millistes valdkondades on märkimisväärselt abi vaja, ja otsi võtmeisikud, kes neid kohti täidaksid. Mõttele mõnele meeskonnajuhi-le.
- ❖ Valmista küllaltki üksikasjalik visand oma töö kõikidest tahkudest. See visand võib olla kasulik, siis kui sa pead läbirääkimisi meeskonna liikmetega. Nad suudavad täpsemalt mõista, mida sa neilt ootad.
- ❖ Anna regulaarselt aru tervele kogudusele. See annab võimaluse kõigil näha, et sinu teenistus on osa koguduse misjonitööst, tunnistamise ja evangelismi strateegiast, ning on enam tõenäoline, et inimesed löövad kaasa.
- ❖ Pea regulaarseid meeskonna nõupidamisi. Julgusta meeskonnaliikmeid ja heida pilk edasiminekuks. Küsi: „Kuidas on läinud?“ „Mismoodi hetkel läheb?“ ning „Kuidas siit edasi liigume?“

Küsimused aruteluks:

1. Kuna ja kuidas ületad sa piiri hinnangu andmise ja sedalaadi otsustamise vahel, mille eest Pühakiri meid hoiatab?

2. Peatu pikemalt Jeesuse sõnadel, mis on kirjas Mt 23:15. Kuidas saame me kogudusena millegi sellise juhtumist ennetada, eriti siis, kui vastpöördenud on nii innukad? Kuidas saame tagada, et tulisuus suunduks õiges suunas, nii et me ei sünnitaks rohkemaid „põrgulisi“ oma keskele? Kuidas neid põrgulisi kõige kergemini sünnitatakse?

3. Kaalutle oma koguduse praegust tegevust ning paku välja hea hinnanguandmise programm, protsess ja isikkoosseis.

Õppides armastuse õppetunde

Mind määrati Kamerunis ühe suures hädas oleva koguduse pastoriks. Üks mees oli andnud kogudusele maatüki, kuhu kogudus ehitas lihtsa kiriku. Kuid maa üleandmise dokumendid ei olnud ajaks, mil mees suri, lõpuni vormistatud ning lesk tahtis maatükki tagasi saada. Naine esitas kohtusse hagi koguduse vastu ning kohtuotsus määras, et kogudusel tuleb maatükk kas tohutu summa eest ära osta või kahe nädala jooksul vabastada.

Kutsusin koguduseliikmed kokku palvele. Kuid mõned neist olid vihased ja teiste meelest oli olukord lootusetu. Need, kes olid tahtlikud, palvetasid ööd ja päevad, et Jumal sekkuks. Hingamispäeval, enne kinnisvara tagastamise tähtaega, pidasin jutluse Joosuast ja tema “võimatust” olukorrast Jeeriko all. Kutsusin liikmeid üles uskuma, et Jumal saab meid olukorrast samamoodi välja tuua nagu Ta tegi seda Iisraeli lastega Jeeriko all.

Pärast jumalateenistust kutsusin inimesi, kes tahtsid tulla, külastama koos minuga kõnealust naist, kes ei olnud adventist. Mitmed koguduseliikmed keeldusid kaasa tulemast, öeldes, et sellest pole kasu. Tajusin, et just selliste koguduseliikmete armastuse puudumise pärast oli naine maad koguduselt tagasi nõudnud.

Need, kes jäid, palvetasid koos minuga, et Jumal puhastaks meie südame tigidusest ja valmistaks tee. Siis sammusime naise kodu poole. Saabusime ta koju lauluga ning naine istus ja kuulas rahulikult. Ütlesin talle, et olime tulnud vabandama ja temalt andeks paluma, sellepärast et olime teda ebasõbralikult kohelnud. Ma meenutasin tema abikaasa põhjendust see maatükk kogudusele anda ja palvetasin seejärel, et Jumal õnnistaks seda naist.

Vaikus haaras salgakese. Siis ütles naine: “Möödunud nädalal nägin unes, et te tulete täna. Nüüd minge; saate minult hiljem teateid.” Koguduseliikmed jätsid temaga soojalt hüvasti ja lahkusid.

Järgmisel päeval kutsuti mind naise koju. “Olen otsustanud anda kogudusele pool sellest maast, mille mu abikaasa algselt teile andis,” ütles naine. “Kuid teil tuleb rajada sellele maale, mille teile annan, kool, nagu olete kavatsenud.”

Sellel pärastlõunal oli meil kirikus palve- ja tänujumalateenistus. Paljud tunnistasid üles oma uskmatuset ja ebasõbralikkust, mida nad naise suhtes olid üles näidanud. Ja kõik tänasid Jumalat, et ta koguduse päästis. Koguduseliikmete suhtumine muutus, nad külastasid nüüdsest sageli seda naist ja kutsusid tema peret kirikusse.

Täna sel päeval teenib adventkool sealset kogukonda ning koguduseliikmed on saanud hea õppetunni armastusest, andestusest ja usust.

Yves Mbende on Kamerunis asuva Cosendai Adventülikooli kaplan.

Alaline töö

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Jh 4:7-30; Ap 2:42; 11:19-23; 2Tm 2:1-7; 2Kr 5:18-20.

Meelespeetav tekst: „Siis ta ütles: „Mille sarnane on Jumala riik ja millega ma teda võrdleksin? Ta on sinepiivakese sarnane, mille inimene võttis ja külvas oma aeda. See kasvas ja sai puuks ja taeva linnud pesitsesid tema okstes“ (Lk 13:18, 19).

Juhtmõte: Evangelism ja tunnistamine on vahendid, mille läbi saab sinepi-seemnest (Jumala kogudusest) suur puu, mis täidab kogu maailma.

Võib-olla oled kuulnud ütlemist või oled ehk isegi öelnud: „Olen teinud oma osa, nüüd jätan selle nooremate teha.“ Või: „Olen aastaid olnud evangeli-satsiooni juht. Las nüüd mõni noorem võtab ameti üle.“

Teatud mõttes on sellised ütlemised arusaadavad. Inimesed saavad vane-maks, mõnikord veab tervis alt või takistavad muud olukorrad säilitamast neil koguduse teenistustes juhtivat kohta. Mõnikord põlevad inimesed liht-salt läbi ja vajavad puhkeaega. Võib ka olla, et mõnikord käsib Issand antud inimesel täita Tema tahet mingis teises koguduse tööharus.

Siinkohal on suur erinevus töö rõhuasetuse muutmisel ja tööst tagasi tõm-bumisel; niikaua, kui meil on hingeõhku, peaksime ühe või teise suutlikkus-astmega jätkama.

Sellel nädalal pöörame tähelepanu meie vajadusele lüüa jätkuvalt kaasa tunnistamises ja evangeeliumitöös. Hoolimata sellest, milline osa on meil ko-guduses täita, on meie jaoks alati võimalusi tegutseda.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 30. juuniks.

Taas tuleb rõhutada, et tunnistamine ja evangelism peab jätkuma niikaua, kui on inimesi, kes vajavad päästet. Jumala plaan on päästa nii palju inimesi kui võimalik. Muide, inimesed, kes on võtnud Jeesuse vastu oma isiklikuks Päästjaks, on alati kutsutud tegutsema koos Jumalaga selles hingipäästvas töös. Pole oluline, kes me oleme, kus viibime või millised olud meid ümbritsevad. Siis kui meie süda on häälestatud Kristusele, kui meil on sügavalt juurdunud lugupidamine selle suhtes, mida Tema on meile teinud ja palub meil omakorda teha, on meil alati võimalus tunnistada ja tegutseda.

Vaata üle Jeesuse vestlus samaaria naisega Jh 4:7-30. Mida Jeesus silmas pidas? Mis Tema öeldust pani naise seda õhinal linnarahvaga jagama? Milliseid põhimõtteid tunnistamise kohta, mis aitavad meil otsida kaasinimesteni jõudmise võimalusi, võime sellest loost leida?

Näib, et Jeesus pidas samaaria naisega rääkides silmas lihtsat vormelit. 1. Ta haaras naise tähelepanu: „Anna mulle juua!“ (s 7); 2. Ta tagas naise huvi: „Kuidas! Sina, kes oled juut, küsid juua minult, Samaaria naiselt?“ (s-d 9, 10); 3. Ta lõi igatsuse: „Isand, anna mulle seda vett“ (s 15); 4. Ta tekitas veendumuse: „Isand, ma näen, et sa oled prohvet!“ (s 19); ja 5. järgnesid teod: „Tulge vaadake inimest, kes ütles mulle kõik, mis ma olen teinud! Kas mitte tema pole Messias?“ (s 29).

Need evangelismi viis astet ei pruugi tingimata leida aset ühel ja samal koosolekul, nagu oli lugu Jeesuse ja naisega Jaakobi kaevul. Need võivad toimuda mingi aja jooksul, siis kui sa jätkad kellelegi tunnistamist. Olukorrad erinevad suuresti, kuid siin lõigus nähtuvaid põhimõtteid saab üldiselt rakendada meie püüdlustes jõuda inimesteni.

Kuigi vestlus käis tegelikult vee kui sellise üle, oli Jeesuse eesmärgiks, et samaaria naine hakkaks tundma igatsust eluvee järele. Lõpuks oleme me küll kutsutud aitama inimesi kõikisugustes olukordades, millest nad leiame, ning tegutsema nende vajaduste heaks, kuidas aga saame, kuid me ei tohi unustada, et nende suurimaks vajaduseks on saada pääste Jeesuses.

Kui sageli kasutate sa võimalusi tunnistada või teenida? Kas pole tõsi, et lävi me nii sageli oma elus inimestega, kellel pole aimugi, mida me usume, mille eest seisame või millist lootust omame? Kuidas saame ennast muuta nii, et oleksime paremad tunnistajad?

Väga oluline tunnistamise osa toimub igal nädalal kirikus. Seda evangeelismi külge nimetatakse „toitmiseks“ ja „ühteliitmiseks“. Me oleme ehk väga head kutsuma inimesi oma kirikutesse, kuid meil ei lähe sugugi alati nii hästi sellise keskkonna loomisel, mis julgustab neid tagasi tulema ja lähemalt tutvuma. Juhul kui tahame inimesi muuta jüngriteks, peame pöörama tähelepanu iga uue kristlase kinnitumisele ja toitmisele.

Mida see tähendab? „Kinnitumine“ viib mõtted millegi kinnitamisele kindlale ja püsivale alusele. See tähendab aidata inimestel rajada oma usku ja sõprusuhet. „Toitmist“ selgitatakse harilikult selliste mõistetega nagu „üles kasvatama“, „hoolitsema“, „välja õpetama“ ja „harima“. Siis kui üks inimene võtab Issanda Jeesuse vastu oma isiklikuks Päästjaks, tuleb temagi kohta rakendada kõike seda kinnitamist ja toitmist kristliku sõpruskonna sees vaimulikus ning sotsiaalses mõttes. Teisiti öeldes, uus kristlane tuleb üles kasvatada, tema eest tuleb hoolitseda, teda välja õpetada ja Issanda teedel harida.

„Sõprus, osadus“ on võti. Just selles puudutavad ja mõjutavad elud üks-teist. Inimeste eest, kes ühinevad kogudusega, tuleb vaimuliku sõpruse kau-du hoolt kanda.

Mida räägivad järgmised salmid meile usklikevahelise vaimuliku osaduse tähtsusest? Miks on neis nimetatud eriliselt tähtis uute usklike puhul – nende puhul, kes on kogudusse tulnud meie evangelisatsiooni ja misjonitöö kaudu? 1Jh 1:7; Ap 2:42; 11:19-23; 20:35; ja Rm 1:11, 12.

Sõna meie 1Jh 1:7 väljendab, et kuigi käime valguses üksikisikuina, tuleb meil käia valguses ka üheskoos. Juhul kui usklikud käivad valguses, tekib sõprus ja ühtsus. Järelilikult saab olema toitev keskkond, mille puhul keskendavad inimesed tähelepanu Jumala tahtele oma elu jaoks ning üksteise julgustamisele kristlikul teerajal. Kuigi on tähtis aidata uutel liikmetel tunda ennast koguduses õnnelikena ja sisukaina, on samuti tähtis suunata neid hakkama jüngriteks selle sõna täies mõttes – see tähendab, arendada suutlikkust juhtida kaasinimesi päästvasse suhtesse Issanda Jeesusega.

Kas sinu kogudusel on kavakindel siht uute usklike kinnitamiseks? Kuidas saad paremini kaasa lüüa uute usklike toitmisel (või ka „vanade“ toitmisel, kui selles on küsimus)?

Õpetada välja väljaõpetajaid

Elame maailmas, kus inimesed on väga liikuvad. Kohalik kogudus näib olevat pidevas koguduse kirjjade sisse- ja väljakandmise protsessis ning leiab sageli suutlikke liikmeid, keda on kaasatud märkimisväärtesse teenistustesse. Sellise oskuste võimaliku ülekandumise ning kohaliku koguduse evangelismi ja tunnistamistöö tõttu peaks olema vajadus neid tegevusharusid jätkuvalt laiendada.

Millised väljaõpetajate koolitamist puudutavad põhimõtted paistavad silma Pauluse juhistest Timoteosele 2Tm 2:1-7? Kuidas peaks kõiki neid sõnu rakendada meie juures tänapäeval, meie töös Issandale, ükskõik, millist suutlikkust endas leiame?

Paulus edastab Timoteosele koguduse töös asjade suures plaanis nägemise vajaduse, nii ulatuse kui kestuse poolest. Koguduse karjase ja õpetajatöö ei peaks saama osaks vaid ühele inimesele. See peab koguduses olema tunnistamise ja evangelismiga mitmekordistuv töö. Paulus ütleb Timoteosele eelkõige seda, et ta õpetaks teisi välja koguduse juhtideks seda enam, et juhtide vanem põlvkond oli lahkumas. Timoteosele antud suuniste iseloomulikuks jooneks on see, et teda juhendatakse omakorda välja õpetama teisi, sellega aga tagama, et koguduse missioon maailmas oleks jätkuv ja laienev. Õeldu on kooskõlas Jeesuse üleskutsega saada põllule rohkem lõikajaid.

Õeldakse: „Anna inimesele kala ning ta saab üheks päevaks kõhu täis; õpeta teda kala püüdma ja tema ja ta pere saavad toidetuks kogu eluks.“ Probleem on selles, et juhul kui inimene ei anna oma kalapüüdmisoskusi edasi oma lastele, jääb järgmine põlvkond nälga. Võib-olla tuleks see ütlemine ümber sõnastada selliseks: „Anna inimesele kala ning ta saab üheks päevaks kõhu täis; õpeta teda kala püüdma ning seda oskust ja teadmisi edasi andma ja teadmata hulk inimesi saavad jätkuvalt toidetud.“ Erinevus seisneb selles, et kas keegi välja õpetada või õpetada välja väljaõpetajad.

Mõtle oma koguduse kogemusele. Kas keegi on sulle üldse õpetanud, kuidas kaasinimestele tunnistada? Kas keegi on kunagi sinult küsinud, kas tahaksid saada väljaõpet teistele tunnistamise alal? Arutlege oma vastuste üle hingamis-päeval klassis.

Tagasilibisenu on sõna, mida me ei tahaks kristlikus sõnavaras tunnistada. On siiski tõsi, et paljud inimesed libisevad kogudusest ja päästvast suhtest Issandaga välja. Kuigi inimesed lahkuvad meist aeg-ajalt mingi õpetuspunkti pärast, lähevad nad enamasti siiski muudel põhjustel, harilikult isiklike tülide ja muu seesuguse pärast. Olgu siis põhjus milline tahes, meil on vaja teha kõik, mida suudame, et luua armastav ja toitev keskkond, mis võiks aidata neil, kes meiega liituvad, tahta meie keskele jääda, hoolimata sellest, millised isikutevahelised teemad paratamatult esile tõusevad.

Samal ajal peaks toimuma meie tunnistamise ja evangelisatsiooni programmi ettekavatsetud osana töö endiste ja mitte-adventistidest liikmetega. Kiirpilk erinevate koguduste liikmete nimistutele näitab tõenäoliselt, et nimistus on palju rohkem nimesid, kui igal hingamispäeval kohalkäivaid inimesi. Need nimed olgu alustuseks erilisele tööle inimeste heaks, keda Jumal pole iialgi lakanud armastamast.

Kaalu mõtteis 2Kr 5:18-20. Kuigi kaastekst on meie omast pisut erinev, on põhimõte oluline. Mil moel on „lepitusamet“ nende jaoks, kes käisid kord Jumala jälgedes, kuid jäid siis eemale?

Endiste koguduseliikmete tagasivõitmine on eriteenistus. Liati on see tegevus samamoodi evangeelne nagu siis, kui sirutume inimesteni, kes ei ole kunagi varem Kristust vastu võtnud. Sõna *lepitusamet* osutab juba ise sellele, et varem oldi ühtsed ning inimkonna ja Jumala vahel oli sõprus, mis on nüüd taastatud Jeesuse Kristuse kaudu. Lisaks sellele on lepitusamet antud nüüd ka meile; meie ülesanne hõlmab peale kõige muu jõudmise nendeni, kes kord koos meiega Jumalat kummardasid.

Võib väita, et Mt 10:5, 6 saatis Jeesus oma jüngrid tagasi võitma juudis-oost liikmeid, kes olid loobunud päästvast suhtest oma Issandaga. Seega on täiesti sobiv, et me asuksime ka tänapäeval tegutsema nende inimeste heaks, kes on Jumala ja Tema kogudusega varem kokku puutunud.

Mõtle neile, kes on kogudusest lahkunud, ja põhjustele, miks nad seda tegid. Kas on mõnda inimest, kellega saaksid sideme taastada, kellele sõbraks olla, keda teenida ja keda püüda kogudusega taasühendada? Palveta, et sa saaksid hakata seda tegema.

Oled sa märganud, kuidas sageli kurdetakse tõsiasja üle, et liikmed libisevad „tagaukse kaudu välja“? Väidetakse lausa valjusti, et koguduse tagauks tuleb sulgeda, kuid nii ütlevad ei oska meile rääkida ei seda, kuidas seda ust sulgeda, ega isegi seda, kus see uks asub. Mõned kasvavad kogudused võivad mõelda, et nende tagauks on kinni, kuid tegelikkuses võib olla lihtsalt nii, et eesuksest tuleb rohkem sisse, kui tagauksest välja läheb. Ja ehkki see variant on parem kui tagauksest minejate ülekaal (mis on mõne paiga puhul tõene), tahame ikkagi teha kõik, mida saame, selleks et oma liikmeid säilitada.

Avastada tagauks ja püüda see sulgeda tähendab strateegiaid, mis on tõepoolest evangeelsed, kuna meid on volitatud inimesi nii Jumalale võitma kui ka neid säilitama.

Loe Hb 10:25. Miks on oluline, et kristlased regulaarselt kohtuksid? Kui palju „julgestust“ annab üksteisega osaduses olemine? Kuidas saame teha rohkemat kui see, mida praegu teeme?

Sõpruskonnast/osadusest lahkumise otsus ei ole harilikult äkiline. Suurem osa inimesi teeb pigem läbi vaikselt lahkumise protsessi. Just nii nagu Kristuse ja Tema koguduse juurde tulemine oli teekond, on ka lahkumisprotsess teekond. Enamiku jaoks, kes lahkuvad, ei ole tegemist teadlikult planeeritud teguviisiga. Nad hakkavad lihtsalt tasapisi irduma, vaimustust kaotama, koguduses olevate asjadega rahulolematuks muutuma. Võib-olla isegi mõnel juhul õigustatakse ennast. Seepärast peame olema ärksad märkama koguduses meie ümber olevate inimeste teekonda.

Loe Rm 14:13; Gl 5:13 ja Ef 4:32. Kuidas aitab nende manitsuste kohaselt elamine hoida meil tagaust suletuna? Mida saad sina koos kogudusega teha nende tähtsate tõdede läbielamiseks?

Hooliv kogudus, kes märkab jätkuvalt oma liikmeid, on paik, kus iga inimese tähelepanu pööratakse nende isiklikule suhtele Jeesusega. Neil on selge arusaam väärtusest, mida Jeesus igale inimesele omistab. Tagaukse sulgemine sisaldab inimestele lähedaseks saamist, nende vajaduste tundmist nii, kuidas nad on tahtlikud neid jagama, ja vastavalt vajaduste rahuldandmist. See on midagi, mida ükski koguduse programm ei saa pakkuda. Kogu töö peavad tegema armastavad, hoolivad üksikisikud.

Edasiseks uurimiseks: Kavatsedes jätkata ja oma teenistust suurendada.

Igaüks, kes on kaasa löönud tunnistamises ja evangeeliumitöös, peaks pöörama tähelepanu sellele, kuidas ta saaks oma teenistust jätkata, mitte jätta seda ainult ühekordseks ürituseks. Selleks saame palju teha. Käiksin läbi mõned kõige olulisemad punktid:

- ❖ Tunne ennast mugavalt pigem tööd jagades, kui olles ühe-mehe-bänd. Säilita meeskondlik suhtumine, kus nii töö kui tunnustus on jagatud.
- ❖ Tee, mis sinu võimuses, et hoida koguduse silme ees sinu meeskonna tegevuse tähtsus. See sisaldab regulaarset aruandlust misjoninõukogule, teadaandeid infolehes ja ajalehtedes, teateid infotahvilil ning palveid koostada eelarve.
- ❖ Pea pidevalt silmas inimesi, keda kutsud isiklikult oma või mõne teise meeskonnaga ühinema. See, kui keegi ühineb su meeskonnaga vabatahtlikult, sinu tegevuse ja teadaannete tulemusena, on ju tore, kuid parem on, kui sa kutsuksid inimesi isiklikult, selle asemel, et saata välja üldine teade vabatahtlike ootamisest.
- ❖ Regulaarsed väljaõppe hetked on vajalikud, eriti tunnistamise ja evangeelse tegevuse puhul.

Küsimused aruteluks:

1. Käige klassis läbi vastused tehispäevase osa viimasele küsimusele.

2. „Meil tuleb olla kanaliteks, kelle kaudu Issand saab saata valgust ja armu maailmale. Tagasilibisenuid tuleb tagasi võita. Meil tuleb enesest ära heita oma patud, ülestunnistamise ja kahetsuse kaudu alandada Jumala ees oma uhke süda. Vaimuliku jõu vood valatakse välja nende peale, kes valmistuvad neid vastu võtma.“ – Elle, G. White, *Tunnistused kogudusele*, 8. kd, lk 46. Mida vajatakse ja miks, selleks et tuua inimesi tagasi koguduse ja imeilise „käesoleva aja tõe“ juurde, mida tõepoolest mitte keegi teine maailmas ei kuuluta?

3. Kui inimesed lahkuvad, armastagem neid, jäägem nendega kontakti, ärgem mõistkem neid hukka ega nimetagem „ärataganenuiks“ või, mis veel hullem, ärgem virutagem neile Ellen White'i tsitaatidega selle kohta, et inimesi taganeb ära. Selle asemel kasutagem neid kurbi kogemusi selleks, et katsuda „iseendid läbi, kas te olete usus“ (2Kr 13:5) ja küsigem endalt, mida võinuks meie teha teisiti, juhul kui oleksime saanud midagi teha teisiti, mis aidanuks neid inimesi meie keskel hoida. Tähtsaim aga, ärgem tehkem midagi sellist, mis sunniks neid meelt muutma ja teeks nende tagasituleku veel raskemaks. Kuidas saame meie kogudusena rakendada neid põhimõtteid liikmete suhtes, kes on mingil põhjusel meist lahkunud?

Minu õe usk

Minu perekonna liikmed on budistid; budism on Mongoolia pärimusk. Küllastasin sageli budistide templit, selleks et palvetada, ja õppisin isegi leelutama mõningaid budistlikke palveid. Kavatsesin saada pärast kolledži lõpetamist budistlikuks nunnaks.

Siis hakkas mu noorem õde Mungu käima adventkirikus. Rääkisin Mungule, et tema usk oli rumalus, kuid õde jätkas kirikus käimist ja kutsus mindki kaasa. Märkasin, et Mungu ei olnud enam hilja ööni ära ning keeldus vaidlemast tähtsusetute asjade üle, siis kui mina nende kallal norisin. Muutused tema elus olid märgatavad.

Mungu tõi sageli kirikust raamatuid koju ja jättis neid mullegi lugeda. Lugesin raamatuid ning mind hakkas huvitama, mida tema kogudus õpetas. Niisiis, kui Mungu kutsus mind järgmisel korral kirikusse, läksin ma temaga.

Inimesed olid väga sõbralikud ning isegi koguduse juhid peatusid ja vestlesid meiega. Otsustasin veel teinegi kord tulla. Sain teada taevast ja põrgust, Jeesuse teisest tulekust ja usust Jumalasse. Uskusin seda, mida öeldi. Käisin ikka kirikus. Minu arusaamad budistlikust usust olid lünklikud, kuid need kristlased teadsid selgelt, mida uskusid.

Vähehaaval loobusin igatsusest saada budistlikuks nunnaks ning hakkasin laskma endasse Jumala armastust ja oma ellu Tema nõudmisi. Mind ristiti koos õega. Meie vanemad püüdsid keelitada meid mitte ühinema kristliku kogudusega. Kuid nähes muutusi meie elus, mida Jeesus tegi, lubasid nad meil käia.

Mungu ja mina jagame oma usku vanematele ja vanemale õele. Meie õde usub Jumalasse ja teab, et Ta on möödanikus tema palvetele vastanud. Kuid budistliku traditsiooni kohaselt peab vanim laps jääma budistik, et meie vanemate surma korral oleks keegi, kes avaks ukse järgmisse ellu. Mungu ja mina palvetame, et meie vanemad annaksid oma elu Jumalale ning loobuksid uskumast taassündi. Siis vabaneks meie vanem õde kohustusest ja saaks koos meiega Jumalat järgida.

Kogudus Mongoolias on ikka veel noor ja väike. Suurem osa koguduseliikmeid on alla 30-aastased ning paljud käivad veel koolis. Meie misjoniannetused aitavad toetada kasvavat ja küpsemaks saavat kogudust Mongoolias. Ning käesoleva kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetus aitab ehitada või osta kogudusehooneid, rajada õpilaskodu adventistidest üliõpilaste jaoks pealinnas Ulaanbaataris ning osta noorte väljaõppekeskuse, kus saaksime eelolevatel aastatel koolitatud Mongoolia koguduse juhtideks. Täname teid!

Erdenechimeg ja Mungu Sukhbaatar töötavad Mongoolia pealinnas Ulaanbaataris.